

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Amenajamentului pastoral pentru pajiștile din municipiul Moinești,
județul Bacău

Consiliul Local al Municipiului Moinești, Județul Bacău, întrunit în ședința ordinară din data de 30.05.2023,

Având în vedere:

- Referatul de aprobare nr. 16272 /18.05.2023 a Primarului Municipiului Moinești;
- Raportul de specialitate nr.16273/18.05.2023 al Compartimentului Registru Agricol din cadrul aparatului de specialitate al Primarului Municipiului Moinești;
- Art.6 și art.9 din Ordonanța de urgență nr.34/23.04.2013, privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr.18/1991;
- Art.8 și art. 9, alin (1) din H.G. nr.1064/2013 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991;
- Prevederile H.G. nr. 214/2017 pentru aprobarea procedurii privind asigurarea fondurilor necesare pentru realizarea amenajamentelor pastorale ale suprafețelor de pajiști permanente, precum și pentru modificarea și completarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1064/2013, conform cu Ghidul de întocmire a amenajamentelor pastorale, realizat de către Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru pajiști Brașov;
- Proces verbal de recepție nr.14673/05.05.2023 a “Amenajamentului pastoral pentru pajiștile din municipiul Moinești”.

Văzând avizul nr. 17507/30.05.2023 al Comisiei juridică, de disciplină, de muncă, protecție socială, protecție copii, turism și sport, avizul nr. 17508/30.05.2023 al Comisiei pentru activități economico-financiare, social-culturale, culte, învățământ, sănătate și familie și avizul nr. 17509/30.05.2023 al Comisiei pentru amenajarea teritoriului, urbanism, gospodărire comunală și protecție mediu, din cadrul Consiliului Local al municipiului Moinești;

În temeiul prevederilor art. 129 alin.(2) lit.c) raportat la alin.(6) lit. c), art. 139 alin.(3) lit. g) și art. 196 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

HOTĂRĂȘTE:

ART.1 – Se aprobă Amenajamentul pastoral pentru pajiștile din municipiul Moinești, județul Bacău, pe o perioadă de 10 ani, prevăzut în anexa care face parte din prezenta hotărâre.

ART.2 - Cu ducerea la îndeplinire a prezentei hotărâri se desemnează Compartimentul Registru Agricol, Direcția economică și Direcția Urbanism, Amenajarea Teritoriului, Achiziții Publice și Investiții.

ART. 3 - Prezenta hotărâre se comunică Prefectului Județului Bacău, Primarului Municipiului Moinești, Compartimentului Registru Agricol, Direcției economice, Direcției Urbanism, Amenajarea Teritoriului, Achiziții Publice și Investiții, Compartimentului Tehnică Legislativă și Patrimoniu și va fi adusă la cunoștință publică, în condițiile legii.

PREȘEDINTE DE ȘEDINȚĂ:
CONSILIER LOCAL,
ING. BOGDAN-DRAGOȘ LEGĂNUȘ

CONTRASEMNEAZĂ PENTRU LEGALITATE:
SECRETAR GENERAL,
JR. MARILENA DÎRLĂU

NR. 90

Hotărârea a fost adoptată în ședință ordinară din data de 30.05.2023, cu 18 voturi pentru, din 18 consilieri participanți.

ANEXA LA H.C.L. NR. 90/30.05.2023

AMENAJAMENT PASTORAL PENTRU PAJIȘTILE DIN MUNICIPIUL MOINEȘTI, JUD. BACĂU

B A C Ă U

ELABORATOR:

**GRUPUL DE LUCRU CONSTITUIT LA NIVELUL U.A.T. MOINEȘTI,
CONFORM ART.9, ALIN (10) DIN OUG 34/2013, MODIFICATĂ
Ordinul Prefectului nr.85/10 aprilie 2018, Anexa 5**

Consilier superior,
Gică Pîslaru
Direcția pentru Agricultură Județeană Bacău

Director OSPA Bacău,
Ionuț Claudiu Saulea
Oficiul de Studii Pedologice și Agrochimice

Consilier superior,
Valentina Arseni
Direcția pentru Agricultură Județeană Bacău

Consilier Registru Agricol,
Ing.Florica Nechita
Primaria Moinești

Consilier comp.Pășune-Pădure,
Ing.silvic Mocanu Adelin
Primaria Moinești

Consilier Registru Agricol,
Ioana Hîrlea-Vicol
Primaria Moinești

BENEFICIAR:

UNITATEA ADMINISTRATIV TERITORIALĂ

MOINEȘTI

CUPRINS

INTRODUCERE		3
CAPITOLUL 1	SITUATIA TERITORIAL-ADMINISTRATIVA	
	1.1 Amplasarea teritoriala a localitatii	8
	1.2 Denumirea deținătorului legal	10
	1.3 Documente care atestă dreptul de proprietate sau deținere legala. Istoricul proprietății	10
	1.4 Gospodărirea anterioară a pajiștilor din amenajament	11
CAPITOLUL 2	ORGANIZAREA TERITORIULUI	
	2.1 Denumirea trupurilor de pajiști care fac obiectul acestui studiu	12
	2.2 Amplasarea teritorială a trupurilor de pajiște. Vecinii și hotarele pajiștii	13
	2.3 Constituirea și materializarea parcelarului și subparcelarului descriptiv	14
	2.4 Baza cartografică utilizată	14
	2.5 Suprafața pajiștilor. Determinarea suprafețelor	16
	2.6. Enclave	16
CAPITOLUL 3	CARACTERISTICI GEOGRAFICE ȘI CLIMATICE	
	3.1 Indicarea zonei geografice și caracteristicile reliefului	18
	3.2 Altitudine, expoziție, pantă	20
	3.3 Caracteristici geologice și pedologice	21
	3.4 Rețeaua hidrografică	27
	3.5 Date climatice	28
CAPITOLUL 4	VEGETAȚIA	
	4.1 Date fitoclimatice	30
	4.2 Descrierea tipurilor de stațiune	30
	4.3 Principalele specii de plante din vegetația pajiștilor studiate	33
	4.4 Principalele tipuri de pajiști și răspândirea lor	35
	4.5 Habitatele de pajiști	35
	4.6 Descrierea vegetației lemnoase	36
CAPITOLUL 5	CADRUL DE AMENAJARE	
	5.1 Procedee de culegere a datelor din teren	37
	5.2 Obiective social – economice și ecologice	37
	5.3 Stabilirea modului de folosință a pajiștilor	38
	5.4 Fundamentarea amenajamentului pastoral	38
CAPITOLUL 6	ORGANIZAREA, ÎMBUNĂTĂȚIREA, DOTAREA ȘI FOLOSIREA PAJIȘTILOR	
	6.1 Aspecte generale privind stabilirea metodelor de îmbunătățire a covorului ierbos	49
	6.2 Lucrări preliminare de punere în valoare a pajiștilor	49
	6.3 Metode de îmbunătățire a covorului ierbos prin fertilizare	52
	6.4 Metode de îmbunătățire prin supraînsămânțare și reînsămânțare a pajiștilor	60
	6.5 Folosirea pajiștilor	62
	6.6 Construcții și dotări zoopastorale	65
CAPITOLUL 7	DESCRIERE PARCELARĂ	70
CAPITOLUL 8	DIVERSE	
	8.1 Data intrării în vigoare a amenajamentului. Durata acestuia.	124
	8.2 Colectivul de elaborare a prezentei lucrări	124
	8.3 Hărțile ce se atașează amenajamentului	125

8.4 Evidența lucrărilor executate anual pe fiecare parcelă	125
BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ	126

INTRODUCERE

Pajiștile reprezintă suprafețe de terenuri acoperite cu vegetație ierboasă. În ele se întâlnește un complex mare de specii de plante aparținând diferitelor familii: dintre acestea, gramineele perene se instalează, de regulă, ca dominante. Dacă la vegetația constituită din speciile de plante superioare se adaugă plantele inferioare, microorganismele și fauna, atunci se poate face o imagine despre formațiunea complexă de viață reprezentată de o pajiște.

Populațiile diverselor specii de plante superioare, plante inferioare, animale, microorganisme care se întâlnesc într-o pajiște nu reprezintă o simplă alăturare spațială întâmplătoare. Între indivizii aceleiași specii, între populațiile diverselor specii (plante, animale, microorganisme), între biocenoză în totalitate și factorii fizico-chimici ai mediului se creează interrelații specifice de mare complexitate, reprezentând în ansamblu o unitate funcțională, un ecosistem caracteristic.

Pajiștile reprezintă:

- Sursă de hrană pentru animalele domestice. O mare parte din furajele suculente și fibroase necesare pentru creșterea animalelor sunt obținute de pe pajiștile naturale.
- Habitat și sursă de hrană pentru animalele sălbatice. Majoritatea speciilor de animale sălbatice își au sursa primară de hrană în iarba pajiștilor.
- Mijloc de prevenire și combatere a eroziunii solului. Ierburile au o capacitate înaltă de absorbție a apei, de reținere și de ridicare a capacității solului pentru apă. Pajiștile folosite rațional reprezintă un excelent mijloc de prevenire și combatere a eroziunii solului.
- Mijloc de îmbunătățire a structurii și fertilității solului.

Pajiștile permanente, de regulă amplasate în extravilanul localităților, sunt terenuri agricole consacrate producției de iarbă (masă verde ori fân) recoltată prin pășunat sau cosire, care nu au făcut parte din sistemul de rotație a culturilor din exploatare timp de cel puțin 5 ani sau mai mult, așa cum este prevăzut la art.4 alin.(1) lit.(h) din Regulamentul (UE) nr.1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013, de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune.

Prezentul Amenajament pastoral este conform cu Ghidul de întocmire a amenajamentelor pastorale, realizat de către Institutul de Cercetare Dezvoltare pentru Pajiști Brașov, Editura Capolavora Brașov, 2014.

Reglementarea organizării, administrării și exploatării pajiștilor permanente

Modalitatea de administrare a pajiștilor aparținătoare unei localități, reprezintă felul în care se asigură managementul unei pajiști, respectiv organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente (conform Ordonanței de urgență a Guvernului - OUG nr. 34/2013, cu modificările ulterioare).

Toate problemele și rezolvările acestora vor trebui să fie introduse în „**planurile de amenajamente pastorale**” ale pajiștilor permanente, precum și prin respectarea de către autoritățile administrației publice locale a obligațiilor prevăzute de lege în acest domeniu.

Legislația în domeniu face referire la:

- Ordonanța de urgență a Guvernului - OUG nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr.18/1991 cu modificările și completările ulterioare;
- Legea nr.86 din 27.06.2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991;
- Ordin nr. 544 din 21 iunie 2013, privind metodologia de calcul a încărcăturii optime de animale pe hectar de pajiște;
- Hotărârea nr. 1.064 din 11 decembrie 2013, privind Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991;
- Hotărârea nr. 78/2015 privind modificarea și completarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.064/2013.
- Hotărârea nr.214 din 12 aprilie 2017 pentru aprobarea procedurii privind asigurarea fondurilor necesare pentru realizarea amenajamentelor pastorale ale suprafețelor de pajiști permanente, precum și pentru modificarea și completarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr.18/1991, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1064/2013
- Hotărârea nr.643 din 7 septembrie 2017 privind modificarea și completarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991 , aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.064/2013
- Lege nr. 44 din 19 ianuarie 2018 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991
- Lege 268 din 26 iunie 2022 pentru modificarea și completarea OUG nr.34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr.18/1991

În vederea asigurării unui management corespunzător a trupurilor de pajiști permanente, trebuie să fie utilizate atât instrumente tehnice și juridice de specialitate, cât și instrumente de ordin financiar fără de care nu ar fi posibilă materializarea măsurilor tehnice și juridice.

Conform **HG 1064 din 11/12/2013**, Art. 4, administrarea pajiștilor aflate în domeniul public și/sau privat al comunelor, orașelor, municipiilor și al municipiului București se face de către consiliile locale, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

În administrarea pajiștilor unui U.A.T. sau localități, principalul instrument utilizat este planul de management, respectiv modul de gestionare a pajiștilor ce se stabilește prin **amenajament pastoral**, ce îndeplinește un dublu rol, fiind atât un instrument juridic

(solicitat și prevăzut de lege), cât și un instrument tehnic (necesită implicarea specialiștilor în cercetare din diferite domenii și elaborarea unor seturi de măsuri tehnice care să conducă la păstrarea compoziției floristice, a ratei de creștere a plantelor și de randament al pajiștilor, pentru a asigura cerințele nutriționale ale animalelor (**OGU nr. 34/2013, ORD. nr.544 din 21/06/2013, HG 1064 din 11/12/2013**).

Modul de gestionare a pajiștilor se stabilește prin **amenajamente pastorale**, în condițiile legii.

„Amenajamentul pastoral” reprezintă „documentația care cuprinde măsurile tehnice, organizatorice și economice necesare ameliorării și exploatării pajiștilor”, în conformitate cu obiectivele de management al pajiștilor prevăzute în „Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991”, (art.1, lit. a. din **HG nr.1064 din 11/12/2013**).

Conform HG nr.1064 din 11/12/2013, amenajamentul pastoral cuprinde:

- actele care stau la baza dreptului de proprietate, inclusiv schița pajiștii sau planul cadastral;
- determinarea suprafeței pajiștii sau a porțiunilor din care se compune pajiștea, cu prezentarea denumirii, suprafeței, vecinătăților și a hotarelor;
- descrierea situației geografice și topografice a pajiștii sau a diferitelor unități în cazul în care pajiștea se compune din mai multe porțiuni;
- descrierea solului pajiștii;
- descrierea florei pajiștii;
- calitatea pajiștii;
- determinarea părților de pajiște care sunt oprite de la pășunat;
- perioada de pășunat;
- capacitatea de pășunat și încărcătura optimă;
- stabilirea căilor de acces;
- stabilirea surselor și a locurilor de adăpat;
- locurile de adăpost pentru animale și oameni;
- împărțirea pajiștii pe unități de exploatare și tarlale pentru diferite specii;
- lucrările care se execută în fiecare an pentru întreținerea și creșterea fertilității solului;
- lucrările de îmbunătățire anuală și pe termen lung;
- lucrările tehnice și instalațiile care se utilizează, cu indicarea locului de amplasare.

În condițiile art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2013, modificată, în vederea întreținerii și utilizării suprafețelor de pajiști, precum și pentru conservarea, ameliorarea și păstrarea biodiversității acestora, utilizatorii pajiștilor au obligația să aplice pe fiecare parcelă acțiunile tehnice cuprinse în proiectul de amenajament pastoral, precum și planul de fertilizare.

Întocmirea planului de fertilizare și stabilirea măsurilor agropedoameliorative se fac de către oficiile de studii pedologice și agrochimice județene.

Consiliile locale au obligația să elaboreze amenajamentul pastoral, valabil pentru toate pajiștile aflate pe unitatea administrativ-teritorială în cauză, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență 34/2013, modificată.

Potrivit **HG nr.214 din 12/04/2017** la proiectul de amenajament se atașează planul cu amplasamentul pajiștilor permanente aflate pe teritoriul U.A.T., care va cuprinde reprezentarea grafică a suprafețelor de pajiști permanente, indiferent de forma de proprietate, însoțit de un tabel nominal în care sunt prevăzuți proprietarii și utilizatorii de pajiști, persoane fizice sau juridice.

Utilizatorul pajiștii - „crescător de animale persoană fizică având animale înscrise în Registrul național al exploatațiilor (RNE) și/sau în SIIE/crescător de animale, persoană

juridică de drept public sau de drept privat, constituită conform prevederilor Legii 287/2009 privind Codului civil, republicată, cu modificările ulterioare, având animale proprii sau ale fermierilor membri înscrise în RNE și/sau în SIIE, care desfășoară activități agricole specifice categoriei de folosință pășuni și fânețe, conform clasificării statistice a activităților economice în Uniunea Europeană pentru producția vegetală și animală, care deține legal dreptul de folosință asupra suprafeței agricole și care valorifică pășunea prin pășunare cu efective de animale sau prin cosire cel puțin o dată pe an" (art. 2 litera d, punctul (i) din **Legea 268/2022**).

Regulamentul de utilizare și gestionare al pajiștilor, este inclus în „amenajamentul pastoral", iar „autoritatea contractantă are obligația de a include în cadrul documentației de concesiune sau închiriere a pajiștilor amenajamentele pastorale și condiții speciale de îndeplinire a contractului, cu respectarea prevederilor legale în vigoare" (art.6 alin.(2) din HG nr. 1064 din 11/12/2013).

Regulamentele de utilizare și gestionare a pajiștilor, trebuie să fie clare, concise și să folosească un limbaj accesibil. În elaborarea rapoartelor de monitorizare a pajiștilor se va ține cont de faptul că acestea vor reprezenta argumentele științifice pe baza cărora factorii de decizie, vor lua deciziile adecvate privind măsurile de management necesare pentru gestionarea pajiștilor.

Conform O.U.G 34/2013, modificată, schimbarea categoriei de folosință a pajiștilor permanente, astfel cum a fost înregistrată la data de 1 ianuarie 2007, în alte categorii de folosință este interzisă !!!!!!!!!!!!!

Primarii, în conformitate cu hotărârile consiliilor locale, în baza cererilor crescătorilor de animale, persoane fizice sau juridice având animale înscrise în RNE și/sau SIIE, încheie contracte de concesiune/închiriere, în condițiile legii, pentru suprafețele de pajiști disponibile, proporțional cu efectivele de animale deținute în exploatație, pe o perioadă cuprinsă între 7 și 10 ani. Pentru deținătorii de animale, membrii ai colectivității locale respective sau care au sediul social pe teritoriul localității respective, se încheie contracte prin atribuire directă, în condițiile prevederilor Legii 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare (art.9, alin (1) și (2) din OUG 34/2013 modificată prin Legea 268/2022.

Asociațiile crescătorilor locali, cooperativele agricole locale, grupurile de producători locali, persoanele juridice cu sediul social pe teritoriul localității respective cu care se încheie contracte de închiriere prin atribuire directă trebuie să fie legal constituite înainte de data depunerii cererii pentru atribuirea directă a contractului. Entitățile înființate cu cel puțin un an înainte de data depunerii cererii au drept de preempțiune, cu condiția de a face dovada desfășurării de activitate economică specifică domeniului respectiv.

Asociațiile crescătorilor locali, persoanele juridice cu sediul social pe teritoriul localității respective care solicită încheierea de contracte de închiriere pentru pajiștile aflate în domeniul privat al comunelor, orașelor, respectiv al municipiilor depun un tabel cu membrii asociației, crescătorii locali de animale având un număr de animalele înscrise în Registrul național al exploatațiilor care asigură încărcătura minimă.

Prețul concesiunii/închirierii se stabilește ținând cont de echilibrul financiar dintre valoarea producției de iarbă disponibilă și obligațiile care îi sunt impuse utilizatorului pajiștii permanente prin cheltuielile cu implementarea amenajamentului pastoral.(art.9, alin (7¹), din OUG 34/2013, modificata).

(Anexa 6, la prezentul amenajament, prezintă un deviz de lucrări, orientativ, în funcție de lucrările executate și modul de realizare a lor (manual și/sau mecanic), pentru calculul cheltuielilor cu implementarea amenajamentului pastoral.- lucrările

și prețurile vor fi actualizate în funcție de evoluția pieței și de condițiile specifice la nivelul UAT.)

De asemenea, la art. 9, alin(9) se specifică: consiliile locale au obligația să aprobe amenajamentele pastorale, valabile pentru toate pajiștile permanente aflate pe unitatea administrativ-teritorială în cauză.

CAPITOLUL 1

SITUAȚIA TERITORIAL – ADMINISTRATIVĂ

1.1 Amplasarea teritorială a localității

Municipiul Moinești este așezat în partea central-vestică a Moldovei, făcând parte din orașele de "sub munte", fiind un oraș de contact, încadrându-se în centura exterioară a orașelor dintre Carpații Românești și zonele extracarpatică. Este situat la limita dintre Carpații Răsăriteni și Depresiunea Subcarpatică a Tazlăului, în partea de N.V. a județului Bacău, în bazinul mijlociu a sistemului de râuri Trotuș-Tazlău.

La nord se învecinează cu comuna Zemeș, la nord-est comuna Măgurești, la est comuna Poduri, la sud-vest orașul Comănești și la vest comuna Asău. Localitatea se află la distanță de 48 km de Bacău, 8 km de Comănești, 30 km de Târgu Ocna și 46 km de Onești.

Prin zona centrală, pe teritoriul orașului Moinești, se intersectează coordonatele geografice: paralela de 46°26' latitudine nordică și meridianul de 26°29' longitudine estică, zonă care se încadrează în partea centrală a Europei, în S.E. Europei Centrale.

Amplasarea municipiului Moinești în cadrul județului Bacău

Suprafața cu pajiști pe UAT Moinești este de 1921,7262 ha, din care 706,0562 ha izlaz comunal și 1215,6700 ha aparțin persoanelor fizice și juridice.

Prezentul Amenajament pastoral pentru pajiștile din UAT Moinești, județul Bacău este realizat pentru suprafața de 1921,7262 ha, defalcată pe 10 trupuri (**Tabel 1.1**).

Tabel 1.1

Nr. crt.	Teritoriul administrativ	Nr. trup	Denumire trup pășune	Bazin hidrografic	Suprafață pajiște	Elemente de identificare (puncte)
1	Moinești	1	Sârghi UAT	Ormeniș-Trotuș	110,55	Sârghi; Poiana lui Iordan.
2	Moinești	2	Văsiești UAT	Ormeniș-Trotuș	72,7313	Dealul Aiei; Lazareni; Ciungi.
3	Moinești	3	Poiana Noghi JAT	Ormeniș-Trotuș	28,1239	Poiana Noghi.
4	Moinești	4	Văiuga UAT	Ormeniș-Trotuș	43,3262	Strâmbăcioaia; Văiuga; Poiana Chetrei;

						Poiana Inatului.
5	Moinești	5	Căliman-Urmeniș UAT	Ormeniș-Trotuș	263,2824	Căliman; Linie Rezervor; Poiana Vasilioaiei; Rezervor; Tașbuga
6	Moinești	6	Schela-Osoiu JAT	Ormeniș-Trotuș	100,131	Schela; Osoiu.
7	Moinești	7	Lucăcioaia UAT	Tazlăul Sărat	40,4424	Lucăcioaia
8	Moinești	8	Sălășele UAT	Tazlăul Sărat	47,469	Sălășele; Balcuri; Parc 701.
9	Moinești	9	Găzărie Pajiști	Tazlăul Sărat	13,88	Majoritar pe intravilan zona Găzărie.
10	Moinești	10	Moinești Pajiști	Ormeniș-Trotuș	1201,79	Restul teritoriului intravilan și extravilan
TOTAL					1921,7262	

1.2.Denumirea deținătorului legal al pajiștilor

Pajiștile situate pe teritoriul administrativ al UAT Moinești care fac obiectul prezentului studiu, în suprafața de 1921,7262 hectare, se află în proprietatea privată a persoanelor fizice și juridice (1215,6700 ha) și în proprietatea U.A.T. Moinești (706,0562), respectiv în administrarea Consiliului local, cu sediul în localitatea Moinești, Tel.: 0234363680, fax: 0234365428

Email – office@moinesti.ro

Suprafața de pajiști permanente, pe categorii de folosință, pentru care se întocmește amenajamentul pastoral este redată în **tabelul 1.2**

Tabel 1.2

Nr. crt.	Proprietarul	Categoria de folosință	Suprafața extravilan (ha)	Suprafața intravilan (ha)	Total suprafață (ha)
1	UAT Moinești- izlaz	Pășune	706,0562	0	706,0562
2	UAT Moinești- izlaz	Fânețe	0	0	0
4	Persoane juridice	Pășune	10,7400	0	10,7400
5	Persoane juridice	Fânețe	35,4400	1,2900	36,7300
6	Persoane fizice	Pășune	35,5500	6,4400	41,9900
7	Persoane fizice	Fânețe	927,6400	198,5700	1126,2100
	TOTAL		1415,4262	206,3000	1921,7262

- Consiliului Local Moinești, sub formă de izlaz comunal, care totalizează 706,0562 ha, terenuri situate pe raza orașului Moinești, grupate pe 8 trupuri de izlaz, numerotate de la 1 la 8;
- Diverși particulari din zonă, care totalizează 1215,67 ha pajiști; terenurile persoanelor particulare au fost grupate pe 2 trupuri, numerotate de la 9 la 10, poziționate în jurul localităților existente în comună.

1.3.Documente care atestă dreptul de proprietate sau deținere legală. Istoricul proprietății

Documentele care atestă apartenența la domeniul privat al municipiului Moinești sau deținerea legală asupra pajiștilor sunt următoarele:

- Hotărârea Consiliului Local Moinești nr. 36/11.05.2010 privind stabilirea apartenenței la domeniul privat al municipiului Moinești a pășunii Consiliului Local Moinești,
- Hotărârea Consiliului Local Moinești nr. 38/2013 privind atestarea la domeniul privat al municipiului Moinești a unor suprafețe de teren,
- Hotărârea Consiliului Local Moinești nr.78/2011 privind completarea Hotărârii Consiliului Local Moinești nr. 36/11.05.2010 stabilirea apartenenței la domeniul privat al municipiului Moinești a pășunii Consiliului Local Moinești,
- Hotărârea Consiliului Local Moinești nr.121/28.10.2010 privind completarea Hotărârii Consiliului Local Moinești nr. 36/11.05.2010 stabilirea apartenenței la domeniul privat al municipiului Moinești a pășunii Consiliului Local Moinești,

Delimitarea parcelelor care alcătuiesc trupurile de pășune a fost făcută pe granițe naturale, drumuri de exploatare etc.

Suprafața totală a pajiștilor de pe teritoriul UAT Moinești, la data realizării prezentului amenajament este de 1921,7262 ha (proprietate persoane fizice, juridice și Consiliul local), din care 758,7862 ha pășune și 1162,9400 ha fânețe.

De asemenea în Studiul Pedologic și Agrochimic, întocmit de OSPA Bacău, izlazul comunal, aparținând UAT Moinești, este constituit din 8 trupuri de pajiști: Moinești Pajiști, Sârghi UAT, Văsiești UAT, Poiana Noghi UAT, Văiuga UAT, Căliman-Urmeniș UAT, Schela-Osoiu UAT, Lucăcioaia UAT și Sălășele UAT.

Suprafața totală de pajiște a persoanelor fizice și juridice, conform tabelului centralizator (*Anexa 3* la prezentul amenajament) este de 1215,6700 ha și este grupată în 2 trupuri de pajiște: Găzărie Pajiști și Moinești Pajiști.

1.4. Gospodărirea anterioară a pajiștilor din amenajament

Pajiștile aparținătoare localității Moinești, sunt folosite în regim de pășune, atât cu oile, caprele, cât și cu vacile din localitate dar și ca fânețe.

Starea generală, actuală, a pajiștilor este una mediocră, factorii limitativi fiind reprezentați de suprapășunat (acest fenomen întâlnindu-se și în lunile în care este interzisă scoaterea animalelor pe pășune), prezența speciilor dăunătoare, prezența pâlcurilor cu specii de arbori și arbuști.

Pășunile sunt accesibile prin drumuri comunale, în cea mai mare parte din pământ. Aceste drumuri sunt folosite și la transportul masei lemnoase în perioadele uscate ori când pământul este înghețat

Nu s-a realizat o delimitare a zonelor pășunabile fără restricții și a celor cu restricții. De asemenea nu s-a realizat, decât în mica măsură, o evaluare a capacității de pășunat și o încărcare corespunzătoare cu animale a acestor suprafețe.

În anii anteriori s-au realizat lucrări de curățare de pietre, cioate, resturi vegetale uscate, distrugerea de mușuroaie, combaterea buruienilor, curățat izvoare.

Pajiștile aparținând UAT Moinești, au fost, în trecut, exploatate în regim de pășune de către bovine, ovine și caprine.

Efectivul de animale din UAT Moinești, este de **2908** cap (bovine, ovine, caprine, cabaline).

- Toate trupurile de pășune aparținând izlazului comunal sunt folosite de toate categoriile de animale- bovine, ovine, caprine.

Pășunile aparținând UAT Moinești în prezent, sunt concesionate de către o persoană fizică, 3 persoane juridice și 3 Asociații de crescători de animale pe o

perioadă de 25 ani, proporțional cu numărul de animale deținute în fiecare exploatare.

CAPITOLUL 2

ORGANIZAREA TERITORIULUI

2.1. Denumirea trupurilor de pajiște care fac obiectul acestui studiu

Suprafața totală, ce reprezintă suprafața de izlaz, proprietate privată a orașului Moinești, este de 706,0562 ha pășune.

Suprafața totală de pajiște (conform tabelului centralizator este de 1921,7262 ha (din care pășune 758, 7862 ha și fâneață 1162, 9400 ha).

Împărțirea pe cele 10 trupuri s-a făcut conform “Studiului pedologic și agrochimic” realizat de OSPA Bacău și în acest amenajament pastoral, ne vom referi la număr trup pajiște și denumire, conform OSPA Bacău.

Tabel 2.3

Nr. trup pășune	Denumire trup pășune	Bazin hidrografic	Suprafață trup - ha -	din care:	
				Consiliul local	Persoane fizice și juridice
1	Sârghi UAT	Ormeniș-Trotuș	110,55	110,55	-
2	Văsiești UAT	Ormeniș-Trotuș	72,7313	72,7313	-
3	Poiana Noghi UAT	Ormeniș-Trotuș	28,1239	28,1239	-
4	Văiuga UAT	Ormeniș-Trotuș	43,3262	43,3262	-
5	Căliman-Urmeniș UAT	Ormeniș-Trotuș	263,2824	263,2824	-
6	Schela-Osoiu UAT	Ormeniș-Trotuș	100,131	100,131	-
7	Lucăcioaia UAT	Tazlăul Sărat	40,4424	40,4424	-
8	Sălășele UAT	Tazlăul Sărat	47,469	47,469	-
9	Găzărie Pajiști	Tazlăul Sărat	13,88	-	13,88
10	Moinești Pajiști	Ormeniș-Trotuș	1201,79	-	1201,79
TOTAL SUPRAFAȚĂ			1921,7262	706,0562	1215,67

Pe pajistile UAT MOINEȘTI exista captari de izvoare , constructii zoopastorale, adaptori -adresa înregistrată la DAJ Bacau cu nr. 932 din 27.02.2023. Adaptori se află pe

- pe trupul Văsâiești-1
- pe trupul Hangani-1

- pe trupul Schela-2

2.2. Amplasarea teritorială a trupurilor de pajiște. Vecinii și hotarele pajiștii

Amplasarea teritorială și vecinătățile pajiștilor - izlaz din localitatea Moinești

Nr. crt	Denumire trup pășune	Suprafața -ha-	Vecinătăți la:			
			N	S	E	V
1	Sârghi UAT	110,55	DN 2G	Ocol Silvic Dărmănești	Grădini proprietăți private	Grădini proprietăți private
2	Văsiești UAT	72,7313	Grădini proprietăți private	Grădini proprietăți private	Ocol Silvic Dărmănești	Grădini proprietăți private
3	Poiana Noghi UAT	28,1239	Ocol Silvic Moinești	Grădini proprietăți private	-UAT Moinești - Grădini proprietăți private	Hotar oraș Comănești
4.	Văiuga UAT	43,3262	Pășune UAT Moinești	Grădini proprietăți private+ UAT Moinești	-Grădini proprietăți private- UAT Moinești	Pășune UAT Moinești
5	Căliman-Urmeniș UAT	263,2824	Grădini proprietăți private- Pășune UAT Moinești	UAT Moinești	UAT Moinești	Grădini proprietăți private
6	Schela-Osoiu UAT	100,131	UAT Moinești+Pădurea cu Pini	Grădini proprietăți private+ UAT Moinești	Grădini proprietăți private	Pădurea cu Pini
7	Lucăcioaia UAT	40,4424	Ocol Silvic Moinești	Drum petrolier	Ocol Silvic Moinești Grădini proprietăți private	Ocol Silvic Moinești
8	Sălășele UAT	47,469	UAT comuna Zemeș	Râul Tazlău	UAT comuna Măgirești	UAT Moinești
9	Găzărie Pajiști	13,88	Grădini proprietăți private	UAT comuna Poduri	Grădini proprietăți private	Grădini proprietăți private
10	Moinești Pajiști	1201,79	Drum petrolier- Grădini proprietăți private	Grădini proprietăți private+drum	Drum petrolier- Grădini	Grădini proprietăți private-

				petroler	proprietăți private	drum petroler
--	--	--	--	----------	------------------------	------------------

Suprafața totală de pajiște a persoanelor fizice și juridice (conform tabelului centralizator, Anexa 3 la prezentul amenajament) este 1215,6700 ha (din care pășune 52,7300 ha și fânează 1162, 9400 ha).

Din această suprafață 206,3000 ha sunt în intravilan și 1009,3700 ha sunt în extravilan. Aceste suprafețe sunt trasate pe hartă în trupurile 9-10.

2.3. Constituirea și materializarea parcelarului și subparcelarului descriptiv

Limitele parcelelor au suferit modificări în funcție de transferul terenurilor, o parte dintre acestea însă și-au păstrat limitele vechi.

Limitele parcelare au fost materializate de către administrația locală.

2.4. Baza cartografică utilizată

Planurile ce au stat la baza lucrărilor de identificare și determinare din punct de vedere topografic a pajiștilor sunt planuri și hărți topografice și cadastrale la scara 1:10.000, foi volante și alte documente existente la Primăria localității Comănești.

Dintre factorii topografici, în studiul de monitorizare a unităților amenajistice de pajiști vor fi înregistrate următoarele componente:

- **coordonatele geografice** (Latitudine/Longitudine)
- **forma de relief** - componentă a factorilor topografici, pe baza următoarei scări:
 - vale; - versant; - creastă; - platou.
- **poziția pe pantă a pajiștilor**, utilizând următoarea scară:
 - baza pantei; - treimea inferioară a pantei; - treimea mijlocie a pantei;
 - treimea superioară a pantei; - vârful pantei.
- **forma pantei** influențează regimul climatic, în principal prin modificarea regimului termic și hidric. Pentru cuantificarea acesteia s-au utilizat scări pe cinci forme de relief și anume:
 - concavă; - concav-dreaptă; - dreaptă;
 - convexă; - convex-dreaptă
- **panta sau înclinarea** au fost determinate satelitar cât și pe baza planurilor, prin programe specifice de determinare a înclinațiilor.
- **altitudinea** a fost determinată cu ajutorul coordonatelor rectangulare transpuse **pe ortofotoplan** și prelucrate altimetric pe **planuri topografice**, cota 0 fiind stabilită prin proiecția Stereografică 1970 Marea Neagră.
- **expoziția** a fost determinată pe planuri prelucrate și este exprimată în grade prin punctele cardinale și puncte cardinale intermediare cu plajă de 45°.

2.5. Suprafața pajiștilor. Determinarea suprafețelor

În cadrul UAT Moinești, suprafața totală de pajiști care face obiectul acestui studiu este de **1921,7262 ha**.

2.5.1 Suprafața pajiștii pe categorii de folosințe

Structura pajiștilor din UAT Moinești, pe categorii de folosință, este prezentată în tabelul următor:

Pășuni (ha)	Fânețe (ha)	Fără scopuri productive (ha)		Total suprafață (ha)	Din care :	
		TF	NR		Consiliul local	Persoane fizice, juridice
758, 7862	1162,940 0	-	-	1921,7262	706,0562	1215,6700

2.5.2. Organizarea administrativă

Până în prezent administrarea pajiștilor s-a realizat prin contracte de închiriere/concesiune către utilizatori persoane fizice sau juridice înscrise în Registrul național al exploatațiilor, care desfășoară activități agricole specifice categoriei de folosință pajiști.

2.6. Enclave

Pe pajiștile aparținătoare de UAT Moinești nu sunt prezente enclave.

CAPITOLUL 3

CARACTERISTICI GEOGRAFICE ȘI CLIMATICE

3.1 Indicarea zonei geografice și caracteristicile reliefului

Teritoriul municipiului Moinești este situat pe înșeuarea poziționată între Culmea Tașbuga la nord și Culmea Berzunți la Sud, pe diverse forme de relief, care corespund versanților, văilor sau culmilor. Zona se dezvoltă în aria de orogen paleogen și neogen, pe o litologie alternantă formată din nisipuri, marne, argile, cu o stratificare intens undulată și deversată spre est, din cadrul zonelor pedo-geo-climatice IIID-BP și IV M-BO.

Altitudinea absolută maximă este de 1150 m pe Culmea Tașbuga (la nord-vest de orașul Moinești) pe interfluviul dezvoltat între râurile Tazlăul Sărat și Asău. Altitudinea absolută minimă este de circa 400 m, pe șesul văii Tazlăului Sărat, la ieșirea din teritoriu. Energia de relief este de peste 700 m pe total teritoriu. Văile secundare, ce străbat teritoriul, se dirijează fie spre Tazlăul Sărat, fie spre pârâul Ormeniș și au un regim de scurgere cu intense caracteristici torențiale.

Culmile principale (spații înalte interfluviale) sunt orientate de la nord la sud și sunt consecința adâncirii rețelei hidrografice. Sunt frecvent întrerupte de înșeuări. Adesea din culmile principale se desprind culmi secundare, care flanchează limitele superioare ale văilor tributare axului colector.

Versanții sunt forma de relief dominantă din teritoriu, cu mare variație sub aspectul formei și sunt divers afectați de procesele denudaționale.

Procesele de degradare geomorfologică, de la nivelul suprafețelor înclinate, sunt :

- scurgerea laminară a apelor pluviale pe pante, determinând eroziunea în suprafață;
- scurgerea concentrată a apelor pluviale pe anumite trasee de pe direcția de pantă, care favorizează eroziunea de adâncime și
- deplasări de mase de sol și roci pe pante, prin procese de alunecare, ca urmare a supraîncărcării acestora cu ape predominant pluviale.

a. Eroziunea în suprafață se manifestă pe 1549,2624 ha (80,62 % din suprafața studiată).

Clasele de eroziune (intensitatea) din teritoriu sunt:

- eroziune slabă pe 1177,1860 ha (75,98 %);
- eroziune moderată pe 243,5919 (15,72 %);
- eroziune puternică pe 86,2428 ha (5,57 %) și
- eroziune foarte puternică pe 42,2416 ha (2,73 %).

Eroziunea slabă, în mare măsură geologică, nu influențează procesul de pedogeneză, dar determină micșorarea grosimii orizonturilor de sol de la suprafață. Acțiunea concomitantă, intensă a proceselor fluvio-denudaționale, produse majoritar pe depozite de dezagregare-alterare carbonatice, induce în soluri o evoluție intensă prin procese de percolare, prin formarea orizontului B argic, rezultând un pedopeisaj dominat de preluvosoluri.

b. Eroziunea în adâncime se manifestă prin crearea de rigole și ogașe, cu adâncime și frecvență variabilă, fiind mai activă, prin efectele imediate, decât eroziunea în suprafață. Este prezentă pe suprafața de 577,8573 ha, adică 30,07 % din pajiști.

Tabelul 3.2 b anexat, redă prezența acestor formațiuni pe fiecare unitate de sol. Clasele de eroziune de adâncime sunt următoarele:

- rigole rare pe 8,0834 (1,40 %);
- ogașe mici rare pe 325,8662 ha (56,39 %);
- ogașe mici frecvente pe 201,4114 ha (34,85 %);
- ogașe mici dese pe 12,1891 ha (2,11 %);
- ogașe adânci rare pe 12,2803 ha (2,13 %);
- ravene stabilizate pe 18,0269 ha (adică 3,12 % din total suprafață afectată).

Existența eroziunii în adâncime precizează o stare de calitate precară a acestor terenuri, generată de exploatarea de lemn, care au produs drumuri cu traseu instabil. Majoritatea ogașelor prezente sunt în curs de stabilizare. Ameliorarea capacității productive a acestor terenuri necesită stabilizarea terenurilor active geomorfologic și identificarea și eradicarea cauzelor care determină declanșarea proceselor de eroziune de adâncime.

c. Alunecările de teren afectează 1016,3415 ha, ceea ce reprezintă 52,89 % din suprafața studiată. Alunecările din teritoriu sunt sub formă de brazde, valuri și movile trepte, care sunt:

- brazde stabilizate, extinse pe 63,3639 ha, adică 6,23 %;
- valuri stabilizate, extinse pe 300,7747 ha, adică 29,59 %;
- valuri semistabilizate, pe 212,7413 ha, adică 20,93 %;
- trepte stabilizate, extinse pe 104,7674 ha, adică 10,31 %;
- trepte semistabilizate, de pe 4,4740 ha, adică 0,47 %;
- movile stabilizate, extinse pe 311,2478 ha, adică 30,62 %;
- movile semistabilizate, de pe 7,9842 ha, adică 0,78 %;
- prăbușiri semistabilizate, extinse pe 10,9882 ha, adică 1,07 % din total alunecări.

Stabilizarea alunecărilor de teren reprezintă și un proces de ameliorare a pajiștilor (cu o anumită durată), dar potențialul productiv al acestora scade brusc la reactivarea acestor procese.

d. Microrelieful biotic prezent pe pășunile studiate este reprezentat prin:

- cărările de vite (expresie a unui pășunat nerațional și a unei supraîncărcări cu animale), prezente cu precădere pe terenurile cu pante > 11° (grade sexagesimale); prezența și ponderea lor pe terenurile fiecărui trup de pășune este redată în **Tabelul 3.2 b**, anexat. Sunt prezente pe 390,9752 ha (20,34 %) și au fie o frecvență slabă pe 228,7515 ha și o pondere mijlocie pe 162,2237 ha;
- mușuroaie (furnici, cârțițe, popândăi); sunt prezente pe toate trupurile de pășune studiate, din care ocupă o suprafață totală de 1250,1326 ha iar acoperirea cu mușuroaie este slabă (3-10 %) pe 1037,6980 ha sau mijlocie pe 212,4346 ha; distribuția lor, pe trupuri de pășune și parcele descriptive, este prezentată în **Tabelul 3.2 b**. din Studiul OSPA.

3.2 Altitudine, expoziție, pantă

Altitudinea (absolută) minimă pentru pajiștile studiate este de circa 1150 m, fiind întâlnită pe trupul nr. 10 Moinești Pajiști, în zona Culmii Tașbuga. Altitudinea absolută maximă este de circa 400 m pe valea Tazlăului Sărat aval de Găzărie. **Tabelul 3.1.** anexat, redă pe trupurile de pășune, altitudinile medii predominante. Se constată că altitudinile cele mai frecvente sunt la 500-800 m.

Panta terenurilor studiate are valori cuprinse între 0° și 26°(grade sexagesimale), cu intervale dominante între valorile de: 14-19°(513,1712 ha, urmată de intervalul 8-11°(461,0698 ha) și de intervalul 5 - 8°, cu o extindere pe 426,2629 ha. Repartizarea suprafețelor de pajiști pe clase de înclinare și pe trupuri este prezentată în Tabelul nr. 1 – Clase de pantă.

Tabel nr. 1. Clase de pante.

Municipiul Moinești,

Număr trup	Interval pante								Total trup
	0-1°	1-2°	2-5°	5-8°	8-11°	11-14°	14-19°	19-26°	
1	0	25,1663	0	24,4289	25,4429	3,3186	32,1933	0	110,55
2	0	5,2771	0	8,145	40,8396	0	18,4696	0	72,7313
3	0	0	0	0	0	28,1239	0	0	28,1239
4	0	0	0	11,859	14,0898	17,3774	0	0	43,3262
5	0	0	0	86,9796	74,451	31,1865	70,6653	0	263,2824
6	0	0	0	33,8567	10,2252	4,5445	28,6305	22,8741	100,131
7	0	0	0	0	0	33,9195	6,5229	0	40,4424
8	0	0	0	0	4,615	10,9882	0	31,8658	47,469
9	6,38	0	0	0	0	0	7,5	0	13,88
10	9,7359	1,5341	26,0084	260,9937	291,4063	212,6637	349,1896	50,2583	1201,79
Total ha	16,1159	31,9775	26,0084	426,2629	461,0698	342,1223	513,1712	104,9982	1921,7262

județul Bacău

În detaliu, pe trupuri, expozițiile și pantele dominante, sunt redată în **Tabelul 3.1**, anexat. Se constată o diversitate de pante pe fiecare trup de pășune. Local, mai ales pe arealele de sol cu înclinări de peste 19° (sexagesimale), există areale de mică extensie, cu pante de peste 26°, ocupate de tufărișuri, care trebuie să fie folosite în continuare ca pădure (cu rol de protecție).

Expoziția generală a terenurilor este predominant estică, cu o pondere de 41 %, urmată de expoziția sudică, prezentă pe 24,12% și de terenurile cu expoziție vestică, de pe 20,24 % din total pajiști. Fragmentarea reliefului (sub forma de văi, dealuri și culmi, cu versanții adiacenți) determină extinderea acțualelor expoziții. Se remarcă prezența mai redusă a expozițiilor nordice (5,79%), urmare a poziției și orientării culmilor și văilor adiacente.

Pe trupuri de pajiști, *expoziția terenurilor* este prezentată în Tabelul nr. 2 – Clase de expoziții.

Tabel nr. 2. Clase de expoziții.

Municipiul Moinești, județul Bacău

Nr. trup	Denumire trup	Expoziția -ha-						Total trup
		fără expoziție	nordică	estică	sudică	vestică	complexă	
1	Sârghi UAT	25,1663	18,7344	3,3186	18,99	34,6613	9,6794	110,55
2	Văsiești UAT	5,2771	14,225	0	18,3549	19,5021	15,3722	72,7313
3	Poiana Noghi UAT	0	0	28,1239	0	0	0	28,1239
4	Văiușa UAT	0	3,0528	20,8999	11,3893	0	7,9842	43,3262
5	Căliman-Urmeniș UAT	0	0	97,8858	69,4035	40,921	55,0721	263,2824
6	Schela-Osoiu UAT	0	16,5875	42,1883	36,8107	0	4,5445	100,131
7	Lucăcioaia UAT	0	0	1,1596	0	39,2828	0	40,4424
8	Sălășele UAT	0	0	0	31,8658	10,9882	4,615	47,469
9	Găzârrie Pajiști	6,38	0	0	7,5	0	0	13,88
10	Moinești Pajiști	11,27	25,8658	594,2914	269,0383	243,632	57,6925	1201,79

Total clasă	48,0934	78,4655	787,8675	463,3525	388,9874	154,9599	1921,7262
%	2,50	4,08	41,00	24,12	20,24	8,06	100,00

3.3 Caracteristici geologice și pedologice

Teritoriul municipiului Moinești se poziționează în zona de orogen a Carpaților Orientali, la contactul dintre flișul paleogen cu depozitele de molasă neogenă. În litologie predomină gresii, argile și marne, pe seama cărora s-au format, prin argiloiluvieri, cele mai evaluate soluri din teritoriu, reprezentate de preluvosoluri și luvosoluri, întâlnite cu precădere pe suprafețe stabile geomorfologic. Pe versanți procesele de denudare sunt extinse și diverse, solurile întâlnite fiind regosoluri, preluvosoluri sau luvosoluri. Cele mai recente soluri au fost identificate, pe șesul Tazlăului Sărat, reprezentate de aluviosoluri. O pondere apreciabilă au în zonă solurile scheletice.

Materialele de suprafață, pe care s-au format solurile teritoriului, sunt rezultate din dezagregarea și alterarea rocilor primare menționate mai sus și sunt reprezentate prin:

- materiale de dezagregare-alterare, in situ, mijlocii, pe suprafața de 3,3513 ha (0,17 %);
- materiale de dezagregare-alterare, de pantă, grosiere, pe suprafața de 192,9493 ha (10,04 %);
- materiale de dezagregare-alterare, de pantă, mijlocii, pe suprafața de 477,7165 ha (24,86 %);
- materiale de dezagregare-alterare, de pantă, mijlociu-fine, pe suprafața de 720,4051 ha (37,49 %);
- materiale de dezagregare-alterare, de pantă, fine, pe suprafața de 65,0592 ha (3,38 %);
- materiale de dezagregare-alterare, de pantă, grosiere cu schelet, pe 36,6609 ha (1,91 %);
- materiale de dezagregare-alterare, de pantă, mijlocii cu schelet, pe 140,0667 ha (7,29 %);
- materiale de dezagregare-alterare, de pantă, mijlociu-fine cu schelet, pe 71,7271 ha (7,29 %);
- materiale de dezagregare-alterare, de pantă, fine cu schelet, pe 198,6654 ha (10,34 %);
- materiale transportate fluviatile, grosiere, pe 3,61 ha (0,19 %) și materiale transportate fluviatile, mijlocii, pe 11,5147 ha (0,60 %);

Pe pășunile din perimetrul cercetat sunt semnalati bolovani, stânci sau schelet pe suprafața de 273,3554 ha.

Solurile

Cercetarea învelișului de soluri din întreg teritoriul Moinești a permis separarea a 62 unități de sol, care au fost preluate și actualizate în ordinea și titulatura existentă în arhiva O.S.P.A Bacău (la scara 1: 10.000) și integrate în noile condiții impuse de executarea amenajamentului pastoral pentru acest teritoriu administrativ. Aceste unități de sol sunt prezentate în **Tabelul 3.2 b** anexat. În tabel, unitățile de sol sunt denumite descriptiv, nu prin simboluri sau formule. Spre exemplu, unitatea de sol nr. 30 are următoarea denumire:

Preluvosol stagnic, stagnogleizat slab, moderat decarbonat, lut argilos slab scheletic pe argilos slab scheletic, pe materiale de dezagregare-alterare de pantă fine, erodat moderat, care precizează:

- tipul de sol prin de cuvântul Preluvosol;
- subtipul de sol este precizat de termenul stagnic;

- varietatea de sol este precizată de intensitatea de manifestare a stagnogleizării și de adâncimea la care se găsesc carbonații;
- specia texturală nominalizează textura solului la suprafață și pe secțiunea de control (lut argilos slab scheletic pe argilos slab scheletic);
- familia de sol este precizată de caracteristicile materialului parental (materiale de dezagregare-alterare de pantă fine) și varianta de sol evidențiază modificările antropice rezultate ca urmare a activităților antropice, respectiv clasa de eroziune de suprafață moderată.

Tabelul 3.2 b prezintă caracteristici de teren (de geosistem), considerate a fi omogene pe arealele fiecărei unități de sol, care sunt denumite și parcele descriptive (p.d.).

Tipurile de sol identificate pe teritoriul Moinești sunt:

- **Litosolul**, extins pe US 1, în ariile montane cu roci consolidate, dure, ocupă 32,1523 ha și 1,67 %;
- **Regosolul**, cu extindere pe versanți, pe unitățile de sol de la 2 la 6, al căror substrat litologic este reprezentat de roci carbonatice majoritar neconsolidate, grupează unitățile de sol de la 1 la 5, cu suprafața totală de 233,1415 ha, adică 12,13 %;
- **Aluviosolul**, cu dezvoltare pe trupurile care sunt situate în lunca Tazlăului și pe șesul pârâului Ormeniș sau pe funduri de văi tributare acestuia, ocupă unitățile de sol de la 7 la 11, pe o suprafață totală de 15,1247 ha, adică 0,79 %;
- **Faeoziomul** se dezvoltă pe suprafețe stabile geomorfologic, pe unitățile de sol de la 12 la 16, cu o extensie pe 58,9741 ha, care reprezintă 3,07 %;
- **Eutricambosolul**, cu dezvoltare apreciabilă pe unele trupuri din teritoriu, pe unitățile de sol de la 17 la 23 și ocupă o suprafață totală de 226,3432 ha, adică 11,78 %;
- **Preluvosolul**, este prezent pe culmi și versanți stabili geomorfologic și grupează unitățile de sol de la 24 la 38, pe suprafața de 312,8878 ha, adică 16,28 %;
- **Luvosolul**, cel mai extins tip de sol din teritoriu, este prezent la altitudini mai mari și pe o litologie permeabilă, pe terenurile ocupate de unitățile de sol de la 39 la 59, pe o suprafață este de 901,2775 ha, reprezentând 46,90 %;
- **Stagnosolul** cu dezvoltare la baza versanților, pe unitatea de sol 60, pe o suprafață totală de 38,7530 ha, adică 2,02 %;
- **Antrosolul**, cu dezvoltare insulară pe unele trupuri din teritoriu se extinde pe unitatea de sol 61, pe o suprafață totală de 12,2803 ha, adică 0,64 %;
- **Complexul de soluri**, pe terenuri intens frământate, este reprezentat de unitatea de sol nr. 62, care are 90,7918 ha, adică 4,72 % din teritoriu.

Structura pedogeografică specifică zonei de culmi colinare joase, este strâns legată de condițiile fitoclimatice și de relieful accidentat prezent pe majoritatea trupurilor existente, unde evoluția terenurilor se realizează prin procese de denudare și percolare. Aceste subtipuri sunt:

- subtipul albic, s-a realizat prin procese de argilo-iluviere, de pe culmile stabile geomorfologic. Este întâlnit la unele luvosoluri, pe suprafața totală de 489,2109 ha (25,45 %);
- subtipul argic este asociat și prezent la soluri care nu se încadrează la clasa argiluvisolurilor. Este întâlnit la unele faeoziomuri, pe suprafața totală de 77,7604 ha;
- subtipul calcaric, singular sau asociat, este prezent la regosoluri sau aluviosoluri, oferă condiții scăzute sau mijlocii pentru dezvoltarea plantelor și se extinde pe 248,2662 ha (12,92%);

- subtipul cambic, este prezent la unele faeoziomuri sau antrosoluri, de pe versanți inferiori, pe suprafața de 23,4553 ha (1,22 %);
- subtipul clinogleic este asociat și situat pe terenuri cu izvoare de coastă, la unele faeoziomuri și se extinde pe 10,0305 ha (0,52 %);
- subtipul entic, asociat, de la unele aluviosoluri, incipient dezvoltate, este prezent pe 15,1247 ha (0,79 %);
- subtipul erodic, asociat, este întâlnit pe unii versanți cultivați anterior și înțeleniți în prezent, afectați de eroziune intensă, care ocupă 12,2803 ha (0,64 %);
- subtipul gleic se asociază și este prezent la unele aluviosoluri unde, nivelul freatic ridicat determină procese intense de reducere, care sunt adesea puțin favorabile dezvoltării unui covor vegetal valoros și ocupă 7,3286 ha (0,38 %);
- subtipul litic este neasociat, în cadrul luvisolurilor, formate pe pietrișuri, pe 163,33,01 ha (8,50%);
- subtipul luvic este singular, la stagnosoluri și extins pe 38,7530 ha (2,02%);
- subtipul molic, obișnuit asociat, este prezent la unele regosoluri și preluvosoluri, pe suprafața de 184,0933 ha (9,57 %);
- subtipul scheletic, asociat, se extinde pe 1,4161 ha (0,07 %);
- subtipul stagnic, frecvent asociat (cu un suborizont unde periodic stagnează apa pluvială), care are o pseudogleizare de la slabă la puternică, favorabilă pajiștilor. Este prezent la unele preluvosoluri sau luvosoluri, unde se extinde pe 1217,2230 ha (63,34 %).
- subtipul tipic, care se suprapune pe conceptul tipului de sol, este singular și prezent la unele eutricambosoluri și luvisoluri și se extinde pe 142,4340 ha (7,41 %);
- subtipul vertic, prezent la unele luvisoluri, care s-au format pe materiale contractile, cu o extensie pe 67,3103 ha.

Cele mai importante procese pedogenetice prin care s-au format solurile din perimetru sunt argiloiluvierea, levigarea, gleizarea, stagnogleizarea și eroziunea.

Argiloiluvierea, caracteristică preluvosolurilor și luvosolurilor dar prezentă și la unele faeoziomuri sau stagnosoluri, este procesul prin care, odată cu apa pluvială care percolează solul, se transferă argila din orizonturile de suprafață, care se acumulează la nivelul orizontului intermediar B, pe care îl transformă în orizont B argic, la care raportul dintre argila din Bt și argila din Ao este mai mare de 1,2 (proces denumit și diferențiere texturală). În teritoriu indicele de diferențierea texturală variază între 1,32 și 1,83 la preluvosoluri și între 1,43 și 2,12 la luvosoluri. Sunt soluri cu un potențial bun pentru pajiști, care necesită adesea fertilizări. Procesul de argiloiluviere se produce pe suprafața de 1391,5092 ha, adică 72,40 % din teritoriu.

La solurile argiloiluviale variază adâncimea la care se regăsesc carbonații. Solurile slab decarbonatate (50-100 cm) ocupă 22,4683 ha (1,62 %), solurile moderat decarbonatate (101-150 cm) ocupă 230,6688 ha (16,57 %), iar cele puternic decarbonatate (151-200 cm) se extind pe 1138,3721 ha, adică 81,81%.

Levigarea, este întâlnită la unele faeoziomuri și eutricambosoluri, la care nu este remarcat transfer de minerale argiloase din orizonturile superioare spre orizontul B intermediar. Se extind pe 240,4407 ha, adică 12,51 % din suprafața cercetată. Sunt soluri cu un potențial dominant mijlociu pentru dezvoltarea ierburilor. În soluri adâncimea carbonaților variază între 51 și 100 cm pe 49,1176 ha (20,4348 %), între 100 și 150 cm pe 52,3736 ha (21,78 %) și între 150 și 200 cm pe 138,9495 ha (57,79 %).

Gleizarea solurilor este un proces de oxido-reducere cu extindere doar punctuală, datorat apelor freatice de la mică adâncime în orizonturi de la baza solului. Procesul este

întâlnit pe șesurile pâraielor, pe 7,3286 ha (0,38 %), la unele aluviosoluri iar intensitatea gleizării este puternică.

Pseudogleizarea solurilor este un proces de oxido-reducere răspândit, care este provocat de băltirea apelor pluviale în orizonturi de sol. Ocupă 1295,9681 ha adică 67,44 % din teritoriu și se manifestă cu o intensitate slabă (pe 422,5535 ha), moderată (pe 746,5085 ha), puternică pe 88,1531 ha și foarte puternică pe 38,7530 ha.

Procesul de eroziune în suprafață afectează învelișul de soluri din teritoriu. Intensitatea acestuia a fost prezentată în subcapitolul 3.2. Eroziune în suprafață se produce, pe toate trupurile studiate, chiar dacă majoritatea terenurilor cercetate au funcționat ca pășune în ultimele decenii.

Textura solurilor (în orizontul de suprafață) este o caracteristică de bază a solurilor fiind precizate pe fiecare unitate de sol (vezi **Tabelul 3.2 b**, anexat). Importanța texturii pentru capacitatea productivă a terenurilor rezultă din rolul pe care-l joacă în volumul schimburilor cationice care se produc la nivel radicular, în nivelul reținerilor de ape pluviale pentru a asigura rezerva de apă din soluri și pentru formarea porozității solurilor. În perimetrele studiate, textura se distribuie pe clase texturale, astfel:

- nisipoasă pe 1,4161 ha (0,07);
- nisipo-lutoasă, pe 73,0393 ha (3,85%);
- luto-nisipoasă, pe 704,9313 ha (36,68 %);
- lutoasă, pe 832,7998 ha (43,34 %);
- luto-argiloasă pe 299,1819 ha, adică 15,57 % și
- argiloasă pe 9,3578 ha (0,49 %).

Textura mijlocie (luto-nisipoasă și lutoasă) este dominantă și se extinde pe 1537,7311 ha, adică 80,01 % din pajiști. Solurile cu textura fină (luto-argiloasă și argiloasă) ocupă 308,5397 ha (16,06 %), iar textura grosieră este prezentă pe 75,4554 ha, adică 3,93 % din total pajiști.

Înșușirile solurilor, cu influență negativă asupra favorabilității terenurilor pentru pășune, sunt reprezentate de: reacția solurilor, rezerva de humus mică, panta și expoziția terenurilor și local porozitatea totală ș.a. Aprecierea capacității productive a pășunilor din teritoriu și a clasei de calitate a terenurilor, a fost făcută după notele de bonitare pentru pășune pentru fiecare teritoriu ecologic omogen, din studiul pedologic existent în arhiva OSPA Bacău.

Sintetizând aceste date, care precizează clasa de calitate a pășunilor cercetate, au fost obținute suprafața fiecărei clase de calitate și valoarea notei medii de calitate pe trupuri și pe total teritoriu pentru pășuni, conform tabel nr 3.

Tabel nr. 3. Clase de calitate pentru pajiști. Municipiul Moinești, județul Bacău

Trup	Clase de calitate -ha-						
	I 81-100	II 61-80	III 41-60	IV 21-40	V 1-20	Suprafață trup	NB/ trup
1	0	29,5912	48,7655	32,1933	0	110,55	50
2	0	19,7315	34,5302	18,4696	0	72,7313	51
3	0	0	28,1239	0	0	28,1239	47
4	0	3,8747	39,4515	0	0	43,3262	54
5	21,0914	31,9977	118,6168	91,5765	0	236,2824	53
6	5,0747	33,781	11,3613	49,914	0	100,1310	48
7	0	0	33,9195	6,5229	0	40,4424	45
8	0	4,6150	0	42,8540	0	47,4690	34
9	3,61	2,77	7,50	0	0	13,88	61
10	51,9987	281,714	330,8383	535,8229	1,4161	1201,79	45
Unități de soluri	8,12,18,22,37,50,55,58.	5,9,13,14,15,16,26,35,38,40,42,47,49,52,53,55.	3,4,5,10,17,20,22,23,24,25,27,32,33,34,36,39	1,2,4,5,6,7,19,20,21,23,28,29,30,31,43,44.	11.	-	-

		56,58.	40,41,42,43,45 46,47,49,50,51 54,56,57,59,62	54,58,59,60,61,6 2.			
Total ha pe clasă	81,7748	408,0751	653,1070	777,3532	1,4161	1921,726 2	-
%	4,26	21,23	33,99	40,45	0,07	100	-
Nota medie de bonitare	47						

3.4 Rețeaua hidrografică

Toate trupurile de pășune se drenează fie spre bazinul râului Tazlăul Sărat, fie spre pârâul Ormeniș afluent direct al Trotușului.

Adâncimea apei freatice este întâlnită, pe trupurile situate pe versanți și culmi colinare, la cel puțin 6 m adâncime, fără a avea influențe asupra morfologiei orizonturilor de sol. Nivelul freatic, pe funduri de văi, este la 0,75 - 4 m adâncime, nivelurile mici determinând manifestări ale procesului de gleizare în orizonturile solurilor.

Izvoarele de coastă sunt întâlnite mai cu seamă pe versanții cu alunecări de teren și, unde a fost posibil, s-au făcut amenajări pentru adăparea animalelor. Aceste captări cresc stabilitatea versanților pe de o parte, iar pe de alta, ameliorează compoziția pajiștii (prin dispariția speciilor hidrofile, în general cu valoare furajeră redusă).

Excese de umiditate pot fi doar din izvoare de coastă și în microdepresiunile create în spatele valurilor de alunecare, unde uneori se formează și lacuri temporare, care reprezintă un real pericol pentru stabilitatea versanților.

3.5. Date climatice

Terenurile cercetate sunt situate în provincia climatică (Köppen) – Dfbk, indicele de ariditate (De Martonne) este 29 iar bilanțul hidroclimatic este variabil de la moderat deficitar la excedentar.

3.5.1 Regimul termic

- 4 Dispunerea altitudinală a teritoriului comunei generează un climat răcoros-umed cu temperatura medie de 8-9°C și precipitații de 550-600 mm. La altitudini de peste 600 m temperatura treptat se micșorează iar precipitațiile cresc.
- 5 Circulația generală a atmosferei este orientată dominant din direcția vest, dar poziția marilor artere hidrografice și a lanțurilor montane est-carpătice redirecționează masele de aer atlantic pe direcție nord-sud sau invers. În anotimpul rece uneori circulația maselor de aer este influențată de anticlonul din estul Europei, dând viscole și scăderi accentuate de temperatură. În timpul anului se produc și invazii de aer din nord (rece) sau sud (cald) care provoacă modificări temporare de vreme.
- 6 Sistemele barice care generează vremea în teritoriu sunt anticlonul ruso - siberian și ciclonii mediteraneeni care acționează în sezonul rece și anticlonul azoric și ciclonul islandez din sezonul cald. Suprafața subiacentă activă este determinată în principal de altitudinea formelor de relief și de înclinarea și expoziția versanților. Diferențele altimetrice provoacă variații ale temperaturii medii anuale de circa 1°C între valea Moinești și culmile colinare iar precipitațiile de pe culmi sunt sensibil mai mari față de șesul văii. Precipitațiile medii pe intervalul mai-august sunt de 250-300 mm.

- 7 Când temperatura maximă a zilei este sub 0°C se produc geruri târzii în luna martie (medie 1-2 zile/ an) sau geruri timpurii, în luna noiembrie (medie sub 1 zi/ an).

3.5.2. Regimul pluviometric

Precipitațiile medii anuale nu depășesc 600 mm la nivelul culmilor colinare și sunt mai mari de 600 mm pe culmile montane. Pe perioada de vegetație (1 aprilie-31 octombrie) cad în medie peste 400 mm. Anotimpul cel mai ploios este vara (peste 40 % din suma anuală); primăvara, luna mai este cea mai ploioasă (sub 100 mm). Iarna cad cele mai puține precipitații (peste 12 % din suma anuală). Erozivitatea pluvială este mare.

Perioadele de secetă sunt prezente în lunile august-septembrie. Un aspect foarte important este seceta din timpul iernilor, care afectează mult rezerva de apă a solurilor. Maximum de precipitații cade la începutul verii și iarna cad cele mai puține precipitații. Ploile torențiale sunt relativ frecvente și uneori pot depăși 100 mm. În general în zonă, agresivitatea ploilor este mare și datorită acoperirii discontinue a terenurilor cu vegetație ierboasă. Ultimele brume cad spre sfârșitul lunii aprilie iar primele brume, după data de 1 octombrie.

3.5.3 Regimul eolian

Vânturile dominante sunt din nord (nord-vest, nord-est) și sud (sud-est, sud-vest); acestea bat > 66% din timpul de observație. Viteza vânturilor este mai mare pe direcțiile dominante.

Tabel nr. 4. Date centralizate pentru expoziție. Municipiul Moinești, județul Bacău

Număr trup	Suprafețe pentru expoziția terenului, în ha					
	absentă	nordică	estică	sudică	vestică	complexă
TOTAL	48,0934	78,4655	787,8675	463,3525	388,9874	154,9599
%	2,5	4,09	41,00	24,11	20,24	8,06

Expoziția terenurilor, necesară pentru separarea terenurilor însorite sau umbrite, a fost preluată și actualizată și din studii pedologice existente arhiva OSPA Bacău unde este precizată pentru fiecare teritoriu ecologic delimitat. Este relevant că 44,35 % din terenuri beneficiază de valori termice mai mari pe expoziții însorite (vezi Tabelul nr.2).

CAPITOLUL 4.

VEGETAȚIA

4.1 Date fitoclimatice

Teritoriul municipiului Moinești se situează în etajul nemoral, pe versanți și culmi situate la contactul Carpaților Orientali cu Subcarpații Moldovei.

4.2. Descrierea tipurilor de stațiune

Ecosistemele forestiere din teritoriu se încadrează la unitatea bioclimatică a pădurilor de făgete și goruneto-făgete;

Ecosistemele de pajiști (tipuri de stațiuni) prezente în spațiul studiat sunt următoarele (vezi și **Tabelul 3.2 a**):

- 4.1.1. *Agrostis capillaris* (tenuis) și *Festuca rupicola*, este prezentă pe biotopuri mezoxerofile cu preluvosoluri și este prezentă pe trupurile 9 și 10;
- 4.1.1.1. *Agrostis capillaris* (tenuis)-*Festuca rupicola* asociate cu *Brachypodium pinnatum*, întâlnită pe soluri erodate de pe trupurile 9 și 10;
- 4.1.1.2. – Tip *Carex humilis* prezente pe soluri scheletice de pe trupurile 5 și 10;
- 4.1.1.4. – *Lolium perenne* e pe soluri eutrofe, pe trupul 10;
- 4.1.3–*Festuca rupicola*-*Onobrychis viciifolia* pe terenuri înșorite de pe trupurile 9 și 10;
- 4.2.1. – *Agrostis capillaris* (tenuis) și *Festuca rubra*, este prezentă pe biotopuri mezoxerofile cu preluvosoluri și este prezentă pe trupurile 1,2,3,4,5,6,7,8 și 10;
- 4.2.1.1. – *Lolium perenne* de pe soluri eutrofe, prezentă pe trupul 10;
- 4.2.2. – tip *Cynosurus cristatus* cu soluri mezotrofe pe trupurile 1,2,3,4,5,6,7,8 și 10;
- 4.2.1.7. – Tip *Nardus stricta* pe soluri acide de pe trupurile 1,2,3,4,5,6 și 10;
- 4.2.4 – Tip *Festuca pratensis* în biotopuri mezofile de pe trupul 10;
- 4.2.7.3. – Tip *Juniperus communis* pe soluri scheletice e pe trupurile 1,2,5,6,7,8,10;
- 3.5.1. – Tip *Calluna vulgaris*, pe soluri puternic acide, de pe mtrupul 3;
- 8.1. – Tip *Lolium perenne*-*Trifolium repens*, pe soluri cu gleizare în orizonturi bazale, de pe trupurile 9 și 10;
- 8.4. – Tip *Agrostis stolonifera*-*Agropyron repens*, pe terenuri periodic inundabile, de pe trupurile 9 și 10;
- 8.8.1. – Tip *Juncus effuses*, present pe soluri gleice de pe trupul 10.

Numerotarea tipurilor de ecosisteme este conform Anexei III, din Ghidul de întocmirea amenajamentelor pastorale.

Agrostis capillaris

Festuca rupicola

Trifolium repens

Lolium perenne

Agrostis stolonifera

Nardus stricta

Agropyron repens

4.3 Principalele specii de plante din vegetația pajiștilor studiate

Speciile dominante sunt din familia graminee, local apar și leguminoase. Se observă o anumită grupare a speciilor pe tipuri-subtipuri de sol. Prezentăm în continuare compoziția pajiștilor de pe trupurile studiate, în funcție de soluri și celelalte condiții staționale: (compoziția va fi prezentată în ordinea graminee-leguminoase-alte familii; fiecare gen-specie enumerată într-o ordine descrescătoare a ponderii în asociație).

Pe preluvosoluri, care sunt solurile cele mai răspândite din teritoriu sunt întâlnite grupări ierboase (asociații), în funcție de caracteristicile solurilor și de topoclimatele locale:

- a) *Agrostis tenuis*, *Festuca sulcata* (rupicola); *Lotus corniculatus*, *Trifolium* sp.;
- b) *Agrostis tenuis*, *Festuca sulcata* (rupicola), *Lolium perenne*; *Lotus corniculatus*; *Gallium verna* sau *alba*, *Achillea* sp.;
- c) *Agrostis tenuis*, *Festuca sulcata*; *Achillea* sp., *Plantago angustifolia*, cu strat muscinal discontinuu;
- d) *Agrostis tenuis*, *Agrostis alba*, *Lolium perenne*, *Phleum* sp., *Festuca sulcata*; *Lotus corniculatus*, *Trifolium* sp.; *Achillea* sp., *Ranunculus* sp.;
- e) *Agrostis tenuis*, *Agrostis alba*, *Festuca sulcata*, *Festuca rubra*, *Lolium perenne*, *Dactylis glomerata*; *Lotus corniculatus*, *Trifolium* sp.; *Ranunculus*;
- f) *Agrostis tenuis*, *Lolium perenne*; *Lotus corniculatus*, *Trifolium* sp.; *Achillea* sp.;
- g) *Agrostis tenuis* și *Festuca rubra*, este întâlnită pe expoziții umbrite;
- h) *Agrostis tenuis*, *Festuca rubra*, *Lotus corniculatus*, *Trifolium* sp.

Stratul arborescent, prezent la 300-500 m altitudine, este alcătuit din făgete cu *Rubus hirtus* uneori în amestec cu frasin, *Carpinus betulus*, *Acer platanoides*, *Acer campestre* ș.a.

Pădurile au **stratul arbustiv** alcătuit din *Crataegus monogyna*, *Cornus sanguinea*, *Cornus mas*, *Rosa canina*, *Viburnum lantana*, etc.

Covorul ierbaceu din păduri este bogat în specii, reprezentate de *Stellaria holostea*, *Carex pilosa*, *Poa nemoralis*, *Sanicula europaea*, *Carex brevicolis*, *Asarum europaeum* ș.a.

Plante nevaloroase din pășuni: *Salvia* sp., *Botriochloa ischaemum*, *Origanum vulgare*, *Centaurea* sp., *Daucus carota*, *Carex* sp., *Juncus* sp., *Ranunculus* sp., *Eryngium* sp., *Carduus*, *Calamagrostis epigeios* (vetre dispersate pe preluvosoluri). Ciulinii (*Eryngium*, *Carduus*, etc.) apar adesea invaziv. Pe pajiști, procentul plantelor nefolositoare și cu consumabilitate redusă, este sub 15%.

Plante toxice și dăunătoare pe pășuni: în afara genurilor *Carduus*, *Eryngium*, *Artemisia* menționate mai sus cu prezență pe toate trupurile studiate, se pot adăuga brusturul (*Arctium lappa*) cu o frecvență rară pe majoritatea trupurilor și cu frecvență ridicată pe trupurile care înglobează șesuri aluviale și *Eupatoria* (turița) frecventă pe toate trupurile.

Alte plante toxice întâlnite sunt pojarănița (*Hypericum*) pe trupurile din dealurile subcarpatice, *Equisetum* (cu prezență frecventă pe terenurile alunecate unde bălesc apele pluviale), *Rumex*, *Euphorbia* (pe majoritatea trupurilor), lumânărica (*Verbascum officinale*), frecventă pe coaste degradate.

Eryngium sp

Carduus sp

Arctium lappa

4.4 Principalele tipuri de pajiști și răspândirea lor

Tipurile principale de pajiști din trupurile studiate le prezentăm în Tabelul 5.

Tabel nr 5. Tipuri de pajiști

Municipiul Moinești, județul Bacău

Nr. crt.	Parcela descriptivă (unități de sol)	Tipul de pajiște (și tipurile de stațiune încadrate /din Tabelul 3.2a/)	Suprafața	
			ha	%
1	2,3,4,5,6,12,13,14,15,16,17,21,22,23,24,25,26,27,28,29,30,31,32,33,34,35,36,37,38,39,40,58,59,61,62.	4.4.2.1. – Pajiști zonale premontane de <i>Agrostis capillaris</i> (tenuis): stațiunile 4.1.1.; 4.1.1.1; 4.1.1.2.;4.1.1.4.;4.1.3.; 4.2.1.;4.2.2.;4.2.4.;3.5.1.	1085,0164	56,46
2	1,18,19,20,39,41,42,43,44,45,46,47,48,49,50,53,54,55,56,57,58,59,	4.4.3.4. – Pajiști degradate cu <i>Nardus stricta</i> , pe asociațiile care conțin stațiunea 4.2.1.7. și 4.2.7.3.	782,8321	40,74
3	7,8,9,10,11,60.	4.4.4.1. – Pajiști de luncă cu stațiunile 8.1.;8.4.;8.8.1.	53,8777	2,80
x	x	TOTAL	1921,7262	100

4.5. Habitatele de pajiști

Pe teritoriul studiat se pot distinge următoarele habitate de pajiști:

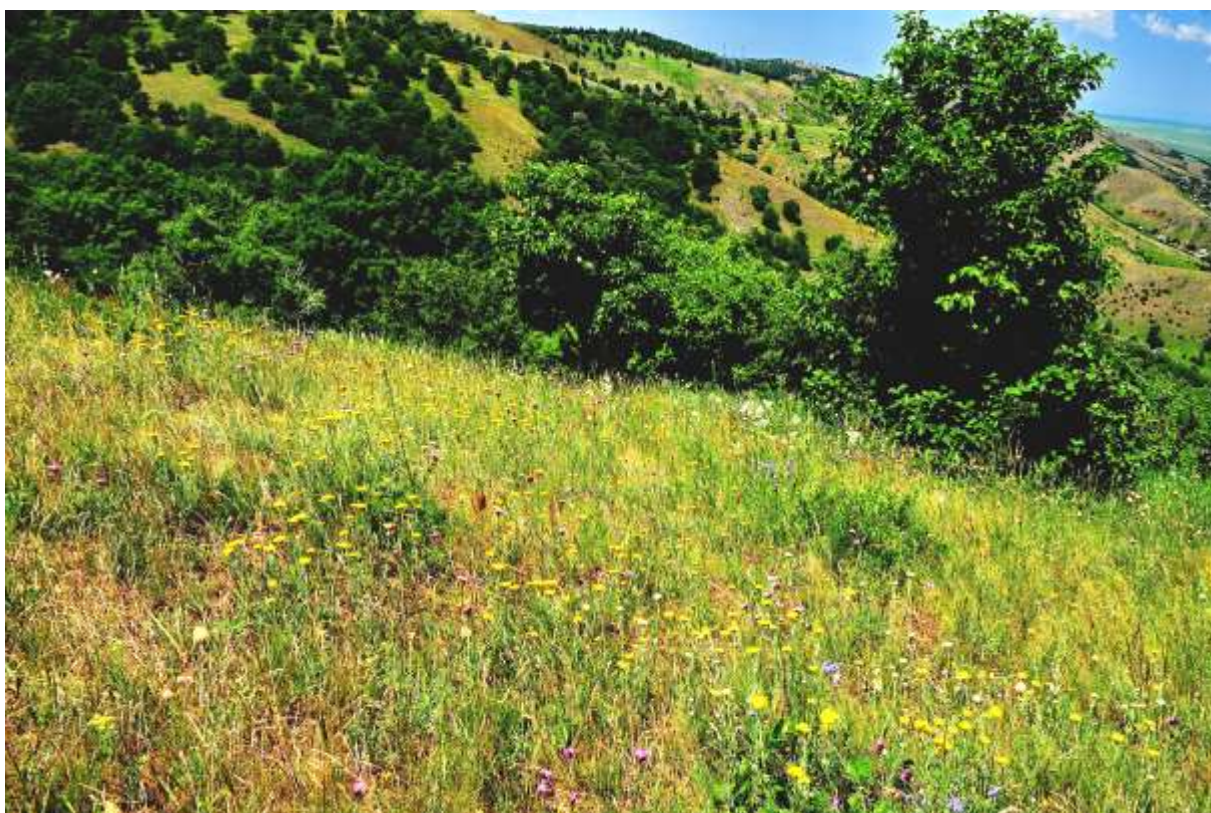
- R 3414 - Pajiști ponto-panonice de *Festuca valesiaca*, care pot întreține 0,3 UVM/ ha;
- R 3415 - Pajiști ponto-balcanice de *Botriochloa ischaemum* și *Festuca valesiaca*, care pot întreține 0,2 UVM/ ha;
- R 3705 - pajiști sud-est carpatice de buruienișuri înalte de *Rumex obtusifolia* și *Urtica dioica* care susțin 0,1 UVM/ha;
- R 3710 - Pajiști dacice de *Molinia coerulea*, care susțin 0,1 UVM/ha;
- R3715-Pajiști danubiano-pontice de *Agrostis stolonifera*, care pot întreține 0,9 UVM/ha;
- R 3803 – Pajiști sud-est carpatice cu *Agrostis capillaris* și *Festuca rubra* care pot întreține 1,0 UVM/ha;

Extinderea acestor habitate nu este tipică în teritoriu. Unele se întrepătrund iar altele au dezvoltare redusă.

4.6. Descrierea vegetației lemnoase

Tabelul 3.2 b prezintă acoperirea terenului cercetat, cu vegetație lemnoasă (arbuști și arbori subțiri < 10 cm diametru sau arbori cu > 10 cm diametru).

Pe trupurile din municipiul Moinești, arborii sunt reprezentați de fag, carpen și rar stejar iar arbuștii sunt reprezentați de păducel (*Crataegus*), măceș (*Rosa*), cătina albă (*Hippophae ramnoides*), cornul (*Cornus mas*). Arborii groși, cu diametrul mai mare de 10 cm, ocupă 607,3851 ha, cu un grad de acoperire foarte slab. Arbuștii sunt întâlniți pe majoritatea trupurilor, pe o suprafață totală de 660,6507 ha din care, cu un grad de acoperire foarte slab (1-20 %) pe suprafața de 422,6532 ha, cu o acoperire slabă (21-40 %) pe suprafața de 228,6475 ha și cu o acoperire mijlocie pe 9,35 ha.

CAPITOLUL 5.

CADRUL DE AMENAJARE

5.1 Procedee de culegere a datelor din teren

Culegerea datelor din teren s-a făcut prin metode directe.

Pentru determinarea compoziției floristice au fost efectuate relevee floristice după metoda geobotanică. Prin această metodă, compoziția floristică se studiază într-o suprafață de probă pătrată. Numărul suprafețelor de probă este de 3 pentru suprafețe de până la 100 ha de pajiște și de 3-5 pentru cele de peste 100 ha.

Pentru determinarea cantității de masă verde de pe fiecare pășune au fost făcute piețe de probă. După cosire și cântărirea cantității de masă verde rezultată din aceste piețe, Primăria Moinești a emis adresa nr.8960/29.03.2023, în care se specifică, pe fiecare trup de pajiște, cantitatea de masă verde realizată pe hectar de pășune – **Anexa 2 la prezentul amenajament.**

5.2. Obiective social-economice și ecologice

Prezentul amenajament pastoral are ca obiectiv aplicarea unei gestiuni corecte a pajiștilor aparținând UAT Moinești. Acesta este un obiectiv multifuncțional prin care se asigură următoarele elemente:

- aplicarea unei practici de gestiune corectă, eliminarea sub și suprapășunatului
- eliminarea pășunatului continuu care antrenează procese erozionale, bătătorirea solului, deprecierea producției de masă verde și scăderea calității acestia
- stoparea proliferării speciilor fără valoare furajeră, a buruienilor, a speciilor invazive
- stoparea extinderii vegeteției arbustive și lemnoase
- stoparea proceselor erozionale
- creșterea valorii pastorale a pajiștilor, creșterea producției și a încărcăturii cu UVM/ha
- creșterea bunăstării comunității din zonă, la care principala sursă de venit este cea agro-zootehnică.

Iarba de pe pășune este furajul principal în timpul perioadei de vegetație, când se realizează și cea mai mare parte a producției animale.

Din punct de vedere economic, iarba de pe pășune reprezintă nutrețul cel mai ieftin față de celelalte categorii de furaje, ceea ce are repercursiuni directe asupra reducerii costului produselor de origine animală.

Un alt aspect se referă la influența pe care o exercită iarba și întreținerea pe pășune asupra sănătății și producției animalelor. Hrănirea animalelor cu iarbă de pe pășune, care este un furaj echilibrat și complet, precum și mișcarea în aer curat, sub acțiunea razelor solare, favorizează formarea unui organism robust și sănătos.

Din punct de vedere ecologic, o exploatare rațională și controlată a acestor pajiști, duce la o creștere a biodiversității covorului vegetal și la protejarea solului.

5.3. Stabilirea modului de folosință a pajiștilor

Suprafețele de pajiști pot fi exploatate prin pășunat cu următoarele categorii de animale: ovine, caprine, bovine și cabaline iar fânețele pentru obținerea de fân.

Factorii limitativi pe aceste pajiști sunt de natură abiotică: panta, înclinarea și orografia foarte fragmentată, dar, mai ales de natură biotică, cauzată de lipsa lucrărilor de îngrijire: prezență de arbori și arbuști invazivi, prezență de specii fără valoare furajeră, lipsa însămânțărilor și supraînsămânțărilor, etc.

Efectivul de animale din UAT Moinești este de 2908 cap (bovine, ovine, caprine, cabaline).

Repartizarea trupurilor de izlaz :

- Toate trupurile de pășune aparținând izlazului comunal sunt folosite de toate categoriile de animale- bovine, ovine, caprine.

5.4. Fundamentarea amenajamentului pastoral

Fundamentarea amenajamentului pastoral constă în **soluțiile tehnologice și tehnice care asigură realizarea obiectivelor privind gospodărirea rațională a suprafețelor de pajiști din cadrul proiectului.**

Pe pășunile aparținând UAT Moinești se vor executa lucrări de:

- combatere a eroziunii în adâncime;
- stabilizarea alunecărilor de teren;
- combaterea și înlăturarea vegetației arbustive;
- combaterea plantelor dăunătoare și toxice;
- nivelarea mușuroaielor;
- supraînsămânțarea, autoînsămânțarea și reînsămânțarea;
- fertilizare;

Amenajamentul pastoral trebuie să respecte codul de bune practici agricole, angajamentele de agro-mediu și să fie în concordanță cu condițiile pedoclimatice ale arealului unde se află amplasată pajiștea (conform Ghidului de întocmire a amenajamentelor pastorale, 2014).

5.4.1. Durata sezonului de pășunat pentru pajiștile UAT Moinești

Conform legislației României (Ordin nr. 544 din 21 iunie 2013, Art. 6), se prevăd următoarele:

- Începerea pășunatului se face în funcție de condițiile pedoclimatice și de gradul de dezvoltare a covorului ierbos; În acest sens, sugerăm că pădădia (înflorirea acesteia în masă) este un " fitotermometru", care ne poate orienta bine în declanșarea pășunatului; !!!!!!!

- se evită începerea pășunatului prea devreme, care poate afecta perioada de regenerare, sănătatea și supraviețuirea plantelor;

- perioada de pășunat se va încheia la începutul lunii octombrie, la o data stabilită în funcție de evoluția temperaturilor și regimul precipitațiilor;

- **data începerii și încheierii pășunatului, precum și modul de organizare a pășunatului, continuu sau pe tarlale, se stabilesc prin HCL a U.A.T, respectiv prin amenajamentul pastoral.**

Ținând cont de toate caracteristicile climei zonale – durata recomandată a sezonului de pășunat, pe pășunile aparținând UAT Moinești, este, în medie, de cca 150 zile, de la 1 mai la 1 octombrie, conform adresei nr. 10895/04.04.2023 emisa de Primaria Moinești.

Conform Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, art. 10- introducerea animalelor pe pajiști este permisă doar în perioada de pășunat prevăzută în amenajamentul pastoral ! ! ! ! ! !

În faza tânără de vegetație, plantele de pe pășuni au însușiri organoleptice deosebite (gust, miros) care măresc apetitul animalelor și ca urmare crește gradul de consumabilitate a ierbii, care poate ajunge la 85-95%.

Dacă pășunatul se începe prea devreme, când plantele sunt prea tinere și solul prea umed, asupra vegetației efectele negative sunt următoarele:

- se distruge stratul de țelină, se bătătorește solul și se înrăutățește regimul de aer din sol. Se formează gropi și mușuroaie;
- pe terenurile în pantă se declanșează eroziunea;
- se modifică compoziția floristică dispărând plantele valoroase mai pretențioase din punct de vedere al apei, aerului și hranei din sol;
- plantele fiind tinere au suprafața foliară redusă și vor folosi pentru refacerea lor substanțe de rezervă acumulate în organele din sol ce are ca efect epuizarea lor.

Efectele negative asupra animalelor sunt:

- iarba prea tânără conține multă apă și ca atare are un efect laxativ epuizant, ceea ce duce la eliminarea excesivă a sărurilor minerale de Cu, Mg, Na;
- conținând prea puțină celuloză nu se pretează la salivare și rumegare, animalele fiind predispuse la intoxicații și meteorizații;
- conținutul mare de azot al ierbii tinere determină acumularea în stomac a amoniacului și ca atare declanșarea unor fermentații periculoase.

În aceeași măsură nu recomandăm nici folosirea pajiștilor prin pășunat mai târziu de 1 noiembrie. Ultimul pășunat trebuie să se realizeze cel mai târziu cu 20-30 zile înainte de instalarea înghețurilor permanente. Astfel plantele au posibilitatea să acumuleze glucide, să-și refacă masa vegetativă, ceea ce determină o mai bună suportare a înghețurilor pe de o parte, iar pe de altă parte pornirea timpurie în vegetație.

Întârzierea toamna a pășunatului, până la venirea înghețurilor, face ca iarba să nu se poată reface corespunzător primăvara, constituind una din cauzele dispariției speciilor valoroase din pajiști.

Pășunatul peste iarnă, mai ales cu oile, este un obicei foarte dăunător pentru covorul ierbos al pajiștilor, cu repercusiuni negative în anul și anii ce urmează.

Pe o pajiște pășunată toată iarna, în sezonul de vegetație următor, producția scade cu cel puțin 20 – 40 %, ceea ce este foarte mult. Dacă pajiștea este în pantă și solul se erodează, pierderile sunt și mai mari, până la scoaterea ei din circuitul productiv.

5.4.2. Numărul ciclurilor de pășunat

Ciclul de pășunat este intervalul de timp în care iarba de pe aceeași parcelă de exploatare, odată pășunată, se regenerează și devine din nou bună pentru pășunat.

Numărul ciclurilor de pășunat este în funcție de condițiile climatice și staționale, de sol, de compoziția floristică și de capacitatea de regenerare a pajiștilor.

Pe suprafața de pajiști a UAT Moinești se practică pășunatul continuu și de tip extensiv liber .

Pășunatul continuu (liber) - conform acestui sistem, animalele sunt lăsate să pască pe pășune de primăvara devreme și până toamna târziu.

Practicarea acestui sistem este asociată cu suprafețe unde producția de masă verde este mică, neuniform repartizată pe cicluri de pășunat; perioada de secetă din vară duce la diminuarea producției în ciclurile trei și patru.

În condițiile actuale, din studiul vegetației pajiștilor, nu recomandăm tarlalizarea datorită fragmentării terenului și producției pajiștilor care este prea mică pentru a se justifica economic.

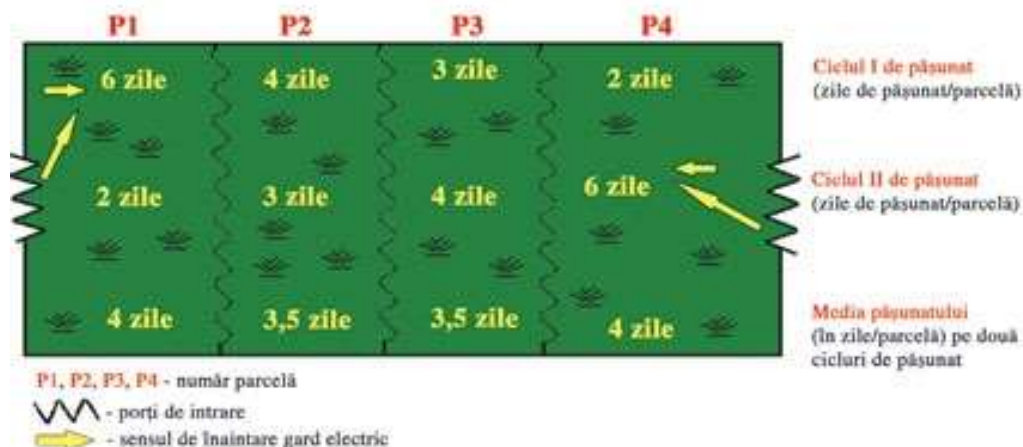
În următorii ani, după ce se vor face toate lucrările de ameliorare a pajiștilor, unele pajiști pot fi tarlalizate și se va putea trece la pășunatul rațional cu garduri electrice.

Recomandări:

- **Practicarea unui pășunat rațional fără tarlalizare, utilizând delimitările naturale (lizieră de pădure, canal, drumuri de acces, etc) ca limită de parcelă.**
- **Revenirea pe aceleași suprafețe după o perioadă de 25-30 zile.**
- **Pășunatul cu animalele în front de către un cioban ce le permite înaintarea numai pe măsura consumării suficiente a plantelor**
- **Conducerea turmelor pe un anumit traseu, care din când în când este modificat, astfel animalele nu stau în același loc, ci pășunează pe locuri diferite și în același zi și în zile diferite.**
- **De asemenea, pe parcelele unde se constată o înrăutățire a compoziției floristice, datorită dispariției unor plante valoroase, care prin pășunat continuu nu se mai pot înmulți prin semințe, se recomandă o rotație a pășunilor, metodă care constă în schimbarea periodică a pășunatului cu cositul. Prin această metodă iarba este folosită ca masă verde la iese sau transformată în fân. Cositul se execută la epoci diferite, pentru a avea loc procesul de autoînsămânțare.**

Avantajele acestui sistem de exploatare sunt:

- se limitează timpul petrecut de animale pe un anumit teritoriu;
- sporește producția pășunilor ca urmare a faptului că plantele după folosire au timp pentru refacere;
- ciclurile de pășunat determină o mai bună uniformizare a producțiilor în decursul perioadei de vegetație;
- înlăturarea pășunatului selectiv prin faptul că animalele sunt obligate să consume toate speciile, adică atât cele valoroase cât și cele nevaloroase, ceea ce face ca procentul de buruieni să se reducă și deci să se îmbunătățească compoziția floristică a pajiștii;
- folosirea uniformă a întregii suprafețe de pășunat, nemaexistând suprafețe subpășunate (cu plante nevaloroase) sau suprapășunate (cu plante valoroase);
- sporește gradul de consumabilitate al plantelor;
- posibilitatea aplicării lucrărilor de îmbunătățire a pajiștilor, inclusiv fertilizare, irigare etc.;
- animalele nu distrug țelina și în consecință nu se declanșează fenomene erozionale;
- obținerea unor producții mai mari la animale (lapte, carne) prin faptul că au la dispoziție tot timpul furajul în cantitatea și de calitate corespunzătoare;
- prevenirea îmbolnăvirii animalelor de parazitoze pentru că în intervalul de 25-30 zile cât animalele lipsesc de pe tarla ouăle și larvele paraziților sunt omorâte de acțiunea razelor solare;
- posibilitatea grupării animalelor pe categorii omogene, ceea ce prezintă mari avantaje din punct de vedere tehnic, economic și organizatoric.

Lucrări ce se execută în timpul pășunatului

După trecerea animalelor rămân o serie de dejecții solide care trebuie considerate, în primul rând, ca sursă de elemente nutritive pentru vegetație. Importanța acestora este mare pe pajiștile unde nu se aplică fertilizarea sau pe acelea situate în zone cu regim pluviometric bogat, care face ca o serie de elemente nutritive să fie spălate.

Dacă pe pajiște sunt vaci de lapte, de exemplu, atunci în medie o dejecție solidă de vacă acoperă în întregime o suprafață de 0,09 mp, dar acțiunea ei asupra vegetației se întinde pe o suprafață chiar de 10 ori mai mare. Aceasta cauzează neajunsuri mari, întrucât favorizează dezvoltarea speciilor nitrofile, lipsite de valoare economică, creând astfel mari neuniformități în compoziția floristică. Dacă dejecțiile nu se împrăștie, după 10 zile, dispar toate leguminoasele și 75 % din graminee.

Un alt neajuns este și faptul că dejecțiile sunt focare de infecții.

De aceea impunem ca pe pajiștile folosite de către animale, după fiecare ciclu de pășunat, dejecțiile solide să fie împrăștiate; în mod special în pajiștile unde pășunează vacile.

După ce animalele au fost scoase de pe pășune rămân o serie de plante neconsumate. Aceste plante sunt cele pe care animalele le ocolesc. Rămânând pe pajiște ele pot forma semințe și ca atare proliferază. De aceea ele trebuie îndepărtate prin cosire. Operația este obligatorie, ca și precedenta, după fiecare ciclu de pășunat.

Recomandări:

În timpul pășunatului trebuie să se execute o serie de lucrări pentru a:

- îmbunătăți compoziția floristică, refacerea cât mai rapidă a plantelor, la sporirea producției de masă verde pe unitatea de suprafață, la asigurarea zooigienei.
- cosirea resturilor nepășunate după ce animalele au părăsit tarlaua, ceea ce împiedică fructificarea și deci înmulțirea plantelor slabe din punct de vedere furajer, neconsumate de animale;
- împrăștierea dejecțiilor animaliere, care prezintă cel puțin trei avantaje legate de faptul că: se împiedică astfel crearea condițiilor de dezvoltare a buruienilor nitrofile nevaloroase, care s-ar putea dezvolta în jurul acestora; se realizează o anumită fertilizare a pajiștilor; se înlătură focarele de infecție cu viermi paraziți.

Toate aceste măsuri, aplicate în complex, au ca efect creșterea valorii economice a pășunii respective.

5.4.3. Fânețele

În cazul pajiștilor UAT Moinești din total suprafață de **1921,7262 ha**, **1162,9400 ha**, aparținând persoanelor fizice și juridice, sunt folosite ca fâneță.

5.4.4. Capacitatea de pășunat

Încărcătura cu animale pe o pajiște sau capacitatea de pășunat, se exprimă în UVM (unitate vită mare)/hectar. Reprezintă un instrument de corelare a producției reale a unei suprafețe cu încărcătura de animale.

Capacitatea de pășunat și încărcătura optimă de animale pe hectar se calculează, pentru fiecare pajiște în parte, conform metodologiei prevăzute în Ordin nr. 544 din 21 iunie 2013 și Ordin 544/2013 - numărul de animale (UVM/ha) trebuie să fie suficient pentru a asigura utilizarea maximă a producției de masă verde, menținând în același timp sustenabilitatea pe termen lung a pajiștii.

Utilizatorii de pajiști au obligația să respecte încărcătura minimă de animale pe hectar de 0,3 UVM !!!!!!!!!!!

- La densități sub nivelul minim stabilit, animalele consumă selectiv plantele, promovează performanțe economice individuale, dar acest fapt nu conduce la productivitatea maximă de produse animaliere pe hectar.
- Încărcătura redusă de animale pe pajiște conduce la:
 - a. Potențialul economic al pajiștii nu este pe deplin realizat
 - b. Pajiștilor care nu sunt utilizate li se modifică compoziția floristică și le scade productivitatea prin reducerea plantelor palatabile și cu valoarea nutritivă ridicată

- c. Unele specii de plante valoroase pot fi înlocuite de altele fără valoare nutritive
- d. Biodiversitatea se reduce datorită pășunatului redus
- Depășirea încărcăturii optime de animale pe pajiște conduce la:
 - a. performanțe economice și productive reduce ale animalelor
 - b. furaje de calitate inferioară și cantitate redusă
 - c. înlocuirea plantelor furajere palatabile, cu valoare nutritive mare, cu specii mai puțin valoroase
 - d. productivitate redusă
 - e. apariția și creșterea golurilor în zonele de pășunat preferate
 - f. creșterea costurilor cu furajarea suplimentară
 - g. îmbogățirea localizată cu fertilizanți prin eliminarea dejecțiilor de către animale
 - h. introducerea de alte specii de plante competitive care nu cresc în mod traditional în zonă, provenite de la furajarea suplimentară
 - i. distrugerea vegetației și a texturii solului prin călcarea de către animale

Capacitatea de pășunat se calculează prin două metode:

- metoda estimativă, bazată pe valoarea pastorală (VP), determinată în funcție de compoziția botanică a pajiștilor;
- metoda precisă sau reală, bazată pe producția efectiv consumabilă a pășunii respective.

Producția totală de iarbă se determină prin cosirea repetată, în decursul perioadei de pășunat a unor suprafețe de probă. Pentru aceasta se alege în funcție de teren și de uniformitatea vegetației mai multe suprafețe reprezentative (de aproximativ 10 m²) ce se îngădesc. Accesul în interiorul acestor suprafețe este restricționat animalelor și permite creșterea și dezvoltarea nestingerii a ierbii.

Iarba din interiorul „suprafetelor de proba” se cosește la începutul fiecărui ciclu de pășunat (30 – 35 de zile). Prin însumarea coaselor și raportarea la ha se obține producția totală (Pt) de iarbă din pajiște. Cum animalele consumă selectiv iarba, în urma lor, în pajiști rămân plante neconsumate (Rn) după fiecare ciclu de pășunat. De aceea este bine să se determine și coeficientul de folosire al pajiștilor (Cf).

Capacitatea de pășunat (CP) reală, în funcție de producția disponibilă de masă verde, se stabilește conform formulei:

$$CP = (P.d. \times C.f.) / (C.i. \times Z.p. \times 100), \text{ în care:}$$

CP = încărcătura de animale (UVM /ha)

P.d. = producția disponibilă de masă verde (kg/ha)

C.f. = coeficient de folosire a ierbii (%) (vezi Tabelul 5.12)

C.i. = consum zilnic de iarbă

Z.p. = numărul de zile de pășunat pentru un ciclu de pășunat sau pentru un sezon de pășunat.

Se recomandă 65 kg masă verde/zi/cap pentru 1 UVM (din care consumate efectiv 50 kg/cap/zi).

Conversia în UVM a speciilor de animale domestice este redată în tabelul 5.6 conform literaturii de specialitate și a legislației în vigoare.

Coeficientul de transformare a diferitelor specii și categorii de animale în UVM
(Marușca și colab., 2014 – Ghidul de întocmire a amenajamentelor pastorale).

Specificare	Coeficient de transformare în UVM	Nr. capete pentru 1 UVM
Tauri și boi de muncă	1,0-1,2	0,8-1,0
Vaci de lapte	1,0	1,0
Bovine de toate varstele (în medie)	0,7-0,8	1,3-1,4
Tineret bovin peste 1 an	0,5-0,7	1,4-2,0
Tineret bovin sub 1 an	0,2-0,3	3,3-5,0
Oi și capre de toate vârstele	0,14	7,1
Oi și capre mature	0,15-0,16	6,3-6,7
Cai de toate vârstele	0,8	1,3
Cai de tracțiune	1,0-1,1	0,9-1,0
Tineret cabalin peste 1 an	0,5-0,7	1,4-2,0
Tineret cabalin sub 1 an	0,2-0,3	3,3-5,0

Valoarea medie a coeficientului de folosire la diferite tipuri de pajiști (C.f. %)

Tipul de pășune	Coeficientul mediu de folosire (%)
Pășuni umede, cu multe rogozuri	25
Pășuni alpine, cu țepoșică	35
Pășuni de șes, uscate, cu graminee mărunte	50
Pășuni montane, cu țepoșică	50
Pășuni inundabile, de pe terenuri revene	75
Pășuni montane, cu graminee valoroase	85
Pășuni neinundabile, de pe terenuri revene, cu graminee valoroase	90
Pășuni semănate	90

În condițiile actuale ale pajiștilor de pe raza localității Moinești au fost obținute următoarele cantități de masă verde, pe trupuri de pășune (conform adresei emisă de Primăria Moinești– **Anexa 2** la amenajament):

1. Sârghi UAT - 115 ha = 10, 56 to m.v./ha
2. Văsâiești UAT - 910 ha = 10, 36 to m.v./ha
3. Nogea UAT- 1100 ha = 10, 24 to m.v./ha
4. Călimani UAT - 80 ha = 10, 54 to m.v./ha
5. Schelă UAT- 98 ha = 10, 42 to m.v./ha
6. Urminiș UAT - 120 ha = 10, 54 to m.v./ha
7. Tajbuga UAT - 37 ha = 10,56 to m.v./ha
8. Lucăcești UAT - 710 ha = 10,40 to m.v./ha

Pentru trupurile de pășune aparținând persoanelor fizice și juridice, producția de masă verde a fost estimată prin analogie cu pajiștile aparținând islazului, ele făcând parte, în majoritate, din aceleași tarlale cu trupurile aparținând Consiliului local Moinești sau se află în vecinătatea acestora.

Pentru o determinare precisă a producției de masă verde și pentru calcularea, în fiecare an, a încărcăturii de animale pe hectar (CP), se va avea în vedere ca anual, pe fiecare trup de pășune, să se delimiteze piețe de probă (aceleași în fiecare an) cu o suprafață de 10 mp fiecare.

Pentru delimitarea suprafețelor de probă se folosesc îngrădituri care să nu permită consumul de către animale a vegetației din interior, amplasate pe suprafețe omogene din punct de vedere al compoziției floristice și al producției. Aceste suprafețe se cosesc la începutul fiecărui ciclu de pășunat, respectând restricția ca pe plante să nu se regăsească apă de adiție (plantele nu sunt umede de la rouă, ploaie etc.).

Pentru determinarea coeficientului de folosire a pajiștii, de pe suprafețele pășunate se va cosi și cântări cantitatea de masă verde neconsumată (tot de pe 10mp)

Capacitatea de pășunat:

S-a luat în calcul un număr de 150 zile pe sezonul de pășunat -conform adresei nr. 8960/29.03.2023 emisă de primăria Moinești (vezi **Anexa 2** la amenajament).
Se recomandă 65 kg masă verde/zi/cap pentru 1 UVM .

1. Sârghi UAT

CP = 10056 kg m.v/ha/ (65 kg m.v./zi/cap UVMx 150 zile) = **1,03 UVM/ha**

2. Văsâiești UAT

CP = 10036kg m.v/ha/ (65 kg m.v./zi/cap UVMx 150 zile) = **1,02 UVM/ha**

3. Nogeia UAT

CP = 10024 kg m.v/ha/ (65 kg m.v./zi/cap UVMx 150 zile) = **1,03 UVM/ha**

4. Călimani UAT

CP = 10054 kg m.v/ha/ (65 kg m.v./zi/cap UVMx 184 zile) = **1,03UVM/ha**

5. Schela UAT

CP = 10042kg m.v/ha/ (65 kg m.v./zi/cap UVMx 184 zile) = **1,03 UVM/ha**

6. Urminiș UAT

CP = 10054 kg m.v/ha/ (65 kg m.v./zi/cap UVMx 184 zile) = **1,03 UVM/ha**

7. Tajbuga UAT

CP = 10056 kg m.v/ha/ (65 kg m.v./zi/cap UVMx 184 zile) = **1,03 UVM/ha**

8. Lucăcești UAT

CP = 10040 kg m.v/ha/ (65 kg m.v./zi/cap UVMx 184 zile) = **1,03 UVM/ha**

Prin lucrări de ameliorare se poate mări producția pajiștilor cu 20 – 30%. În această situație încărcătura de animale pe hectar (CP) poate ajunge la 1 UVM /ha pe unele trupuri de pășune.

Pentru pășunile aparținând persoanelor fizice și juridice, capacitatea de pășunat se asociază cu cea a pășunilor aparținând izlazului comunal, în funcție de amplasarea lor în teren.

Pajiștile aparținând persoanelor fizice au, în cea mai mare parte, categoria de folosință fâneată.

De aceea, pentru cantitatea de masă care se obține pe fiecare trup de pășune este necesar să se facă piețe de probă (pe același amplasament) în fiecare an. Astfel se va determina cu exactitate încărcătura de animale pe hectar.

Utilizatorii de pajiști au obligația să respecte încărcătura minimă de animale pe hectar (0,30 UVM) conform legislației din domeniu în vigoare.

De asemenea pe parcelele aflate sub angajament APIA, Măsura 10 “Agro-mediu și climă”, Măsura 11 “Agricultură ecologică”, Măsura 13 “Plăți pentru zone care se confruntă cu constrângeri naturale au alte constrângeri specifice” pășunatul se efectuează cu maxim 1 UVM/ha și se respectă toate cerințele specifice fiecărei măsuri !!!!!!!!!!!!!

CAPITOLUL 6.

ORGANIZAREA, ÎMBUNĂTĂȚIREA, DOTAREA ȘI FOLOSIREA PAJIȘTILOR

6.2. Lucrări preliminare de punere în valoare a pajiștilor

Factorii limitativi cu implicații decisive pentru stabilirea productivității și exploatarea pășunilor studiate sunt următorii:

De relief:

1) eroziune în suprafață, slabă, moderată, puternică, foarte puternică și excesivă, este extinsă pe 1549,2624 ha (80,62 %);

2) eroziune în adâncime este întâlnită pe 577,8573 ha (30,07 % din suprafața studiată), toate aceste terenuri fiind afectate de rigole rare și frecvente, ogașe mici rare și frecvente, ogașe adânci rare și frecvente și ravene;

3) alunecările de teren sunt întâlnite pe 1016,3415 ha (52,89% din perimetru), sunt sub formă de valuri, trepte divers stabilizate și prăbișiri active;

4) neuniformitatea terenului (denivelări) este prezentă pe 1364,7913 ha (71,02 % din suprafața studiată), din care cu neuniformitate slabă pe 8,0834 ha, moderată pe 993,9518 ha, puternică pe 351,7679 ha și foarte puternică pe 10,9882;

5) cărările de vite sunt prezente pe 390,9752 ha (20.34 %) și au o acoperire slabă (11-25 %) pe 228,7515 ha și o acoperire mijlocie pe 162,2237 ha;

6) mușuroaie se întâlnesc pe suprafață de 1250,1326 ha, din care o acoperire slabă pe 1037,6980 ha și o acoperire mijlocie pe 212,4346 ha;

Hidrologici (și climatici):

1) secetă pedologică (deficit de umiditate în sol) pe 1847,6244 ha (96,14 % din suprafața studiată); aceasta se poate produce pe pante mai mari de $> 5^\circ$, unde se mărește cantitatea de apă pluvială, care se scurge la rețeaua hidrografică;

De sol:

1) textura la suprafața solului prezintă limitări pentru dezvoltarea pajiștilor pe suprafața de 780,3867 ha, din care cu textură nisipoasă pe 1,4161 ha, nisipo-lutoasă pe 74,0393 ha și luto-nisipoasă pe 704,9313 ha;

2) carență de elemente nutritive este indusă în soluri de conținuturi mici de humus, fosfor mobil și potasiu mobil; carența în azot este prezentă pe majoritatea terenurilor cercetate unde indicele azot (IN) este < 2 și ocupă suprafața de 155,5721 ha. Carența în fosfor este indusă de conținuturi de fosfor mobil mai mici de 18 ppm și este prezentă pe 1907,8462 ha. Carența în potasiu este indusă de conținuturi potasiu mobil mai mici de 132 ppm, pe suprafața totală de 72,7313 ha;

De vegetație:

1) gradul de acoperire cu vegetație ierboasă este foarte bun pe suprafața de 1064,6903 ha, cu o acoperire mai mare de 75 %. Diferența de terenuri se încadrează la o acoperire bună pe 857,0359 ha, unde procentul de acoperire este cuprins între 51 și 75 %;

2) acoperirea cu vegetație lemnoasă sub formă de arbuști și arbori cu diametrul < 10 cm (tufăriș) este prezentă pe 1902,4073 ha, care au o acoperire foarte slabă (1-20% acoperire din pășune) pe 1798,6884 ha și o acoperire slabă (21-40% acoperire din pășune) pe 103,7189 ha;

3) Pe pajiștile din comună sunt întâlniți arbori groși pe 607,3851 ha, unde acoperirea cu arbori este foarte slabă.

4) vegetația dăunătoare și toxică este diseminată pe întreaga suprafață studiată și totalizează 1497,4962 ha. Sunt prezenți ciulini (*Carduus* sp. și *Eryngium campestre* și *E. planum*), turiță (*Agrimonia eupatoria*) și alior (*Euphorbia* sp.).

Îndepărtarea vegetației lemnoase, acolo unde este cazul, se face numai în urma unor studii preliminare, finalizate în proiecte (silvice dacă este cazul), ce vor ține seama de prevenirea eroziunii solului, adăpostirea animalelor împotriva intemperiilor în zone de refugiu, ocrotirea speciilor rare, protecția izvoarelor, raportul favorabil între vegetația ierboasă și lemnoasă, caracteristicile speciilor ce urmează a fi îndepărtate, suprafața, metodele de executare a lucrării, valorificarea materialului rezultat, valorificarea suprafețelor eliberate !!!!!!!

Pe terenurile ușor înclinate, vegetația lemnoasă se defrișează în întregime, lăsând pâlcuri de arbori sau arboret pentru refugiul animalelor.

Pe terenurilor din vecinătatea ravenelor și ogașelor, vegetația lemnoasă nu se îndepărtează.

Vegetația lemnoasă se distruge prin tăiere manuală sau mecanică și pe cale chimică. După îndepărtarea vegetației lemnoase (inclusiv cioate) este necesară însămânțarea terenului cu specii valoroase. Înainte se face curățirea de resturi lemnoase, nivelare, lucrarea cu grapa sau chiar cu unelte manuale, aplicarea de amendamente și îngrășăminte.

Pe cale naturală, înierbarea suprafețelor defrișate are loc după o perioadă mare de timp, 5-8 ani, iar atunci, obișnuit, cu specii nevaloroase.

Precizări legate de Tabelul 6.1 a:

Prevenirea și combaterea eroziunii în suprafață este necesară, conform datelor prezentate în Tabel 6.1.a., pe terenurile afectate de procesele fluviudenudaționale, care însumează 1638,3308 ha. Combaterea eroziunii este necesară pe cele mai multe din unitățile de sol identificate în teritoriu, la care trebuie refăcut orizontul de acumulare a humusului, parțial erodat de procesele fluviu-denuaționale.

Combaterea eroziunii în adâncime este necesară pe suprafața de 577,8573 ha și este impusă de prezența rigolelor și ogașelor. Se vor face nivelări cu greder sau buldozer prin executare de cleionaje, fascine, depozite de maroane.

Combaterea alunecărilor de teren este necesară pe 1016,3415 ha și se recomandă un proiect special în acest sens, care presupune:

- combaterea eroziunii în adâncime din cadrul arealului cu alunecări (mai ales pe fundul viroagelor);
- împăduriri liniare (la cornișe și la ravenele de fund) și în pâlcuri;
- nivelări locale;
- desecări;
- captări izvoare de coastă;
- fertilizări, reînsămânțări, supraînsămânțări.

Pe suprafețele cu alunecări semistabilizate sunt necesare lucrări de drenaj-desecare, în vederea eliminării apelor pluviale care se pot acumula în spatele valurilor de alunecare. Unitățile de sol, care necesită astfel de lucrări reprezintă tipurile de sol regosol, preluvosol și antrosol, care se extind pe suprafața de 225,2031 ha.

Cărările de vite în procent redus ($\leq 10\%$) sunt binevenite (efect antierozional) și sunt prezente pe suprafața de 1530,7510 ha; arealele unde cărările de vite au o pondere de peste 10%, care totalizează 390,9752 ha, necesită grăpare sau eliminare manuală a acestora. Mușuroaiele se combat prin grăpare sau manual și indirect prin lucrările de la operațiile de supraînsămânțare sau reînsămânțare, măsuri necesare pe întreaga suprafață studiată.

Pe versanții prelungi cu pante $< 19^\circ$ se recomandă valuri de pământ înierbate cu adâncime de 0,5 m, pe curbele de nivel. Pe versanții cu pante $> 19^\circ$ fără risc de alunecări se pot executa terase (sau agroterase). Un rol foarte important îl au perdelele de protecție (fâșii, pîlcuri, arbori izolați). În acest sens se recomandă pe versanții lungi cu panta $11-14^\circ$, să se lase benzi cu lățimi de 5-10 m. Pe versanții cu panta $> 14^\circ$ se vor lăsa benzi de protecție mai late. Arealele cu vegetație lemnoasă cu rol de protecție nu se pășunează, de această cauză este necesară împrejmuirea acestora. Starea actuală a vegetației lemnoase este destul de haotică, aceasta trebuie regrupată (protecție, adăpost-umbrar). Pe terenurile unde acoperirea este mai mică de 5% vegetație lemnoasă arbustivă nu se recomandă înlăturarea acesteia. Martoanele trebuie să fie utilizate pe arealele afectate de eroziunea de adâncime.

Măsuri antierozionale preventive:

- respectarea strictă a sezonului de pășunat;
- nu se va pășuna cu oile pe versanți, iarna și primăvara devreme;
- nu se va pășuna pe versanți, pe sol umed;
- nu se va suprapășuna și nu se va supratârli (se generează focare de eroziune);
- realizarea fertilizărilor prin îngrășăminte organice au rol de îndesire a covorului ierbos și înțeluire în timp, mai ales pe versanții cu expoziție sudică, mai susceptibili la eroziune;
- supraînsămânțarea golurilor și a arealelor cu covorul ierbos rărit;
- nivelarea și supraînsămânțarea rămăturilor de pe pante;
- se va evita circulația animalelor din deal în vale pe versanți;
- drumurile de exploatare vor avea pante $< 8\%$.

Desecarea și drenajul sunt necesare pe versanți cu alunecări, unde există riscul acumulărilor de ape pluviale în spatele valurilor de alunecare, pentru combaterea excesului de umiditate din padine sau amenajarea lor pentru adăparea animalelor. Referitor la lucrările de îmbunătățire a pajiștilor, subliniem necesitatea integrării vecinătăților.

Operațiile de supraînsămânțare, autoînsămânțare și reînsămânțare necesare pe trupurile studiate sunt redată în **Tabelul 6.1 b**, anexat.

Supraînsămânțarea este o necesitate pe versanți (atât din cauza dificultății reînsămânțării, cât și pentru o protecție permanentă). Supraînsămânțarea ierburilor se poate efectua local (manual, pe pante ce depășesc 11°) sau total (frecvent mecanizat). Semănarea ierburilor se va efectua în martie pe toate trupurile.

Majoritatea suprafețelor de supraînsămânțat propuse au ca scop și îmbogățirea covorului ierbos în specii leguminoase. Se recomandă un amestec de Festuca, Lolium, Phleum, Dactylis, Trifolium și Lotus. Suprafața supraînsămânțată nu se pășunează un an.

Dacă se aplică târlirea ca fertilizare, se va ține cont de conducerea acesteia, ca o supraînsămânțare sau ca o tăvălugire. Unde este posibil, înainte de a supraînsămânța, se va efectua o grăpare, iar după semănat, o tăvălugire.

Suprafețele locale mici neînierbate, rezultate după îndepărtarea locală a vegetației lemnoase, a plantelor dăunătoare și toxice, a mușuroaielor și bolovanilor, se vor reînsămânța.

Dacă covorul ierbos local, de pe parcela descriptivă este relativ valoros, se poate proceda la autoînsămânțare. În orice caz, autoînsămânțarea va completa supraînsămânțarea.

Reînsămânțarea se va efectua în teritoriul studiat în primul rând, în cazul unor areale destelenite, determinate de lucrările de îmbunătățire prealabile (nivelări, înlăturarea vegetației lemnoase, înlăturarea vegetației nevaloroase, dăunătoare sau toxice, eliminarea mușuroaielor, combaterea excesului de umiditate); suprafețele mai

mici, se vor supraînsămânța. Pentru distrugerea unor vetre de plante nevaloroase se pot aplica eventual, erbicidări.

În cazul optării pentru o ameliorare radicală a pajiștilor, se va ține cont că această acțiune este pretabilă doar pe terenuri mecanizabile (panta 2-11°). Pe pajiștile comunei, astfel de terenuri ocupă 913,3411 ha. Lucrările prealabile de lucrarea solului pentru reînsămânțare pot fi (după caz): grăpare energetică cu grapa cu discuri, frezare sau arat superficial; după semănat, se va tăvălugi. Toate lucrările (inclusiv semănatul) se vor executa paralel cu curbele de nivel.

În încheiere, precizăm că o compoziție optimă a pajiștilor este: 55 % graminee perene, 38 % leguminoase perene și < 10 % alte specii furajere. De asemenea, precizăm că 1 UVM consumă aproximativ 60 kg masă verde / 8 ore. Capacitatea de pășunat pentru 1 ha de pășune dominată de *Agrostis capillaris* (tenuis) este între 0,6 – 1 UVM. O măsură generală de protecție și ameliorare a pășunilor este pășunatul rațional (dirijat sau parcelat).

6.3 Metode de îmbunătățire a covorului ierbos prin fertilizare

Tabelul 6.1 b prezintă suprafețele necesare de fertilizat organic iar cantitățile necesare de îngrășământ organic se va obține prin târlire sau administrare de gunoi de grajd fermentat.

Fertilizarea se va opera diferențiat, după executarea lucrărilor de amenajare (ex. combaterea eroziunii, curățiri, eliminarea mușuroaielor sau a cărărilor de vite, etc.) pe întreaga suprafață;

Fertilizarea organică se realizează prin administrarea de gunoi sau prin târlire.

Gunoii de grajd bine fermentat (așa cum se recomandă a se administra pe pășuni) conține în medie: 0,55 % N, 0,55 % K₂O, 0,22 % P₂O₅ și 0,23 % CaO. Aplicarea a 15 tone gunoi de grajd bine fermentat (după aproximativ 5 luni de fermentare) asigură 75 kg / ha azot s.a..

Târlirea va fi prioritară pe pajiștile cu *Nardus stricta*, pe terenurile ocupate de unitățile de sol pe care se dezvoltă *districambosolul* și *luvosolul*. Târlirea pe o pajiște dominată de *Agrostis capillaris* are nevoie de 3 zile cu 2-3 m²/ oaie; o turmă de 2000 oi poate fertiliza prin târlire 10-15 ha de pășune.

Tabelul 6.1 c (Plan de fertilizare) a fost întocmit pentru a se cunoaște valorile indicilor agrochimici la nivelul fiecărui trup delimitat iar fertilizarea terenurilor cu cantitățile de îngrășămintă recomandate va asigura obținerea unei producții de fân de 3500 kg/ha.

Tabelele 6.1b și 6.1c, prezintă suprafețele necesare de fertilizat;

Fertilizarea se va opera diferențiat:

- numai după executarea lucrărilor de amenajare (ex. combaterea eroziunii, desecări, curățiri, etc) ; sunt excluse suprafețele propuse pentru perdele de protecție și cele ocupate efectiv de ogașe și ravene;
- se admit fără executarea prealabilă a celorlalte lucrări de „îmbunătățire” (doar redus, pot fi tufărișuri, mușuroaie, plante nevaloroase-dăunătoare-toxice, cu acoperire cumulată < 25%); principalele lucrări pe aceste terenuri, în afara fertilizării, sunt supraînsămânțarea sau reînsămânțarea; în primă urgență pot fi fertilizate fără lucrările de amenajare. Aici sunt încadrate U.S.T.-uri cu > 50 % grad de acoperire cu vegetație ierboasă. Această excepție de la cerința prealabilă, nu exclude amenajarea ulterioară a pajiștilor.

În general, toate suprafețele de vegetație lemnoasă cu funcție de „perdele de protecție”, vor fi evitate de la fertilizare.

În **tabelul 6.1.b**, fertilizarea organică nu se recomandă pe:

- terenurile puternic înclinate (pantă > 14°); iar pe pante < 19° , nici fertilizarea chimică (deși, orientativ au fost date dozele în tabelul 6.1.c);
- terenurile excesiv gleizate;
- suprafețele recomandate pentru împădurire (perdele de protecție).
- ogașele și ravenele

În exploatare, se vor epuiza întâi resursele organice, după care vor urma îngrășămintele chimice.

Îngrășămintele chimice se aplică numai dacă suprafețele nu sunt sub angajament de agromediu sau în agricultura ecologică la APIA !!!!!!!

Fertilizarea în general, va ține cont de compoziția pajiștii (ex. nu se vor fertiliza cele dominate de *Botriochloa*, *Sambucus*, *Eryngium*, *Carduus*, *Urtica*, *Artemisia*, *Calamagrostis*, *Xeranthemum*).

În general, nu se vor fertiliza terenurile:

- cu > 20% plante dăunătoare-toxice și cele cu > 20% vegetație lemnoasă, decât după înlăturarea acestora;
- vetrele de *Sambucus*, *Carduus*, *Rumex*(ștevie) și *Urtica* (specii nitrofile);
- cu exces de umiditate puternic și cele degradate prin eroziuni, decât după combaterea acestora;
- cu soluri acide, decât după amendarea acestora; deși, târlirea este o măsură pentru eliminarea acestora;
- pe solurile cu exces de umiditate și inundabile, fertilizarea va fi restrictivă (doze, perioade).

Pajiștile ce se supraînsămânțează se vor fertiliza după 1-2 coase care să elimine „buruienile” (alminteri, stimulăm buruienile).

Pajiștile de *Agrostis capillaris* (tenuis) pot fi ameliorate doar prin fertilizare cu îngrășământ organic (fără supraînsămânțare).

În general, recomandăm ca fertilizarea, să se aplice după executarea lucrărilor de curățire și amenajare a pășunilor, evitându-se astfel „disiparea” fertilizanților; fac excepție terenurile cu pajiști mai bune.

* Alte precizări legat de fertilizare:

- solurile alcalizate vor fi fertilizate cu îngrășămintă acidifiante (ex. sulfat și azotat de amoniu);
- pe pante >11°, doza de azot să nu depășească 75 kg s.a/ha/an (în situația dinnaintea amenajării pajiștii); după aceea dozele necesar mai mari vor fi strict fracționate și corelate cu regimul de umiditate și starea vegetației ierboase;
- Azotul se aplică numai în perioada activă biologic(plantele și microorganismele);
- îngrășămintele cu fosfor și potasiu se aplică înainte de supraînsămânțare sau reînsămânțare;

Structura foarte diversificată a covorului vegetal a pajiștilor permanente, formată din numeroase specii de plante din diverse familii botanice, influențează și o diferențiere puternică a consumului de elemente nutritive al acestor specii de plante. Astfel, speciile cu valoare furajeră ridicată, cum sunt gramineele de pajiști sunt mari consumatoare de azot, iar speciile de leguminoase de pajiști necesită un consum mai mare de fosfor, calciu și potasiu.

În general, pe pajiștile destinate folosirii directe prin pășunat cu animalele, plantele consumă mai mult azot ca urmare a refacerii acestora de mai multe ori în timpul perioadei de vegetație, în funcție de numărul ciclurilor de pășunat.

Vegetația pajiștilor permanente extrage din sol, pentru realizarea unei tone de masă verde, echivalentul a 4-6 kg azot, 1-2 kg fosfor, 4-5 kg potasiu și 2-3 kg calciu. După cum se constată, pajiștile permanente consumă cantități foarte mari de elemente nutritive din sol, pe care acesta nu le poate asigura în fiecare an și în cantități suficiente. Ca urmare, fertilizarea pajiștilor constituie una dintre măsurile cele mai importante pentru aprovizionarea în condiții optime cu elemente nutritive a speciilor cu valoare furajeră ridicată din pajiști, asigurându-se, astfel, menținerea unui raport echilibrat între aceste specii și speciile cu valoare furajeră mai scăzută.

În comparație cu structura de culturi agricole semănate în terenurile arabile, fertilizarea unei pajiști permanente prezintă o serie de particularități, cum sunt:

- structura diversă de specii floristice impune și o diferențiere a tipurilor și a modului de fertilizare ținând seama de cerințele diferite față de elementele nutritive ale acestor specii;
- speciile din pajiști au un consum de substanțe nutritive continuu și cu intensități diferite pe toată perioada de vegetație, ceea ce necesită aplicarea îngrășămintelor în mod repetat pentru a realiza refacerea vegetației pentru următoarele cicluri de pășunat sau de recoltare prin cosire, dar și pentru o repartizare uniformă a producției în cursul perioadei de vegetație;
- aplicarea îngrășămintelor organice sau chimice nu se încorporează în sol, ci la suprafața acestuia, direct pe vegetația existentă, favorizând o creștere mai mare a coeficientului de folosire a elementelor nutritive față de plantele de cultură de pe terenurile arabile;
- în urma aplicării îngrășămintelor pe pajiști coeficientul de folosire al azotului este între 80-100% față de numai 40-60% la speciile cultivate pe terenurile arabile, la fosfor coeficientul de folosire este de 30-40% pe pajiști și numai de 15-25% pe terenurile arabile și la potasiu acest coeficient este de 60-80% pe pajiști și 25-30% pe terenurile arabile;
- în stabilirea sistemului de fertilizare a pajiștilor se ține seama și de cantitatea mai mare de substanță organică și respectiv a conținutului de humus ce se acumulează de-a lungul anilor față de modul de fertilizare al terenurilor arabile;
- aplicarea îngrășămintelor pe pajiști se realizează în mod fracționat, pe cicluri de recoltare sau de pășunat, ca în cazul îngrășămintelor chimice pe bază de azot, sau la intervale mai mari de ani, cum sunt îngrășămintele pe bază de fosfor și potasiu și a celor organice, având ca scop creșterea și eșalonarea producției și evitarea pierderilor prin levigare (spălarea nutrienților pe adâncimea solului);
- fertilizarea pajiștilor permanente are ca scop nu numai asigurarea unor producții ridicate, constante și de calitate a furajului pentru alimentația animalelor, ci și asigurarea caracterului de multifuncționalitate a covorului ierbos pentru protecția antierozională, a păstrării unui echilibru hidric și termic între componentele ecosistemului, a păstrării diversității speciilor floristice din covorul vegetal ce asigură valoarea peisagistică a mediului și a creșterii unor bioacumulări de substanțe în sol (sechestrarea carbonului și aprovizionarea cu azot fixat pe cale simbiotică).

Planul sau sistemul de fertilizare al pajiștilor permanente se bazează pe cunoașterea următoarelor particularități specifice acestor culturi:

- evidențierea tipurilor de sol și a caracteristicilor agrochimice principale ale acestora: reacția solului (pH), gradul de saturație în baze (V%), conținutul în humus, conținutul în elemente nutritive (P, K, Ca, Al, Na);
- cunoașterea compoziției floristice a covorului ierbos, în special a speciilor cu valoare furajeră ridicată (graminee și leguminoase de pajiști), cât și al celorlalte specii care pot influența vegetația speciilor valoroase, dar și sănătatea și producțiile animalelor;

- gradul de fertilizare al pajiștilor și a modului de aplicare a diferitelor tipuri de îngrășăminte se realizează diferențiat în funcție și de condițiile climatice ale zonei, ecartul altitudinal al fiecărei suprafețe de pajiște, durata sezonului sau perioadei de vegetație și modul de valorificare a producției pajiștilor (prin pășunat sau cosire în regim de fâneață).

Resursa de fertilizanți existentă cu precădere în cadrul fermelor sau gospodăriilor crescătorilor de animale o constituie îngrășămintele organice: gunoiul de grajd, compostul, turbureala, urina animalelor. În anumite situații, târlirea cu animalele în perioada de pășunat devine cea mai ieftină și eficientă metodă de fertilizare. Realizarea însă a unei îmbunătățiri echilibrate cu elemente nutritive a speciilor de pajiști se poate realiza numai în condițiile aplicării și de fertilizanți pe bază de îngrășăminte chimice prin care se realizează sporuri mari de producție față de oricare din culturile agricole semănate în terenurile arabile (70-100 kg masă verde de pajiști la 1 kg îngrășământ substanță activă).

Fertilizarea pajiștilor cu gunoi de grajd

Îngrășămintele organice, și mai ales gunoiul de grajd, prin calitatea lor de îngrășămintă complete, au un efect puternic asupra însușirilor fizico-chimice și biologice ale solului, influențând consumul elementelor nutritive de către plantele de pajiști cu efecte directe asupra producției și calității furajului. Dintre aceste îngrășămintă gunoiul de grajd este cel mai des folosit în agricultură datorită conținutului ridicat de elemente nutritive: 1 tonă de gunoi de grajd conține 4-5 kg N, 2-3 kg P_2O_5 , 6-7 kg K_2O , 2-3 kg CaO, 1,3-1,5 kg MgO, 0,3-0,5 kg S. Calitatea gunoiului de grajd depinde de specia de animale de la care provine, cel mai bogat în elemente fertilizante fiind gunoiul de ovine urmat de cel de cabaline și bovine, iar cel mai sărac este cel de porcine. Deoarece fertilizarea se realizează direct pe vegetația pajiștilor permanente, este obligatorie folosirea gunoiului de grajd bine fermentat, aceasta realizându-se în platforme special amenajate pe o durată de 3-5 luni de la depozitare, timp în care se pierde 25-30% din greutatea inițială. În funcție de starea de umiditate a gunoiului de grajd, acesta are următoarele greutate: proaspăt și afânat are 300-400 kg/m³, 600-700 kg/m³ când este proaspăt și îndesat, 800-900 kg/m³ când este semifermentat și peste 900 kg/m³ când este fermentat și umed. Dintr-o fermă de taurine, cu un efectiv de 100 UVM, se evacuează anual, în condițiile în care vacile sunt scoase la pășunat, în jur de 700-800 tone de gunoi de grajd cu o umiditate de peste 80%. În general, prin cantitatea de gunoi de grajd produsă într-un an de zile, o UVM realizează în medie următoarele cantități de elemente nutritive: 80 kg N, 40 kg P_2O_5 , 100 kg K_2O .

Cantitatea administrată de gunoi de grajd este în funcție de compoziția floristică a pajiștilor, de stadiul de degradare a acestora, de gradul de intensivizare a pajiștilor și de cantitatea de gunoi de grajd disponibilă în fermă sau în gospodăria crescătorilor de animale. Din acest punct de vedere, dozele recomandate variază în limite foarte largi, respectiv între 20-40 t/ha. Astfel, fertilizarea cu 20 t/ha echivalează cu cca 90 kg/ha substanță activă de azotat de amoniu (sau 300 kg/ha substanță brută) și 200 kg/ha superfosfat. Aplicarea unor cantități mai reduse au un efect foarte scăzut, iar la norme mai mari folosirea gunoiului poate deveni neeficientă.

Epoca optimă de administrare are influențe puternice asupra producției pajiștilor. În acest sens administrarea gunoiului de grajd toamna, după încheierea vegetației, este cea mai recomandată, în comparație cu aplicarea în perioada de primăvară. În zonele mai umede, unde se înregistrează cantități mai mari de precipitații, gunoiul de grajd se poate aplica și primăvara, mai ales pe pajiștile folosite ca fâneață. De asemenea, gunoiul de

grajd este mai bine valorificat când se administrează împreună cu doze mici de îngrășăminte chimice.

Efectul cel mai important al aplicării gunoiului de grajd se constată asupra îmbunătățirii compoziției floristice a covorului ierbos și a calității furajului datorită creșterii proporției speciilor de leguminoase perene, care la rândul lor fixează azotul atmosferic produs prin simbioză aprovizionând cantitatea de nutrienți din sol.

Fertilizarea cu gunoi de grajd se face la 3-4 ani de zile, având următoarea graduare a sporurilor de producție în timpul anilor de vegetație: în primul an 40%, în anul al doilea 30%, în anul al treilea 20%, în anul al patrulea 10%.

Tabelul următor prezintă compoziția chimică a gunoiului de grajd de diferite proveniențe. Pe baza acestor date se poate estima cantitatea de azot conținută la o tonă de gunoi de grajd.

Tipul de gunoi	Compoziția chimică (% din masa proaspătă)			Cantitatea de azot în gunoiul de grajd (kg N/1 tonă)
	Azot (N)	Apă	Materii organice	
Gunoi de cabaline	0,58	71	25	5,8
Gunoi de bovine	0,45	77	20	4,5
Gunoi de ovine	0,83	64	31	8,3
Gunoi fermentat de 3-4 luni	0,55	77	17	5,5
Gunoi fermentat complet (mraniță)	0,98	79	14	9,8

Târlirea

Târlirea reprezintă un mod de fertilizare a pajiștilor care se execută direct cu animalele. Astfel animalele, care sunt ținute închise în perioada de odihnă peste zi dar mai ales în timpul nopții, lasă pe sol însemnate cantități de dejecții lichide și solide.

Astfel de terenuri se întâlnesc des în jurul saivanelor, a stânelor. Se pune deci problema folosirii acestor dejecții în scopul sporirii valorii pajiștilor, a producțiilor, cu atât mai mult cu cât cantitatea acestor dejecții este considerabilă.

Pentru a se realiza fertilizarea prin târlire animalele sunt ținute mai multe nopți pe același teren, în niște locuri îngrădite, numite târle.

Suprafața strungii, târlei, se calculează în raport cu specia sau numărul animalelor.

$$S = N \times s$$

unde: - s este suprafața rezervată unui animal;

- N- numărul de animale din turmă.

Târlirea se execută pe întreg sezonul de pășunat cu o intensitate de maximum 2-3 nopți o oaie/1m² pe pajiști cu covor vegetal valoros, sau 4-6 nopți o oaie /1m² pe pajiști degradate.

Târlirea se execută cu toate speciile de animale, revenind ca echivalent 2-3 nopți 1UVM/6m² pe pajiști valoroase sau 4-6 nopți pe pajiști degradate.

Depășirea pragului de 6-8 nopți o oaie/1m² sau 1UVM/6m² duce la degradarea accentuată a covorului vegetal prin apariția speciilor de buruieni nitrofile (ștevia, urzica, etc.) cât și la poluarea apelor, solului, peisajului, îmbolnăvirea animalelor și alte neajunsuri.

În nopțile în care se realizează târlirea se acumulează cantități suficiente de elemente nutritive, care să determine sporirea procentului de participare în covorul ierbos a unor specii cu valoare foarte mare cum sunt: *Lolium perenne*, *Trifolium repens*, *Trifolium pratense*.

Menținerea animalelor pe târlă se realizează cu ajutorul unor garduri mobile numite porți de târlire (sau țarcuri, oboare, garduri). Acestea au 3-4 m lungime, 1,3 m înălțime fiind prevăzute cu 4-5 bare orizontale și șipci oblice pentru asigurarea rezistenței.

Efectul târlirii se resimte 2-5 ani. Astfel prin mutarea succesivă a târlei, în sezonul de pășunat (în decursul unui an), se poate fertiliza o suprafață destul de mare de pajiște.

Fertilizarea pajiștilor cu îngrășăminte chimice – se aplică numai acolo unde nu există încheiat un angajament de agromediu Măsura 10 “ Agromediu și climă” sau Măsura 11 – Agricultură ecologică !!!!!!!!!!!!!

De asemenea se va respecta perioada de interdicție pentru aplicarea îngrășămintelor pe pajiști (lunile ianuarie, februarie, 1-15 martie, noiembrie și decembrie pentru îngrășămintele organice solide, iar pentru îngrășămintele organice lichide și îngrășăminte chimice se adaugă și luna octombrie) !!!!!!!!!!!!!

În lipsa îngrășămintelor organice, sau a cantităților mai mici realizate din aceste tipuri de îngrășăminte în cadrul fermelor de creștere a animalelor, folosirea și aplicarea îngrășămintelor chimice constituie singura sursă de îmbunătățire a nutriției plantelor de pajiști.

Administrarea în doze moderate și echilibrate a îngrășămintelor chimice, aplicate în funcție de caracteristicile agrochimice ale solului, de nivelul de producție și modul de folosință, se reflectă în creșterea productivității pajiștilor, în calitatea furajului și al sporirii numărului de animale (capacitatea de pășunat sau încărcătura de animale) pe unitatea de suprafață concesionată.

Dintre îngrășămintele chimice folosite, îngrășămintele cu azot sunt cel mai des folosite pe pajiști datorită următoarelor particularități: realizarea unor sporuri mari de producție (50-150 kg masă verde pentru 1 kg substanță activă de îngrășământ cu azot); creșterea conținutului în proteină brută a furajului, sporirea calității produselor animaliere.

Administrarea îngrășămintelor cu azot se realizează în fiecare an de vegetație și fracționat, în funcție de modul de folosință. Astfel, pe pajiștile permanente folosite prin pășunat doza anuală se fracționează în doze de 30-50 kg/ha N (substanță activă), aplicate primăvara devreme și după fiecare ciclu de pășunat.

Fertilizarea cu îngrășăminte pe bază de fosfor pe pajiștile permanente are un rol important în metabolismul plantelor (participă la sinteza proteinelor și facilitează asimilarea altor elemente nutritive), mărește rezistența la îngheț a plantelor și scurtează perioada de vegetație a unor specii de plante. Pentru animale fosforul constituie un element principal al țesuturilor din sistemul osos, duce la creșterea producției de lapte și la menținerea stării de sănătate a animalelor.

Îngrășămintele cu fosfor nu se administrează singure, ci împreună cu cele pe bază de azot și eventual cu potasiu, deoarece eficiența acestora crește pe măsura creșterii conținutului de azot în sol.

Epoca optimă de administrare a îngrășămintelor cu fosfor este toamna, și se aplică o dată la 2-3 ani, în doze recomandate de 50-70 kg/ha (substanță activă).

Îngrășămintele cu potasiu au rol important în creșterea capacității fotosintetice a plantelor (în sinteza clorofilei și a nitraților de carbon) și în sporirea rezistenței plantelor la iernare, iar în cazul animalelor potasiul menține funcțiile vitale ale celulelor la nivel normal. În cazul pajiștilor permanente aplicarea îngrășămintelor cu potasiu se face împreună cu îngrășămintele cu azot și fosfor, iar epoca de administrare este o dată la 2-3 ani. În funcție de condițiile naturale staționale și de starea de vegetație a pajiștilor

permanente dozele de îngrășământ cu potasiu recomandate se situează între 40-80 kg/ha (substanță activă).

În lipsa îngrășămintelor chimice cu fosfor sau numai cu potasiu se pot aplica îngrășăminte complexe care, de regulă, au în componența lor cele 3 elemente nutritive (NPK), în diferite proporții. În general, se recomandă îngrășământul complex cu raportul de NPK de 15:15:15, folosit ca fertilizant de bază, aplicat primăvara devreme, urmat de aplicarea fracționată a îngrășămintelor cu azot.

Tabelul 6.1 c (Plan de fertilizare) redă dozele de îngrășăminte necesare pentru o producție de 3500 kg fân / ha (aproximativ 14.000 kg / ha m.v.), pe fiecare unitate de sol – teren (U.S.T.), fără o diferențiere a producției după potențialul U.S.T. –urilor (T.E.O.). Dozele nu sunt mari și nu pun probleme de mediu, dar necesită o administrare rațională pentru o producție mărită.

Se va efectua diferențierea dozelor în funcție de precizările anterioare din acest subcapitol.

În general, recomandăm ca fertilizarea, să se aplice după executarea lucrărilor de curățire și amenajare a pășunilor, evitându-se astfel „disiparea” fertilizanților; fac excepție terenurile cu pajiști mai bune.

sistemul de fertilizare aplicat, UAT Moinești*

Anii de concesionare	Durata de concesionare: 7 ani			Durata de concesionare: 10 ani		
	Varianta 1 – îngrășă minte chimice	Varianta 2 – îngrășămin te organice (gunoi de grajd, târlire)	Varianta 3 – fertilizar e chimică și organică	Varianta 1 – îngrășămi nte chimice	Varianta 2 – îngrășămi nte organice (gunoi de grajd, târlire)	Varianta 3 – fertilizare chimică și organică
I	NPK + N	G (T)	G (T)	NPK + N	G (T)	G (T)
II	N	-	-	N	-	-
III	N	-	-	N	-	-
IV	NPK + N	G (T)	NPK + N	NPK + N	G (T)	NPK + N
V	N	-	N	N	-	-
VI	N	-	N	N	-	-
VII	N	-	N	NPK + N	G (T)	G (T)
VIII	N	-	-	N	-	-
IX	-	-	-	N	-	-
X	-	-	-	N	-	-
	-					

*** Îngrășămintele chimice se aplică numai acolo unde nu există încheiat un angajament de agromediu - Măsura 10 “ Agromediu și climă” sau Măsura 11 – Agricultură ecologică !!!!!!!**

Pe parcelele care sunt sub angajament APIA se poate aplica, din tabel, varianta 2 de fertilizare.

6.4 Metode de îmbunătățire prin supraînsămânțare și reînsămânțare a pajiștilor

Operațiile de supraînsămânțare, autoînsămânțare și reînsămânțare necesare pe trupurile studiate sunt redată în **Tabelul 6.1 b**, anexat în studiul OSPA.

Supraînsămânțarea este o necesitate pe versanți (atât din cauza dificultății reînsămânțării, cât și pentru o protecție permanentă). Supraînsămânțarea ierburilor se poate efectua local (manual, pe pante ce depășesc 11°) sau total (frecvent mecanizat). Semănarea ierburilor se va efectua în martie pe toate trupurile.

Majoritatea suprafețelor de supraînsămânțat propuse au ca scop și îmbogățirea covorului ierbos în specii leguminoase. Se recomandă un amestec de Festuca, Lolium, Phleum, Dactylis, Trifolium și Lotus.

Suprafața supraînsămânțată nu se pășunează un an !!!!

Dacă se aplică târlirea ca fertilizare, se va ține cont de conducerea acesteia, ca o supraînsămânțare sau ca o tăvălugire. Unde este posibil, înainte de a supraînsămânța, se va efectua o grăpare, iar după semănat, o tăvălugire.

Suprafețele locale mici neînierbate, rezultate după îndepărtarea locală a vegetației lemnoase, a plantelor dăunătoare și toxice, a mușuroaielor și bolovanilor, se vor reînsămânța.

Dacă covorul ierbos local, de pe parcela descriptivă este relativ valoros, se poate proceda la autoînsămânțare. În orice caz, autoînsămânțarea va completa supraînsămânțarea.

Reînsămânțarea se va efectua în teritoriul studiat în primul rând, în cazul unor areale destelenite, determinate de lucrările de îmbunătățire prealabile (nivelări, înlăturarea vegetației lemnoase, înlăturarea vegetației nevaloroase, dăunătoare sau toxice, combaterea excesului de umiditate); suprafețele mai mici, se vor supraînsămânța. Pentru distrugerea unor vetre de plante nevaloroase se pot aplica eventual, erbicidări.

În cazul optării pentru o ameliorare radicală a pajiștilor, se va ține cont că această acțiune este pretabilă doar pe terenuri mecanizabile (panta 2-11°). Pe perimetrele cercetate, astfel de terenuri ocupă 913,3411 ha. Lucrările prealabile de lucrarea solului pentru reînsămânțare pot fi (după caz): grăpare energetică cu grapa cu discuri, frezare sau arat superficial; după semănat, se va tăvălugi.

Toate lucrările (inclusiv semănatul) se vor executa paralel cu curbele de nivel.

În încheiere, precizăm că o compoziție optimă a pajiștilor este: 55 % graminee perene, 38 % leguminoase perene și < 10 % alte specii furajere. De asemenea, precizăm că 1 UVM consumă aproximativ 60 kg masă verde / 8 ore. Capacitatea de pășunat pentru 1 ha de pășune dominată de *Agrostis capillaris* (tenuis) este între 0,6 – 1 UVM.

O măsură generală de protecție și ameliorare a pășunilor este pășunatul rațional (dirijat sau parcelat).

Amestec de graminee și leguminoase perene recomandat (dar se poate folosi orice amestec, având în vedere raportul de graminee/leguminoase precizat mai sus și zona fizico-geografică – zona montană, de care aparține UAT Moinești.):

Nr. crt.	Specificare	Normă kg/ha
1	Graminee total, din care	27
2	<i>Bromus inermis</i> (obsiga nearistată)	0
3	<i>Dactylis glomerata</i> (golomăț)	0
4	<i>Festuca arundinacea</i> (păiuș înalt)	0
5	<i>Festuca pratensis</i> (păiuș de livadă)	0
6	<i>Festuca rubra</i> (păiuș roșu)	10
7	<i>Lolium perenne</i> (raigraș)	0
8	<i>Phleum pratense</i> (timoftică)	12
9	<i>Poa pratensis</i> (firuța)	5
10	Leguminoase total, din care	3
11	<i>Onobrychis viciifolia</i> (sparcetă)	0
12	<i>Lotus corniculatus</i> (ghizdei)	0
13	<i>Trifolium pretense</i> (trifoi roșu)	0
14	<i>Trifolium repens</i> (trifoi alb)	3
15	<i>Medicago sativa</i> (lucernă)	0
16	TOTAL GENERAL	30

Menționăm că pentru supraînsămânțare, cantitatea de sămânță se reduce la 50% până la 70% din cantitatea prevăzută în tabel.

6.5 Folosirea pajiștilor

După aplicarea metodelor de îmbunătățire a pajiștilor, se va acorda o atenție la fel de mare folosirii producției de iarbă, atât prin pășunat direct cu animalele, cât și prin cosire în vederea conservării ei sub formă de fân sau a utilizării masei verzi pentru furajare la iesle.

6.5.1 Repartizarea pajiștilor pentru pășunat cu animalele

Pășunile aflate în administrarea consiliilor locale sunt folosite de animalele crescătorilor din zonă, pentru care nu se poate asigura pășunatul pe suprafețele proprii.

Repartizarea suprafețelor se face pe specii și categorii de animale, ținând cont de cerințele acestora cu privire la calitatea pajiștii, etajarea altitudinală, posibilitățile de asigurare a apei de băut pentru animale, drumurile de acces, tradiția locală:

- pășunile îmbunătățite, cu forme de relief mai domoale, cu indici de producție superiori, cu surse de apă pentru adăpare și cu drumuri accesibile, să fie rezervate bovinelor, în special vacilor de lapte;
- suprafețele situate pe terenuri cu relief mai frământat, dominate de ierburi mai puțin productive de tipul *Nardus stricta* (țăpoșică), care nu pot fi folosite cu randament la bovine, să fie repartizate pentru pășunatul ovinelor.

Aceste precizări sunt orientative.

Repartizarea trupurilor de islaz comunal :

- Toate trupurile de pășune aparținând izlazului comunal sunt folosite de toate categoriile de animale- bovine, ovine, caprine.

6.5.2 Dezinfestarea pășunilor și asigurarea apei de băut pentru animale

Dezinfestarea pășunilor este o lucrare indispensabilă, știindu-se că pierderile provocate an de an de către paraziți, mai ales la rumegătoare, sunt destul de mari. O bună parte dintre helmintoze au legătură direct cu pășunile mai umede de pe malurile pâraielor, locul unde gazdele intermediare ale paraziților, care sunt melcișorii de apă (

Limnaea sp.) își găsesc condiții optime de viață. De aceea, asemenea locuri foarte umede este indicat să fie îngrădite pentru a opri accesul animalelor sau excesul de umiditate să fie eliminat prin desecare.

Distrugerea larvelor de Fasciola, Trichostrongylus și Dichtyocaulus poate fi făcută cu var nestins, preparat ca laptele de var proaspăt, 1000-1500 l/ha precum și cu sulfat de cupru (piatră vântă) în soluție de 1:10.000.

O mare atenție trebuie acordată locurilor de adăpare a animalelor care pot să fie focare de răspândire a helmintozelor (gălbezei). În acest scop este necesară curățirea și dezinfectarea lunară a adăpătorilor cu lapte de var. Terenul din jurul adăpătorilor se va menține uscat prin pavare și asigurarea scurgerii apelor în surplus.

Asigurarea apei de băut

Pentru bunăstarea animalelor este foarte importantă asigurarea apei pe pășune. Modul de amenajare depinde de sursa de apă. Cel mai indicat este folosirea surselor de apă naturale (râuri, izvoare, fântâni). Se cunoaște că producțiile obținute de la animale sunt mult influențate de calitatea și cantitatea apei.

În general, animalele beau multă apă, cantitățile consumate fiind condiționate de mai mulți factori. Astfel, cu cât animalele sunt mai grele și dau producții mai mari de lapte, vor consuma mai multă apă. De asemenea, consumul de apă este în strânsă legătură cu conținutul de substanță uscată ingerată. În mod obișnuit, pentru 1kg SU ingerată, bovinele au nevoie de 4-5 l apă, iar ovinele și cabalinele de 2-3 l apă.

În general se socotește că 1 UVM, în sezonul de pășunat are nevoie de 30-40 litri apă/zi vara și 15-20 litri în cursul primăverii și al toamnei. Pentru o oaie adultă se socotește 2-4 litri/zi în perioada pășunatului.

Când adăpatul se face în râuri, trebuie amenajată o porțiune de râu unde animalele să aibă acces fără a fi periclitat de accidente. Porțiunea respectivă trebuie pietruită pentru a preîntâmpina înmlăștinarea.

Dacă se face adăparea în jgheaburi cu apă permanentă de la izvoare, (a căror debit trebuie să fie superior consumului de apă al animalelor), locul trebuie să fie pietruit și prevăzut cu pantă, de asemenea pentru prevenirea înmlăștinării.

Tot adăpători (jgheaburi) se fac și atunci când adăpatul se face din fântâni.

La construirea adăpătorilor trebuie să se țină seama de câteva elemente pentru ca adăpatul să se desfășoare în bune condiții și cât mai repede.

În continuare prezentăm câteva date orientative cu privire la dimensiunile necesare pentru adăpători:

Date necesare pentru calcularea lungimii adăpătorilor

Specia	Necesar zilnic (l apă)	Lățimea de jgheab		Timpul necesar pentru adăparea unui animal (minute)
		Adăpat pe o latură	Adăpat pe ambele laturi	
Cornute mari și cai	40-45	0,5	1,2	7-8
Tineret bovin, cabalin	25-30	0,4	1,0	5-6
Oi și capre	4-5	0,2	0,5	4-5
Tineret ovin	2-3	0,2	0,5	4-5

Date referitoare la cerințele adăpătorilor, în funcție de specie (cm)

Specia	Adâncimea adăpătorii	Lățimea		Înălțimea de la pământ
		sus	jos	
Cornute mari	35	35	25	40-60
Cai	35	40	30	60-70
Oi și capre	20	30	25	25-35

Lungimea adăpătorii (L) este dată de formula:

$$L = N \times t \times s / T$$

unde:

- N – numărul de animale care urmează să se adape;
- t – timpul necesar pentru adăparea unui animal (minute)
- s – frontul de adăpare necesar pentru un animal în metri;
- T – timpul necesar pentru adăparea unei turme, care este de 60 minute

Recomandări:

- **organizarea surselor de apă prin captare de izvoare sau forarea unor puțuri pe trupurile de pajiști unde nu există sursă de apă**
- **verificarea anuală a sursei de apă: fântâni, surse de apă naturale;**
- **înainte de a intra cu animalele pe pășune trebuie reparate și dezinfectate adăpătorile (jgheaburile);**
- **verificarea anuală a sursei de apă ce deservește stânele;**

6.6 Construcții și dotări zoopastorale

Căi de acces

La fiecare corp de pajiște trebuie să existe un drum de acces pe care să poată circula mijloace auto și mecanizate, ca să efectueze în bune condiții, în sezonul primăvară-vară-toamnă, toate transporturile necesare, inclusiv pentru mersul animalelor la și de la pășune.

De la drumul principal de acces la corpul de pajiști se vor deschide și amenaja drumuri în continuare, pe cât posibil la toate trupurile de pajiști, iar în interiorul fiecărui trup se vor amenaja drumuri sau căi de acces simple, până la adăposturile de animale, la stâne, la adăpători:

- drumul să servească pe cât posibil mai multor scopuri: pastorale, forestiere;
- să ofere posibilități de acces la o cât mai mare suprafață de pajiști;
- să traverseze cât mai puține văi și pâraie, în vederea reducerii volumului lucrărilor de artă, poduri, podețe etc. și să evite complet locurile înmlăștinate;
- să fie pietruit, de la drumul de legătură până la corpul de pajiști;
- să solicite un cost redus pe fiecare kilometru.

Locurile de adăpost pentru animale și oameni

Activitatea pastorală cere încă destul de multe brațe de muncă, atât pentru lucrările de îmbunătățire a pajiștilor, cât mai ales pentru exploatarea lor, inclusiv recoltatul fânului și îngrijirea și deservirea animalelor.

Stânele

Sunt construcții unde se face prepararea laptelui de oaie și a brânzeturilor și unde au ciobanii locuința de vară.

Se amplasează construcția lângă sursa de apă sau se are în vedere posibilitatea de a aduce apa la stâna prin conducte sau forarea de fântâni. Amplasarea stânei este legată și de existența unei căi de acces, drum sau potecă. De la stână trebuie, pe cât posibil, să fie vedere largă spre trupul de pășune. Stâna se așează cu spatele către vântul dominant și cu celarul orientat către nord sau nord-est, nord-vest, pentru că e necesar ca în

această încăpere să fie în permanență răcoare, să nu fie în bătaia directă a razelor solare. La stână și în jurul ei este necesară în permanență o mare curățenie.

Activitatea la stânele cu oi mulgătoare este legată de așa numita strungă, amenajare pentru muls și pentru separarea oilor mulse de cele nemulse.

Se consideră că sistemul strungilor fixe nu este bun, pentru că stând prea mult într-un loc, se distruge complet vegetația ierboasă și nu mai cresc decât buruieni nitrofile ca: urzici (*Urtica dioica*), șteviei (*Rumex sp.*), și altele. Strunga trebuie să fie mutată și ea la fiecare 2-4 zile în alt loc, toate porțiunile de pajiște din apropierea stânei putând fi fertilizate prin târlire, prin mutarea strungii.

Pentru muncitorii care lucrează la îmbunătățirea pajiștilor se construiesc adăposturi ținând seama de numărul de ani în care se va lucra cu un număr sporit de muncitori și de destinația ce urmează a se da adăpostului (va rămâne ca atare sau se va transforma în magazie, adăpost pentru tineretul taurin, grajd pentru tauri sau pentru vaci înainte de fătare etc).

În general în această zonă, locuințele pentru oameni nu se amenajează în pajiști, muncitorii care lucrează pe pajiște seara se retrag, având case în sat.

Excepție fac ciobanii care rămân și peste noapte lângă oi.

Recomandări

- Reamenajarea stânelor, magaziiilor, locuințelor și sau adăposturilor pentru îngrijitori;
- Reamenajarea și dezinfectarea grajdurilor, tabere de vară;
- Amenajarea strungii (amenajare pentru muls).

Calendarul lucrărilor recomandate pe pajiștile din UAT Moinești

PE TOT PARCURSUL ANULUI

- Interzicerea utilizării îngrășămintelor chimice și a pesticidelor
- Interzicerea aratului și discuitului pajiștilor din fermă
- Asigurarea unui nivel minim de pășunat de 0,3 UVM/ha și/sau prin cosit cel puțin o dată pe an. Pășunatul se efectuează cu maxim 1 UVM/ha
- Nu vor fi realizate însămânțări de suprafață sau supraînsămânțări. Se pot face doar în cazul terenurilor degradate și doar cu specii din flora locală.

IANUARIE

- Interzicerea aplicării gunoiului de grajd în formă solidă sau lichidă

FEBRUARIE

- Se începe curățirea pajiștilor, defrișarea vegetației arbustive și lemnoase în "ferestrele" iernii, dacă vremea o permite. Vegetația nedorită trebuie adunată de pe pajiște;
- Nu este permisă tăierea arborilor solitari sau a grupurilor de arbori de pe terenurile Agricole
- Interzicerea aplicării gunoiului de grajd în formă solidă sau lichidă
- Interzicerea pășunatului, îndeosebi cu oile și caprele, pentru a preveni degradarea solului și rădăcinile premature a covorului vegetal.

MARTIE

- Interzicerea aplicării gunoiului de grajd în formă solidă sau lichidă, până la data de 15 martie
- Utilizarea tradițională a gunoiului de grajd, după data de 15 martie, este permisă până în echivalentul a maxim 40 kg azot substanță activă (N s.a.)/hectar, (o tonă gunoi grajd conține în medie 5 kg azot s.a.);
- Niciun tip de îngrășământ nu poate fi aplicat pe terenuri acoperite de zăpadă, pe terenuri cu apă în exces sau pe terenuri înghețate. (Ordinul Comun 1182/1270/2005, cerințe pentru zonele vulnerabile la nitrați);
- Nu vor fi folosiți fertilizatori în apropierea resurselor de apă în conformitate cu următoarele indicații:
 1. Fertilizator solid – nu mai aproape de 6 m de apă.
 2. Fertilizator lichid – nu mai aproape de 30 m de apă.
 3. În apropierea stațiilor de captare a apei potabile, nu va fi folosit nici un tip de fertilizator la o distanță mai mică de 100 m față de stația de captare a apei.
- Se continuă defrișarea vegetației arbustive și lemnoase;
- Se execută lucrări de împrăștierea mușuroaielor și nivelarea terenului;
- Se continuă, unde este cazul, transportul și aplicarea gunoiului de grajd sau îngrășămintelor chimice (acolo unde este permis de angajament APIA)
- Se construiesc sau se refac drumurile de acces pe pășune;
- Se verifică sursa de apă, în vederea asigurării apei necesară adăpatului pentru animale, din râuri sau fântâni. Se vor realiza: captări, amenajări specifice, puțuri, jgheaburi etcș
- Se vor realiza (acolo unde este cazul) construcții ușoare pentru adăpostirea animalelor (tabere de vară). În cazul în care ele există, se va trece la dezinfectarea și repararea acestora.

APRILIE

- Încheierea acțiunilor de împrăștiere a mușuroaielor, defrișării vegetației lemnoase dăunătoare și nivelarea terenului;

- Încheierea fertilizării cu gunoi de grajd, dar această acțiune este permisă până în luna septembrie, până în echivalentul a maxim 40 kg N s.a./ha
- Lucrări de supraînsămânțare a pajiștilor cu covor vegetal degradat (acolo unde este cazul);
- Reparații la alimentările cu apă (puțuri, jgheaburi etc) podețe, drumuri, garduri de împrejmuire, adăposturi pentru animale, stâni și alte dotări pentru sezonul de pășunat;
- Amenajarea piețelor de probă, pe fiecare trup de pajiște, pentru determinarea producției de masa verde.
- Începerea sezonului de pășunat pe pășuni după data de 23 aprilie și respectarea pășunatului pe specii și categorii de animale.
- Respectarea încărcăturii optime de animale la hectar.

MAI

- Începerea sezonului de pășunat pe pășuni și respectarea pășunatului pe specii și categorii de animale;
- Respectarea încărcăturii optime de animale la hectar;
- Utilizatorii de pajiști au și obligația să respecte încărcătura minimă de animale pe hectar (0,3 UVM/ha)
- Trebuie să se asigure o densitate optimă pe întreaga suprafață (CP x suprafața pajiștii), pentru prevenirea pășunatului excesiv, care conduce la reducerea ratei de refacere a pășunii, scăderea producției de iarbă și a cantității de iarbă consumată de animale în ciclurile următoare de pășunat.;
- Planificarea succesiunii de pășunat a tarlalelor (pășunatul continuu) cu respectarea următoarelor criterii:
 1. conducerea turmelor pe un anumit traseu, care din când în când este modificat. Astfel animalele nu stau în același loc, ci pășunează pe locuri diferite și în aceeași zi și în zile diferite;
 2. pășunatul în front. În acest caz animalele sunt dirijate în deplasarea lor pe pășune de către un cioban ce le permite înaintarea numai pe măsura consumării plantelor;
 3. pășunatul continuu (liber) intensiv simplificat unde parcelarea este redusă în mod substanțial la 1-2 parcele, delimitate prin bariere naturale (albia unui râu, garduri de arbuști), drumuri, semne convenționale sau prin garduri, cu efect direct asupra diminuării cheltuielilor ocazionate de parcelare și alimentare cu apă.
- Se respectă pășunatul cu speciile de animale (oi, vaci, capre, cai) stabilite anterior, pentru a preveni reducerea potențialului productiv al pajiștii și afectarea calității acesteia

IUNIE

- Începe campania de combatere a principalelor buruieni, specii arbustive și forestiere din pajiști, respectiv plantele neconsumate de animale;
- cositul poate începe după data de 15 iunie (pentru terenurile situate la altitudini medii mai mici de 600 m), acolo unde pajiștea este folosită ca fâneată
- masa vegetală cosită trebuie adunată în maxim două săptămâni de la efectuarea cositului

IULIE

- Cositul poate începe doar după data de 1 iulie (pentru terenurile situate la altitudini medii mai mari de 600 m), acolo unde pajiștea este folosită ca fâneată.

- Masa vegetală cosită trebuie adunată în maxim două săptămâni de la efectuarea cositului

AUGUST

- Cositul resturilor neconsumate și împrăștierea dejecțiilor solide, după fiecare ciclu de pășunat;
- Agricultorii care utilizează pajiști permanente nu trebuie să ardă vegetația, inclusiv iarba rămasă după cositul pajiștii, obiectivul acestei condiții fiind menținerea unui nivel minim de întreținere a solului prin protejarea pajiștilor permanente

SEPTEMBRIE

- Menținerea pajiștilor permanente, prin asigurarea unui nivel minim de pășunat sau cosirea lor cel puțin odată pe an ;

OCTOMBRIE

- Începând cu data de 1 octombrie este interzisă aplicarea gunoiului de grajd în formă lichidă
- La sfârșitul lunii – animalele se pregătesc să iasă de pe pășune.

NOIEMBRIE

- Este interzis a se intra cu animalele în pajiște, plantele din covorul vegetal au nevoie de o perioadă de repaus.
- Interzicerea aplicării gunoiului de grajd în formă solidă sau lichidă

DECEMBRIE

- Este interzis a se intra cu animalele în pajiște, plantele din covorul vegetal au nevoie de o perioadă de repaus.
- Interzicerea aplicării gunoiului de grajd în formă solidă sau lichidă

Dacă suprafețele de pajiști se vor afla sub angajament privind Măsura 10, Măsura 11, Măsura 13 sau alte măsuri APIA, cerințele ce trebuiesc respectate pe parcursul duratei de angajament vor fi cele din angajamentul cu APIA, la depunerea cererii unice de plată !!!!!!!!!!!

CAPITOLUL 7. DESCRIERE PARCELARĂ

TRUPUL NR.1-SÂRGHI -UAT

Suprafața- 110, 55 ha

Parcele descriptive : 4, 20, 23, 32,38, 42, 43, 46, 47, 48, 49, 56, 59 și 62;

Categoria de folosință – pășune;

Altitudinea medie – 450-550 m;

Expoziție - Domină expoziția vestică (34,6613 ha), urmată de terenurile fără expoziție (25,1663) și de cele sudice extinse pe 18,99 ha;

Panta – Domină panta 14-19°(32,1933 ha), panta 8-11°(25,4429 ha) și panta de 1-2°(25,1663).

Tip de sol :

- regosol calcaric proxicalcaric, lut argilos slab scheletic cu textura solului luto-argilosoasă pe parcela descriptivă 4;
- eutricambosol stagnic moderat superficial, puternic decarbonatat, nisip lutos slab scheletic, pe nisip lutos moderat scheletic cu textura solului lutoasă pe parcela descriptivă 20;
- eutricambosol stagnic, moderat stagno-gleizat, moderat decarbonatat, cu textura solului lutoasă pe parcela descriptivă 23;
- preluvosol stagnic, stagnogleizat moderat, moderat decarbonatat cu textura solului lutoasă pe parcela descriptivă 32;
- preluvosol molic-stagnic, stagnogleizat moderat, puternic decarbonatat, cu textura solului lutoasă pe parcela descriptivă 38;
- luvosol stagnic stagnogleizat slab, puternic decarbonatat, cu textura solului lutoasă și luto-nisipoasă pe parcela descriptivă 46,47,48,49;
- luvosol albic-stagnic stagnogleizat moderat, luto-nisipos cu textura solului luto-nisipoasă pe parcela descriptivă 56, 59;
- complex de soluri-luvosol albic-stagnic, stagnogleizat moderat cu textura solului lutoasă și luto-argilosoasă pe parcela descriptivă 62;

Eroziunea în suprafață foarte puternică în parcela descriptivă 62; moderată în parcela descriptivă 48; slabă în parcelele descriptive 4, 23, 32, 38, 47, 56, 59, absentă în parcelele descriptive 23, 32,38, 42,46;

Eroziunea în adâncime este sub forma de ogașe mici rare în parcela descriptivă 4, ogașe mici frecvente în parcela descriptivă 20, absentă în parcelele descriptive 23, 32, 38, 42,46,49,56,59;

Alunecările de teren sunt absente în parcelele descriptive 4, 20, 23, 42, 46, 48, 49, 62; valuri semi stabilizate-VSS în parcelele descriptive 4, 23, 62; valuri stabilizate(VS) în parcelele descriptive 38,56, 59 ;

Neuniformitatea terenului este absentă în parcelele descriptive 4, 23, 42, 46, 47, 48, 49, 56, 59; moderată în parcelele descriptive 38, 47, 49,56 și puternică în parcelele descriptive 20, 23, 32, 42, 46, 47,48, 56, 62;

Grad de acoperire cu vegetație ierboasă – 65-90%.

Grad de acoperire cu arbori și arbuști – 0-10% arbori și 0-20% arbuști.

Adâncime apă freatică – 7 – 12 m.
 Capacitatea de pășunat -1,03 UVM/ha
 Acoperirea cu mușuroaie – 0 – 15 % .
 Cărări de vite – 0 -30%.

Tipul de pajiște :

- Pajiști zonale premontane de *Agrostis capillaris* (tenuis) în parcela : 4,23,32,38;
- Pajiști degradate de *Nardus stricta* în parcela : 46,47,48,49,56,57,59;

Lucrări de executat

(Tabel 6.1.a , Tabel 6.1.b și Tabel 6.1.c anexate la Studiul OSPA)

LUCRĂRI DE AMELIORARE

- Suprafețe de protecție (împădurire) – 0
- Defrișarea vegetației arbustive și îndepărtarea resturilor de vegetație lemnoasă - 11,96 ha în parcelele descriptive: 4, 20, 23, 32, 38, 42, 43, 46, 47, 49, 56, 59, 62;
- Tăierea arboretelor și scoaterea cioatelor -4,71 ha în parcelele descriptive: 20, 23, 32, 38, 42, 43, 46, 47, 48, 49, 56, 59, 62; Arborii răzleți care se găsesc pe pășune, nu se taie și se vor folosi cu rol de umbrar.
- Cosiri resturi vegetale neconsumate se vor executa pe toata suprafața, iar combaterea plantelor dăunătoare și toxice pe 82,74 ha în parcelele descriptive: 4, 20, 23, 32, 38, 42, 43, 46, 47, 48, 49, 56, 59, 62;
- Culegere pietre și resturi lemn – 49,396 ha în parcelele descriptive: 4, 20, 23, 32, 56, 62;
- Nivelarea mușuroaielor -11,14 ha în parcelele descriptive: 20, 23, 32, 38, 42, 43, 46, 47, 48, 49, 56, 59, 62;
- Combaterea eroziunii solului – 71,8326 ha în parcelele descriptive: 20, 23, 32, 38,42,43,47,48,62;
- Drenaj și/sau desecare - prevenirea și combaterea excesului de umiditate (desecare, captare, nivelare, dirijare) - 25,4639 ha în parcelele descriptive:4, 23, 62;

LUCRĂRI DE ÎMBUNĂTĂȚIRE A PAJIȘTILOR

- Supraînsămânțare pe 82,74 ha și reînsămânțare pe 27,81 ha. Fertilizarea organică se face pe 27,81 ha (conform tabel 6.1.b anexat);
- Fertilizarea chimică se face pe 82,74 ha haDoze recomandate: 90-100 kg/ha s.a. N, 30-40 kg/ha s.a. P, 20 kg/ha s.a. K (conform tabel 6.1.c anexat).
- Terenurile nu necesită amendare calcică.Nici un tip de îngrășământ nu poate fi aplicat pe terenuri acoperite de zăpadă, pe terenuri cu apă în exces sau pe terenuri înghețate
- Nu vor fi folosiți fertilizatori în apropierea resurselor de apă în conformitate cu următoarele indicații:
 - 1.Fertilizator solid – nu mai aproape de 6 m de apă.
 - 2.Fertilizator lichid – nu mai aproape de 30 m de apă.
 - 3.În apropierea stațiilor de captare a apei potabile, nu va fi folosit nici un tip de fertilizator la o distanță mai mică de 100 m față de stația de captare a apei.
- Amenajarea de locuri pentru adăpat și repararea celor existente
- Acolo unde este cazul se vor amenaja adăposturi cu rol de umbrar
- Se vor amenaja stâne sau se vor repara cele existente.

- În următorii ani, după ce se vor face toate lucrările de ameliorare, pășunea poate fi tarlalizată și se va putea trece la pășunatul rațional cu garduri electrice.
- Pentru o determinare precisă a producției de masă verde și pentru calcularea, în fiecare an, a încărcăturii de animale pe hectar (CP), se va avea în vedere ca anual, pe fiecare trup de pășune, să se delimiteze piețe de probă (pe același amplasament în fiecare an) cu o suprafață de 10 mp fiecare. De asemenea de pe suprafețele pășunate, tot de pe 10 mp, se vor cosi plantele neconsumate de animale, pentru a determina cantitatea de masă verde utilă.

Dacă parcelele se află sub angajament de agromediu, se vor respecta cerințele impuse pe parcursul celor 5 ani de angajament.

TRUPUL NR. 2 VĂSIEȘTI UAT

Suprafața – 72,7313 ha

Parcele descriptive: 19, 20, 32, 47, 55, 56, 59, 62.

Categoria de folosință – pășune

Altitudinea medie – 500 - 550 m ;

Expoziție-Domină expoziția vestică (19,5021ha), urmată de terenurile cu expoziție sudică(18,3549) și de cele cu expoziție complexă pe 15, 3722 ha.

Panta – Domină panta 8-11°(40,8396 ha), panta 14-19°(18,4696 ha) și panta de 5-8°(8,145).

Tip de sol:

- eutricambosolitic moderat superficial, puternic decarbonat cu textura solului lutoasă și nisipo-lutoasă pe parcela descriptivă 19, 20 ;
- preluvosol stagnic stagnogleizat moderat cu textura solului lutoasă pe parcela descriptivă 32;
- luvosol stagnic stagnogleizat moderat cu textura solului luto-nisipoasă pe parcela descriptivă 47 ;
- luvosol albic-stagnic stagnogleizat moderat cu textura solului luto-nisipoasă pe parcelele descriptive 55, 56 , 59;
- complex de soluri-luvosol albic-stagnic, stagnogleizat moderat pe parcela descriptivă 62 cu textura solului lutoasă și luto-argiloasă ;

Eroziunea în suprafață absentă pe parcelele descriptive 55, 56, 59; slabă pe parcelele descriptive 20, 32,47,62; moderată pe parcela descriptivă 19 și foarte puternică pe parcela descriptivă 62.

Eroziunea în adâncime absentă pe parcelele descriptive 19, 32, 47,55,56,59 ; ogașe mici frecvente pe parcela descriptivă 19; ogașe mici rare pe parcela descriptivă 59,, ogașe mici frecvente pe parcelele descriptive 20, 62.

Alunecări absente pe parcelele descriptive 19, 20, 47, 56, 59; trepte semi stabilizate(TSS) pe parcela descriptivă 19; movile stabilizate (MS) în parcela 32; valuri semi stabilizate (VSS) pe parcelele descriptive 32, 62; valuri stabilizate (VS) pe parcelele descriptive 55, 56, 59.

Neuniformitatea terenului puternică pe parcelele descriptive 19, 20, 23,32, 47,56,62; moderată pe parcelele descriptive 19, 38,47,55,56,59 și absentă în parcela 23, 47, 56, 59.

Grad de acoperire cu vegetație ierboasă – 65% și 80% .

Grad de acoperire cu arbori și arbuști – 0 -10% cu arbori și 10 - 20% arbuști.

Adâncime apă freatică – 7 m -12m.

Capacitatea de pășunat – 1,02 UVM/ha

Acoperirea cu mușuroaie 0– 15%.

Cărări de vite – 0 % -și 25 %.

Tipul de pajiște –Pajiști zonale premontane de *Agrostis capillaris* (tenuis) în parcela 19, 32 ,62

- Pajiști degradate de *Nardus stricta* în parcela 20, 47, 55, 56, 59.

Lucrări de executat

(Tabel 6.1.a , Tabel 6.1.b și Tabel 6.1.c anexate la Studiul OSPA)

LUCRĂRI DE AMELIORARE

- Suprafețe de protecție (împădurire) – 0 .
- Defrișarea vegetației arbustive și îndepărtarea resturilor de vegetație lemnoasă – 8,10 ha în parcelele descriptive: 19, 20, 32, 47, 55, 56, 59, 62.
- Tăierea arboretelor și scoaterea cioatelor – 3,41 ha în parcelele descriptive: 19, 20, 32, 47, 55, 56, 59, 62.
- Cosiri resturi vegetale neconsumate pe întreaga suprafață și pentru combaterea plantelor dăunătoare și toxice pe 53,35 ha în parcelele descriptive: 19, 20, 32, 47, 55, 56, 59, 62;
- Nivelarea mușuroaielor – 7,87 ha în parcelele descriptive: 19, 20, 32, 47, 55, 56, 59, 62;
- Culegere pietre și resturi de lemn – 43,2487 ha în parcelele descriptive: 20, 32, 56, 62;
- Combaterea eroziunii solului – 53,2292 ha în parcelele descriptive: 19, 20, 32, 47, 56, 62;
- Drenaj și/sau desecare - prevenirea și combaterea excesului de umiditate (desecare, captare, nivelare, dirijare) - 18, 3585 ha pe parcelele descriptive : 19, 32, 62.

LUCRĂRI DE ÎMBUNĂTĂȚIRE A PAJIȘTILOR

- Supraînsămânțare pe 53,3513 ha.
 - Supraînsămânțare pe 27,81 ha.
 - Fertilizarea organică se face pe 19,38 ha (conform tabel 6.1.b anexat);
 - Fertilizarea chimică se face pe 53,3513 ha. (conform tabel 6.1.b anexat);
- Doze recomandate: 100 kg/ha s.a. N, P-45 kg s.a/ha ;25 kg/ha s.a. K (conform tabel 6.1.c anexat). Terenurile nu necesită amendare calcică.
- Nici un tip de îngrășământ nu poate fi aplicat pe terenuri acoperite de zăpadă, pe terenuri cu apă în exces sau pe terenuri înghețate
 - Nu vor fi folosiți fertilizatori în apropierea resurselor de apă în conformitate cu următoarele indicații:
 1. Fertilizator solid – nu mai aproape de 6 m de apă.
 2. Fertilizator lichid – nu mai aproape de 30 m de apă.
 3. În apropierea stațiilor de captare a apei potabile, nu va fi folosit nici un tip de fertilizator la o distanță mai mică de 100 m față de stația de captare a apei.
 - Amenajarea de locuri pentru adăpat și repararea celor existente
 - Acolo unde este cazul se vor amenaja adăposturi cu rol de umbrar
 - Se vor amenaja stâne sau se vor repara cele existente.
 - În următorii ani, după ce se vor face toate lucrările de ameliorare, pășunea poate fi tarlalizată și se va putea trece la pășunatul rațional cu garduri electrice.
 - Pentru o determinare precisă a producției de masă verde și pentru calcularea, în fiecare an, a încărcăturii de animale pe hectar (CP), se va avea în vedere ca anual, pe fiecare trup de pășune, să se delimiteze piețe de probă (pe același amplasament în fiecare an) cu o suprafață de 10 mp fiecare. De asemenea de pe suprafețele pășunate, tot de pe 10 mp, se vor cosi plantele neconsumate de animale, pentru a determina cantitatea de masă verde utilă.
 - **Dacă parcelele se află sub angajament de agromediu, se vor respecta cerințele impuse pe parcursul celor 5 ani de angajament.**

TRUPUL NR. 3 POIANA NOGHI UAT

Suprafața – 28, 1239 ha .

Parcela descriptivă: 23, 56 .

Categoria de folosință – pășune.

Altitudinea medie - 750– 800 m ;

Expoziție - Toate terenurile au expoziția estică.

Panta – Tot trupul are panta de 11-14°.

Tip de sol

- eutricambosol stagnic cu textura solului lutoasă în parcela descriptivă 23.
- luvosol albic-stagnic cu textura solului luto-nisipoasă în parcela descriptivă 56.

Eroziunea în suprafață slabă în parcela descriptivă 23 și absentă în parcela descriptivă 56.

Eroziunea în adâncime absentă în parcela descriptivă 23 și ogașe mici rare în parcela descriptivă 56.

Alunecări absente cu VS (Valuri Stabilizate).

Neuniformitatea terenului puternică în parcela descriptivă 23 și 56 și moderată în parcela 56.

Grad de acoperire cu vegetație ierboasă – 65-90%.

Grad de acoperire cu arbori 0-5% și arbuști – 10-15% .

Adâncime apă freatică – 7 m-12 m.

Capacitatea de pășunat – 1,03 UVM/ha

Acoperirea cu mușuroaie – 0-15% .

Cărări de vite – 0-15% .

Tipul de pajiște - Pajiști zonale premontane de *Agrostis capillaris* (tenuis) în parcela 23

- Pajiști degradate de *Nardus stricta* în parcela 56

Lucrări de executat

(Tabel 6.1.a , Tabel 6.1.b și Tabel 6.1.c anexate la Studiul OSPA)

LUCRĂRI DE AMELIORARE

- Suprafețe de protecție (împădurire) – 0 .
- Defrișarea vegetației arbustive și îndepărtarea resturilor de vegetație lemnoasă – 4, 22 ha.
- Tăierea arboretelor și scoaterea cioatelor – 1,40.
- Cosiri resturi vegetale neconsumate pe întreaga suprafață și pentru combaterea plantelor dăunătoare și toxice pe 18, 2839 ha;
- Nivelarea mușuroaielor – 4, 22 ha;
- Culegere pietre și resturi de lemn – 28, 1239 ha;
- Combaterea eroziunii solului – 28, 1239 ha;
- Drenaj și/sau desecare - prevenirea și combaterea excesului de umiditate (desecare, captare, nivelare, dirijare) - 0.

LUCRĂRI DE ÎMBUNĂTĂȚIRE A PAJIȘTILOR

- Supraînsămânțare pe 18,2839.
- Reînsămânțare pe 9,84 ha.
- Fertilizarea organică se face pe 9,84 ha (conform tabel 6.1.b anexat);
- Fertilizarea chimică se face pe 18,2839 ha. (conform tabel 6.1.b anexat);

Doze recomandate: 105 kg/ha s.a. N, P-45 kg s.a/ha ;15 kg/ha s.a. K (conform tabel 6.1.c anexat). Terenurile necesită amendare calcică cu 9to/ha.

- Nici un tip de îngrășământ nu poate fi aplicat pe terenuri acoperite de zăpadă, pe terenuri cu apă în exces sau pe terenuri înghețate
- Nu vor fi folosiți fertilizatori în apropierea resurselor de apă în conformitate cu următoarele indicații:
 1. Fertilizator solid – nu mai aproape de 6 m de apă.
 2. Fertilizator lichid – nu mai aproape de 30 m de apă.
 3. În apropierea stațiilor de captare a apei potabile, nu va fi folosit nici un tip de fertilizator la o distanță mai mică de 100 m față de stația de captare a apei.
- Amenajarea de locuri pentru adăpat și repararea celor existente
 - Acolo unde este cazul se vor amenaja adăposturi cu rol de umbrar
 - Se vor amenaja stâne sau se vor repara cele existente.
 - În următorii ani, după ce se vor face toate lucrările de ameliorare, pășunea poate fi tarlalizată și se va putea trece la pășunatul rațional cu garduri electrice.
- Pentru o determinare precisă a producției de masă verde și pentru calcularea, în fiecare an, a încărcăturii de animale pe hectar (CP), se va avea în vedere ca anual, pe fiecare trup de pășune, să se delimiteze piețe de probă (pe același amplasament în fiecare an) cu o suprafață de 10 mp fiecare. De asemenea de pe suprafețele pășunate, tot de pe 10 mp, se vor cosi plantele neconsumate de animale, pentru a determina cantitatea de masa verde utilă.
- Dacă parcelele se află sub angajament de agromediu, se vor respecta cerințele impuse pe parcursul celor 5 ani de angajament.

TRUPUL NR. 4 VĂIUGA UAT

Suprafața – 43, 3262 ha

Parcela descriptivă: 4, 5, 41, 45, 50, 54, 58, 59

Categoria de folosință – pășune

Altitudinea medie - 600 - 650 m

Expoziție - Domină expoziția estică (20,8999 ha), urmată de terenurile cu expoziție sudică(11,3893) și de cele cu expoziție complexă pe 7,9842 ha.

Panta – Domină panta 11-14°(17,3774 ha), panta 8-11°(14,0898 ha) și panta de 5-8°(11,8590 ha).

Tip de sol

- regosol calcaric, proxicalcaric cu textura solului luto-argilosoasă în parcelele descriptive 4,5 .
- luvosol stagnic, stagnogleizat cu textura solului lutoasă , luto argilosoasă și luto nisipoasă în parcelele descriptive 41,45,50.
- luvosol albic-stagnic cu textura solului luto nisipoasă în parcelele descriptive 54,58,59.

Eroziunea în suprafață slabă parcelele descriptive 4, 54, 58; puternică în parcela descriptivă 5 și absentă în parcelele descriptive 41,45, 50,59.

Eroziunea în adâncime absentă în parcelele descriptive 5,41,45,50, 54,58, 59; ogașe mici rare în parcelele descriptive 4, 56, 59;

Alunecări absente în parcelele descriptive 4,41,45,54,58,59; cu valuri semistabilizate (VS) în parcela descriptivă 4; mobile stabilizate (MS) și semistabilizate(MSS) în parcelele descriptive 5; valuri stabilizate(VS) în parcelele descriptive 50,59;

Neuniformitatea terenului puternică în parcelele descriptive 4; moderată în parcelele descriptive 5, 50,58,59 și absentă în parcelele descriptive 41,45,54,59.

Grad de acoperire cu vegetație ierboasă – 70-90%.

Grad de acoperire cu arbori și arbuști -0-20% .

Adâncime apă freatică – 7 m - 12 m.

Capacitatea de pășunat – 1,03 UVM/ha

Acoperirea cu mușuroaie – 0-15% .

Cărări de vite –0-30 % .

- Tipul de pajiște - Pajiști zonale premontane de *Agrostis capillaris* (tenuis) în parcela 4,5
- Pajiști degradate de *Nardus stricta* în parcela 41, 45, 50, 54, 58, 59

Lucrări de executat

(Tabel 6.1.a , Tabel 6.1.b și Tabel 6.1.c anexate la Studiul OSPA)

LUCRĂRI DE AMELIORARE

- Suprafețe de protecție (împădurire) – 0 .
- Defrișarea vegetației arbustive și îndepărtarea resturilor de vegetație lemnoasă – 5,53 ha;
- Tăierea arboretelor și scoaterea cioatelor – 1,77 ha;
- Cosiri resturi vegetale neconsumate pe întreaga suprafață și pentru combaterea plantelor dăunătoare și toxice pe 18, 2839 ha;
- Nivelarea mușuroaielor – 3,65 ha;
- Culegere pietre și resturi de lemn – 22,074ha;

- Combaterea eroziunii solului – 43,3262 ha;
- Drenaj și/sau desecare - prevenirea și combaterea excesului de umiditate (desecare, captare, nivelare, dirijare) - 15,9684 ha.

LUCRĂRI DE ÎMBUNĂTĂȚIRE A PAJIȘTILOR

- Supraînsămânțare pe 32,3762.
 - Reînsămânțare pe 10,95 ha.
 - Fertilizarea organică se face pe 10,95 ha (conform tabel 6.1.b anexat);
 - Fertilizarea chimică se face pe 32,3762 ha. (conform tabel 6.1.b anexat);
 - Doze recomandate: 95 kg/ha s.a. N, P-40 kg s.a/ha ; (conform tabel 6.1.c anexat).
 - Terenurile nu necesită amendare calcică .
 - Nici un tip de îngrășământ nu poate fi aplicat pe terenuri acoperite de zăpadă, pe terenuri cu apă în exces sau pe terenuri înghețate
 - Nu vor fi folosiți fertilizatori în apropierea resurselor de apă în conformitate cu următoarele indicații:
 - o Fertilizator solid – nu mai aproape de 6 m de apă.
 - o Fertilizator lichid – nu mai aproape de 30 m de apă.
 - În apropierea stațiilor de captare a apei potabile, nu va fi folosit nici un tip de fertilizator la o distanță mai mică de 100 m față de stația de captare a apei.
 - Amenajarea de locuri pentru adăpat și repararea celor existente
 - Acolo unde este cazul se vor amenaja adăposturi cu rol de umbrar
 - Se vor amenaja stâne sau se vor repara cele existente.
 - În următorii ani, după ce se vor face toate lucrările de ameliorare, pășunea poate fi tarlalizată și se va putea trece la pășunatul rațional cu garduri electrice.
 - Pentru o determinare precisă a producției de masă verde și pentru calcularea, în fiecare an, a încărcăturii de animale pe hectar (CP), se va avea în vedere ca anual, pe fiecare trup de pășune, să se delimiteze piețe de probă (pe același amplasament în fiecare an) cu o suprafață de 10 mp fiecare. De asemenea de pe suprafețele pășunate, tot de pe 10 mp, se vor cosi plantele neconsumate de animale, pentru a determina cantitatea de masa verde utilă.
- Dacă parcelele se află sub angajament de agromediu, se vor respecta cerințele impuse pe parcursul celor 5 ani de angajament.

TRUPUL NR. 5 Căliman Urmeniș UAT

Suprafața 43,3262 ha

Parcela descriptivă: 4, 20, 22, 24, 29, 38, 40, 43, 45, 46, 49, 50, 53, 54, 55, 56 și 62

Categoria de folosință – pășune .

Altitudinea medie - 500-550 m

Expoziție - Domină expoziția estică, pe 97,8858 ha, urmată de cea sudică pe 69,4035 ha și cea mixtă, care ocupă 55,0721 ha.

Panta –Domină panta 5-8°(86,9796 ha), urmată de panta 8-11°(74,4510 ha) și panta de 14-19°(70,6653 ha).

Tip de sol

- Regosol calcaric, proxicalcaric, solului luto-argiloasă în parcela descriptivă 4
- eutricambosol litic, cu textura solului cu textura nisipo-lutoasă în parcela descriptivă 20.
- eutricambosol stagnic cu textura solului lutoasă, în parcela descriptivă 22.
- preluvosol tipic, cu textura solului luto-nisipoasă în parcela descriptivă 24.
- preluvosol stagnic, cu textura solului luto-argiloasă, în parcela descriptivă 29.
- preluvosol molic-stagnic, cu textura solului lutoasă în parcela descriptivă 38.
- luvosol litic, cu textura solului lutoasă în parcela descriptivă 40.
- luvosol stagnic, cu textura solului lutoasă, luto-nisipoasă în parcela 43,46,49,50.
- luvosol albic, în parcela descriptivă 53, cu textura solului luto-nisipoasă
- luvosol albic-stagnic, în parcela descriptivă 54,55,56, cu textura solului lutoasă și luto-nisipoasă.
- complex de soluri-luvosol albic stagnicstagnogleizat, cu textura solului lutoasă și luto-argiloasă, în parcela descriptivă 62.

Eroziunea în suprafață absentă în parcela 46, 49, 55; slabă în parcelele descriptive 4, 20, 24, 38, 40, 43, 50, 54, 62; puternică în parcelele descriptive 22, 29 și foarte puternică în parcela descriptivă 62.

Eroziunea în adâncime cu ogase mici rare în parcelele descriptive 4, 43, 56; ogase mici frecvente în parcelele descriptive 20, 62; ravene stabilizate în parcela 29 și absentă în parcelele descriptive 22, 24, 38, 40, 46, 49, 50, 53, 54, 55, 56.

Alunecări ale terenului absente în parcelele descriptive 4, 20, 40, 43, 46, 49, 53, 54, 56; valuri semi stabilizate în parcelele descriptive 4; Movable Stabilizate în parcelele descriptive 22, 32, 49 BS în parcelele descriptive 24, 29, VS valuri stabilizate în parcela 38, 50,55, 56, VSS în parcela 32, 62.

Neuniformitatea terenului puternică în în parcelele descriptive 4,20,56,62, moderată în în parcelele descriptive 22, 24, 29, 38, 43,49, 50, 55, 56 și absentă în în parcelele descriptive 22,40, 46, 49, 53, 54, 56.

Grad de acoperire cu vegetație ierboasă – 70 - 85%.

Grad de acoperire cu arbori 0-10%

Grad de acoperire cu arbuști – 0 - 20%.

Adâncime apă freatică – 7 - 12 m

Capacitatea de pășunat – 1,03 UVM/ha

Tipul de pajiște - Pajiști zonale premontane de *Agrostis capillaris* (tenuis) în parcela 4,22,24,29,38,40,62

- Pajiști degradate de *Nardus stricta* în parcela 53, 54, 55, 56

Acoperirea cu mușuroaie –0- 15%.

Cărări de vite – 0 -30%.

Lucrări de executat

(Tabel 6.1.a , Tabel 6.1.b și Tabel 6.1.c anexate la Studiul OSPA)

LUCRĂRI DE AMELIORARE

- Suprafețe de protecție (împădurire) – 0 .
- Defrișarea vegetației arbustive și îndepărtarea resturilor de vegetație lemnoasă – 30,67. ha;
- Tăierea arboretelor și scoaterea cioatelor – 13,09.ha;
- Cosiri resturi vegetale neconsumate pe întreaga suprafață și pentru combaterea plantelor dăunătoare și toxice pe 196,2924 ha;
- Nivelarea mușuroaielor – 23,23 ha ha;
- Culegere pietre și resturi de lemn – 78,7774ha;
- Combaterea eroziunii solului – 258,8658 ha;
- Drenaj și/sau desecare - prevenirea și combaterea excesului de umiditate (desecare, captare, nivelare, dirijare) - 65,4375 ha.

LUCRĂRI DE ÎMBUNĂTĂȚIRE A PAJIȘTILOR

- Supraînsămânțare pe 196,2924.
- Reînsămânțare pe 66,99 ha.
- Fertilizarea organică se face pe 66,99 ha (conform tabel 6.1.b anexat);
- Fertilizarea chimică se face pe 196,2924 ha. (conform tabel 6.1.b anexat);

Doze recomandate: 90-100 kg/ha s.a. N, P-30-40 kg, 0-10 kg/ha s.a. K s.a/ha, ; (conform tabel 6.1.c anexat). Terenurile necesită amendare calcică cu 8 to/ha.

- Nici un tip de îngrășământ nu poate fi aplicat pe terenuri acoperite de zăpadă, pe terenuri cu apă în exces sau pe terenuri înghețate
- Nu vor fi folosiți fertilizatori în apropierea resurselor de apă în conformitate cu următoarele indicații:

1. Fertilizator solid – nu mai aproape de 6 m de apă.

2. Fertilizator lichid – nu mai aproape de 30 m de apă.

3. În apropierea stațiilor de captare a apei potabile, nu va fi folosit nici un tip de fertilizator la o distanță mai mică de 100 m față de stația de captare a apei.

- Amenajarea de locuri pentru adăpat și repararea celor existente
 - Acolo unde este cazul se vor amenaja adăposturi cu rol de umbrar
 - Se vor amenaja stâne sau se vor repara cele existente.
 - În următorii ani, după ce se vor face toate lucrările de ameliorare, pășunea poate fi tarlalizată și se va putea trece la pășunatul rațional cu garduri electrice.

- Pentru o determinare precisă a producției de masă verde și pentru calcularea, în fiecare an, a încărcăturii de animale pe hectar (CP), se va avea în vedere ca anual, pe fiecare trup de pășune, să se delimiteze piețe de probă (pe același amplasament în fiecare an) cu o suprafață de 10 mp fiecare. De asemenea de pe suprafețele pășunate, tot de pe 10 mp, se vor cosi plantele neconsumate de animale, pentru a determina cantitatea de masa verde utilă.

- Dacă parcelele se află sub angajament de agromediu, se vor respecta cerințele impuse pe parcursul celor 5 ani de angajament.

TRUPUL NR. 6 Schela-Osoiu UAT

Suprafața – 100,1310 ha

Parcela descriptivă: 5, 15, 19, 22, 28, 37, 39, 42, 43, 44, 47 și 61.

Categoria de folosință – pășune

Altitudinea medie - 550 - 600 m

Expoziție - Domină expoziția estică e pe 42,1883 ha, urmată de expoziția sudică pe 42,1883 ha și terenurile expuse nordic pe 16,5875 ha.

Panta – Domină panta 5-8°(33,8567 ha), urmată de panta 14-19°(28,6305 ha) și panta de 19-26°(22,8741 ha).

Tip de sol

- regosol calcaric în parcela 5, cu textura solului luto-argiloasă;
- faeoziom argic-stagnic în parcela 15, cu textura solului lutoasă;
- eutricambosol litic, moderat în parcela 19, cu textura solului lutoasă;
- eutricambosol stagnic, moderat în parcela 22, cu textura solului lutoasă;
- preluvosol tipic în parcela 28, cu textura solului luto-nisipoasă;
- preluvosol molic-stagnic în parcela 37 cu textura solului lutoasă;
- luvsol tipic puternic în parcela 39 cu textura solului luto nisipoasă.
- luvsol stagnic, stagnogleizat în parcela ,42, 43,44,47cu textura solului lutoasă;
- antrosol cambic în parcela 61 cu textura solului lutoasă;

- Eroziune în suprafață foarte puternică în parcela nr. 61, puternică în parcela nr. 5, 22, moderată în parcela nr. 19, 28,44, absentă în parcela nr.15, 42,47 slabă în parcela nr.37,39,43,47
- Eroziune în adâncime, foarte puternică în parcela nr. 61, puternică în parcela nr. 5,22, absentă în parcela nr.5,15,19,22,28,37,39,41,42, 47, ogașe mici rare în parcela 43, 47, ogașe mici dese în parcela 44, ogașe mici frecvente în parcela 19, ogașe adânci rare în parcela 61.
- Alunecările de teren –MS în 22,28,37 și MSS în parcela 5, 19, BS în parcela 15, absente în parcela nr.19,22,39,42,43,44,47 MS în parcela 19, 22, 28,37, TS în parcela nr.61, TSS în parcela nr.19.
- Neuniformitate moderată în parcela 5,15,19,2,28,37,43puternică19,44,61 absentă în parcela 39,42,47
 Grad de acoperire cu vegetație ierboasă – 65-90%.
 Grad de acoperire cu arbori – 0,5-15% și arbuști – 10-20%.
 Adâncime apă freatică – 7-12 m .
 Capacitatea de pășunat – 1,03 UVM/ha
 Acoperirea cu mușuroaie –0- 15 %.
 Cărări de vite – 0-25%.
 Tipul de pajiște
- Pajiști zonale premontane de *Agrostis capillaris* (tenuis) în parcela 5,15, 19, 22, 28, 37, 39
- Pajiști degradate de *Nardus stricta* în parcela 42,43,44,47,61.

Lucrări de executat

(Tabel 6.1.a , Tabel 6.1.b și Tabel 6.1.c anexate la Studiul OSPA)

LUCRĂRI DE AMELIORARE

- Suprafețe de protecție (împădurire)-0.
- Defrișarea vegetației arbustive și îndepărtarea resturilor de vegetație lemnoasă 13,74 ha;
- Tăierea arboretelor și scoaterea cioatelor – 3,97ha;
- Cosiri resturi vegetale neconsumate pe întreaga suprafață și pentru combaterea plantelor dăunătoare și toxice pe 73,181 ha;
- Nivelarea mușuroaielor – 9,24 ha;
- Culegere pietre și resturi de lemn – 5,9079 ha;
- Combaterea eroziunii solului – 89,9058 ha;
- Drenaj și/sau desecare - prevenirea și combaterea excesului de umiditate (desecare, captare, nivelare, dirijare) - 0.

LUCRĂRI DE ÎMBUNĂTĂȚIRE A PAJIȘTILOR

- Supraînsămânțare pe 73,181 ha.
- Reînsămânțare pe 26,95 ha.
- Fertilizarea organică se face pe 26,95 ha (conform tabel 6.1.b anexat);
- Fertilizarea chimică se face pe 73,181 ha. (conform tabel 6.1.b anexat);

Doze recomandate: 100-110 kg/ha s.a. N, P-30-35 kg, 10-15 kg/ha s.a. K s.a/ha, ; (conform tabel 6.1.c anexat). Terenurile nu necesită amendare calcică.

- Nici un tip de îngrășământ nu poate fi aplicat pe terenuri acoperite de zăpadă, pe terenuri cu apă în exces sau pe terenuri înghețate
- Nu vor fi folosiți fertilizatori în apropierea resurselor de apă în conformitate cu următoarele indicații:

1. Fertilizator solid – nu mai aproape de 6 m de apă.

2. Fertilizator lichid – nu mai aproape de 30 m de apă.

3. În apropierea stațiilor de captare a apei potabile, nu va fi folosit nici un tip de fertilizator la o distanță mai mică de 100 m față de stația de captare a apei.

- Amenajarea de locuri pentru adăpat și repararea celor existente
- Acolo unde este cazul se vor amenaja adăposturi cu rol de umbrar
- Se vor amenaja stâne sau se vor repara cele existente.
- În următorii ani, după ce se vor face toate lucrările de ameliorare, pășunea poate fi tarlalizată și se va putea trece la pășunatul rațional cu garduri electrice.
- Pentru o determinare precisă a producției de masă verde și pentru calcularea, în fiecare an, a încărcăturii de animale pe hectar (CP), se va avea în vedere ca anual, pe fiecare trup de pășune, să se delimiteze piețe de probă (pe același amplasament în fiecare an) cu o suprafață de 10 mp fiecare. De asemenea de pe suprafețele pășunate, tot de pe 10 mp, se vor cosi plantele neconsumate de animale, pentru a determina cantitatea de masă verde utilă.

- Dacă parcelele se află sub angajament de agromediu, se vor respecta cerințele impuse pe parcursul celor 5 ani de angajament.

TRUPUL NR. 7 LUCĂCIOAIA UAT**Suprafața – 40,4424 ha****Parcela descriptivă: 1, 5, 21****Categoria de folosință – pășune**

Altitudinea medie - 500 - 600 m

Expoziție - Domină expoziția vestică extinsă pe 39,2828 ha și expoziția estică ce ocupă 1,1596 ha.

Panta – Domină panta 11-14°(33,9195 ha) și panta 14-19°(6,5229 ha) .

Tip de sol - litosol tipic pe parcela 1, cu textura solului luto-argilosoasă;

- regosol calcaric pe parcela 5, cu textura solului luto-argilosoasă;

- eutricambosol stagnic pe parcela 21, cu textura solului lutoasă;

Eroziune în suprafață este slabă în parcela 1, 5 și absentă în parcela 21.

Eroziunea în adâncime este absentă.

Alunecările de teren sunt sub formă de movile-stabilizate în parcela 1, movile-stabilizate și semistabilizate în parcela 5, absente în parcela 21.

Neuniformitatea terenului este moderată în parcela 1,5 foarte puternică în parcela 1 și absentă în parcela 21.

Grad de acoperire cu vegetație ierboasă –65-75% în parcela 1, 70-75% în parcela 5, 75-80% în parcela 21.

Grad de acoperire cu arbori și arbuști – 0 – 20% (arbori) și 15 – 25% (arbuști).

Adâncime apă freatică – 7-12 m.

Acoperirea cu mușuroaie – 0 – 15 %.

Căări de vite – 0- 40%

Tipul de pajiște

- Pajiști zonale premontane de *Agrostis capillaris* (tenuis) în parcela 5,21.- Pajiști degradate de *Nardus stricta* în parcela 1**Lucrări de executat****(Tabel 6.1.a , Tabel 6.1.b și Tabel 6.1.c anexate la Studiul OSPA)****LUCRĂRI DE AMELIORARE**

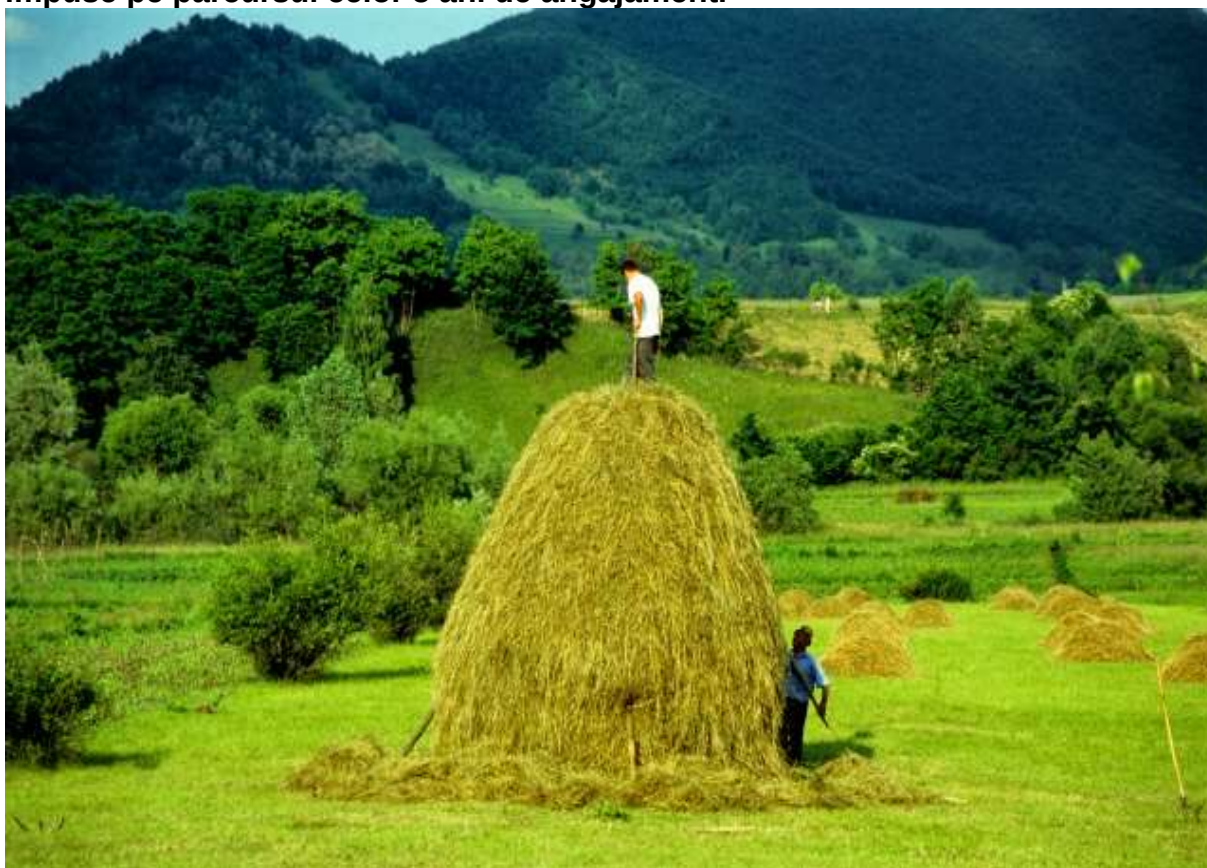
- Suprafețe de protecție (împădurire) – 0 .
- Defrișarea vegetației arbustive și îndepărtarea resturilor de vegetație lemnoasă – 9,19 ha;
- Tăierea arboretelor și scoaterea cioatelor – 2,20ha
- Cosiri resturi vegetale neconsumate pe întreaga suprafață și pentru combaterea plantelor dăunătoare și toxice pe 28,5124 ha;
- Nivelarea mușuroaielor – 0,54 ha;
- Culegere pietre și resturi de lemn – 35,0791 ha;
- Combaterea eroziunii solului – 40,4424 ha
- Drenaj și/sau desecare - prevenirea și combaterea excesului de umiditate (desecare, captare, nivelare, dirijare) - 0.

LUCRĂRI DE ÎMBUNĂTĂȚIRE A PAJIȘTILOR

- Supraînsămânțare pe 28,5124 ha.
- Reînsămânțare pe 11,93 ha.
- Fertilizarea organică se face pe 11,93 ha (conform tabel 6.1.b anexat);
- Fertilizarea chimică se face pe 28,5124 ha. (conform tabel 6.1.b anexat);

Doze recomandate: 95-105 kg/ha s.a. N, P-40-50 kg, 0-10 kg/ha s.a. K s.a/ha, ; (conform tabel 6.1.c anexat). Terenurile nu necesită amendare calcică.

- Nici un tip de îngrășământ nu poate fi aplicat pe terenuri acoperite de zăpadă, pe terenuri cu apă în exces sau pe terenuri înghețate
- Nu vor fi folosiți fertilizatori în apropierea resurselor de apă în conformitate cu următoarele indicații:
 1. Fertilizator solid – nu mai aproape de 6 m de apă.
 2. Fertilizator lichid – nu mai aproape de 30 m de apă.
 3. În apropierea stațiilor de captare a apei potabile, nu va fi folosit nici un tip de fertilizator la o distanță mai mică de 100 m față de stația de captare a apei.
- Amenajarea de locuri pentru adăpat și repararea celor existente
 - Acolo unde este cazul se vor amenaja adăposturi cu rol de umbrar
 - Se vor amenaja stâne sau se vor repara cele existente.
 - În următorii ani, după ce se vor face toate lucrările de ameliorare, pășunea poate fi tarlalizată și se va putea trece la pășunatul rațional cu garduri electrice.
- Pentru o determinare precisă a producției de masă verde și pentru calcularea, în fiecare an, a încărcăturii de animale pe hectar (CP), se va avea în vedere ca anual, pe fiecare trup de pășune, să se delimiteze piețe de probă (pe același amplasament în fiecare an) cu o suprafață de 10 mp fiecare. De asemenea de pe suprafețele pășunate, tot de pe 10 mp, se vor cosi plantele neconsumate de animale, pentru a determina cantitatea de masa verde utilă.
- **Dacă parcelele se află sub angajament de agromediu, se vor respecta cerințele impuse pe parcursul celor 5 ani de angajament.**

TRUPUL NR. 8 SĂLĂȘELE UAT**Suprafața – 47,4690 ha****Parcela descriptivă: 1, 4, 5****Categoria de folosință – pășune****Altitudinea medie - 500 - 550 m**

Expoziție - Domină expoziția sudică extinsă pe 31,8658 ha, urmată de cea vestică pe 10,9882 ha și cea mixtă, care ocupă 4,615 ha.

Panta - Domină panta 19-29°(31,8658 ha), urmată de panta 11-14°(10,9882 ha) și panta de 8-11°(4,615 ha).

Tip de sol – litosol tipic în parcela 1, cu textura solului luto- argiloasă.

- regosol calcaric în parcela 4, 5, cu textura solului luto- argiloasă.

Eroziunea în suprafață slabă în parcela 1, 4, și puternică în parcela 5.

Eroziunea în adâncime absentă în parcela 1, 5 și cu ravene mici rare în parcela 4.

Alunecări de teren cu movile stabilizate (MS), prabusiri în parcela 1, absente, valuri semistabilizate(VSS) în parcela 4, MS, MSS(movile stabilizate și semistabilizate) în parcela 5.

Neuniformitatea terenului este puternică în parcela 1, 4. și moderată în parcela 5.

Grad de acoperire cu vegetație ierboasă 65– 90%.

Grad de acoperire cu arbori și arbuști – 0 – 20% arbori și 10-25% arbuști.

Adâncime apă freatică – 7 - 12 m.

Capacitatea de pășunat – 1,03 UVM/ha

Acoperirea cu mușuroaie – 0 %.

Cărări de vite – 0-40 %.

Tipul de pajiște

- Pajiști zonale premontane de *Agrostis capillaris*(tenuis) în parcela 4,5.
- Pajiști degradate de *Nardus stricta* în parcela 1

Lucrări de executat**(Tabel 6.1.a , Tabel 6.1.b și Tabel 6.1.c anexate la Studiul OSPA)****LUCRĂRI DE AMELIORARE**

- Suprafețe de protecție (împădurire) – 0 .
- Defrișarea vegetației arbustive și îndepărtarea resturilor de vegetație lemnoasă – 5,99 ha;
- Tăierea arboretelor și scoaterea cioatelor – 2,43ha
- Cosiri resturi vegetale neconsumate pe întreaga suprafață și pentru combaterea plantelor dăunătoare și toxice pe 39,049 ha;
- Nivelarea mușuroaielor – 0 ha;
- Culegere pietre și resturi de lemn – 47,469 ha;
- Combaterea eroziunii solului – 47,469 ha
- Drenaj și/sau desecare - prevenirea și combaterea excesului de umiditate (desecare, captare, nivelare, dirijare) - 0.

LUCRĂRI DE ÎMBUNĂTĂȚIRE A PAJIȘTILOR

- Supraînsămânțare pe 39,049 ha.
- Reînsămânțare pe 8,42 ha.
- Fertilizarea organică se face pe 8,42 ha (conform tabel 6.1.b anexat);
- Fertilizarea chimică se face pe 39,049 ha. (conform tabel 6.1.b anexat);

Doze recomandate:110 kg/ha s.a. N, P-40 kg, 0-10 kg/ha s.a.; (conform tabel 6.1.c anexat). Terenurile nu necesită amendare calcică.

- Nici un tip de îngrășământ nu poate fi aplicat pe terenuri acoperite de zăpadă, pe terenuri cu apă în exces sau pe terenuri înghețate
- Nu vor fi folosiți fertilizatori în apropierea resurselor de apă în conformitate cu următoarele indicații:
 1. Fertilizator solid – nu mai aproape de 6 m de apă.
 2. Fertilizator lichid – nu mai aproape de 30 m de apă.
 3. În apropierea stațiilor de captare a apei potabile, nu va fi folosit nici un tip de fertilizator la o distanță mai mică de 100 m față de stația de captare a apei.
- Amenajarea de locuri pentru adăpat și repararea celor existente
 - Acolo unde este cazul se vor amenaja adăposturi cu rol de umbrar
 - Se vor amenaja stâne sau se vor repara cele existente.
 - În următorii ani, după ce se vor face toate lucrările de ameliorare, pășunea poate fi tarlalizată și se va putea trece la pășunatul rațional cu garduri electrice.
- Pentru o determinare precisă a producției de masă verde și pentru calcularea, în fiecare an, a încărcăturii de animale pe hectar (CP), se va avea în vedere ca anual, pe fiecare trup de pășune, să se delimiteze piețe de probă (pe același amplasament în fiecare an) cu o suprafață de 10 mp fiecare. De asemenea de pe suprafețele pășunate, tot de pe 10 mp, se vor cosi plantele neconsumate de animale, pentru a determina cantitatea de masă verde utilă.
- **Dacă parcelele se află sub angajament de agromediu, se vor respecta cerințele impuse pe parcursul celor 5 ani de angajament.**

TRUPUL NR. 9 GĂZĂRIE PAJIȘTI

Suprafața – 13,88 ha(0,80 ha pășune și 13,080 ha fânețe).

Parcela descriptivă: 3,8,9.

Categoria de folosință – pășune și fânețe.

Altitudinea medie - 380-420m

Expoziție - Domină terenurile fără expoziție de pe 6,38 ha și terenurile expuse sudic, care ocupă 7,50 ha.

Panta – Domină terenurile cu pante de 14-19° (7,5 ha), urmate de terenurile orizontale (cu pante e 0-1°) care ocupă 6,38 ha.

Tip de sol - regosol calcaric în parcela 3, cu textura solului lutoasă .aluviosol, calcaric-entic în parcela 8,9 cu textura solului lutoasă și luto-nisipoasă.

Eroziune în suprafață este moderată în parcela 3, absentă în parcela 8 și 9.

Eroziunea în adâncime este absentă în toate parcelele.

Alunecările de teren sunt absente în toate parcelele.

Neuniformitatea terenului este absentă în toate parcelele.

Grad de acoperire cu vegetație ierboasă – 90-100%.

Grad de acoperire cu arbori și arbuști – 0 %.

Adâncime apă freatică – 12 m în parcela 3 și 4,0 m în parcela 8 și 9.

Capacitatea de pășunat – 1,03 UVM/ha

Acoperirea cu mușuroaie – 0 – 10 %.

Cărări de vite – 0 % .

Tipul de pajiște

- Pajiști zonale premontane de *Agrostis capillaris* (tenuis) în parcela 3.
- pajiști de lunci parcela 8,9

Lucrări de executat

(Tabel 6.1.a , Tabel 6.1.b și Tabel 6.1.c anexate la Studiul OSPA)

LUCRĂRI DE AMELIORARE

- Suprafețe de protecție (împădurire) – 0 ha.
- Defrișarea vegetației arbustive și îndepărtarea resturilor de vegetație lemnoasă – 0 ha;
- Tăierea arboretelor și scoaterea cioatelor – 2,43ha
- Cosiri resturi vegetale neconsumate pe întreaga suprafață și pentru combaterea plantelor dăunătoare și toxice pe 39,049 ha;
- Nivelarea mușuroaielor – 0ha
- Culegere pietre și resturi de lemn – 0;
- Combaterea eroziunii solului – 7,5000 ha
- Drenaj și/sau desecare - prevenirea și combaterea excesului de umiditate (desecare, captare, nivelare, dirijare) - 0.

LUCRĂRI DE ÎMBUNĂTĂȚIRE A PAJIȘTILOR

- Supraînsămânțare pe 13,88 ha.
- Fertilizarea organică se face pe 0 ha (conform tabel 6.1.b anexat);
- Fertilizarea chimică se face pe 13,88 ha. (conform tabel 6.1.b anexat);

Doze recomandate: 110 kg/ha s.a. N.; (conform tabel 6.1.c anexat). Terenurile nu necesită amendare calcică.

- Nici un tip de îngrășământ nu poate fi aplicat pe terenuri acoperite de zăpadă, pe terenuri cu apă în exces sau pe terenuri înghețate
- Nu vor fi folosiți fertilizatori în apropierea resurselor de apă în conformitate cu următoarele indicații:

1. Fertilizator solid – nu mai aproape de 6 m de apă.
2. Fertilizator lichid – nu mai aproape de 30 m de apă.

3. În apropierea stațiilor de captare a apei potabile, nu va fi folosit nici un tip de fertilizator la o distanță mai mică de 100 m față de stația de captare a apei.

- Amenajarea de locuri pentru adăpat și repararea celor existente
 - Acolo unde este cazul se vor amenaja adăposturi cu rol de umbrar
 - Se vor amenaja stâne sau se vor repara cele existente.
 - În următorii ani, după ce se vor face toate lucrările de ameliorare, pășunea poate fi tarlalizată și se va putea trece la pășunatul rațional cu garduri electrice.

- Pentru o determinare precisă a producției de masă verde și pentru calcularea, în fiecare an, a încărcăturii de animale pe hectar (CP), se va avea în vedere ca anual, pe fiecare trup de pășune, să se delimiteze piețe de probă (pe același amplasament în fiecare an) cu o suprafață de 10 mp fiecare. De asemenea de pe suprafețele pășunate, tot de pe 10 mp, se vor cosi plantele neconsumate de animale, pentru a determina cantitatea de masă verde utilă.

- Dacă parcelele se află sub angajament de agromediu, se vor respecta cerințele impuse pe parcursul celor 5 ani de angajament. parcursul celor 5 ani

deangajament.

TRUPUL NR. 10 MOINEȘTI PAJIȘTI

Suprafața – 1201,79 ha (din care 51,9300 ha pășuni și 1149,86 ha fânețe)

Parcela descriptivă: 1, 2, 4, 5, 6, 7, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 30, 31, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 46, 47, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61 și 62.

Categoria de folosință – pășune și fâneță

Altitudinea medie - 400 – 900 m.

Expoziție - Domină terenurile expuse estic de pe 594,2914 ha urmate de terenurile cu expoziție sudică pe 269,0383 ha și cele expuse vestic pe 243,632 ha .

Panta - Domină panta 14-19°(349,1896 ha), panta 8-11°(291,4063 ha) și panta de 5-8°(260,9937 ha).

Tip de sol

- regosol calcaric cu textura solului solului lutoasă și luto-nisipoasă în parcelele descriptive: 2, 4.

- aluviosol, calcaric-entic-gleic cu textura solului nisipo-lutoasă în parcelele descriptive: 7, 10.

- aluviosol, calcaric-entic scheletic cu textura solului nisipo-lutoasă, nisipoasă în parcelele descriptive: 10, 11.

- faeoziom cambic, moderat decarbonat cu textura solului lutoasă în parcelele descriptive: 12, 13, 14.

- faeoziom argic clinogleic cu textura solului lutoasă în parcela descriptivă 16.

- eutricambosol tipic, moderat cu textura solului lutoasă în parcelele descriptive: 17, 18

- eutricambosol litic, moderat cu textura solului lutoasă, nisipo lutoasă în parcelele descriptive: 19, 20.

- eutricambosol stagnic, moderat cu textura solului lutoasă, luto-nisipoasă în parcelele descriptive: 21, 22, 23.

- preluvosol tipic, moderat textura solului luto-nisipoasă în parcelele descriptive: 24, 25, 26, 27, 28.

- preluvosol stagnic, stanogleizat cu textura solului lutoasă și luto-argiloasă în parcelele descriptive: 30, 31, 33 .

- preluvosol molic vertic-stagnic cu textura solului lutoasă și luto-argiloasă în parcelele descriptive: 34, 35, 36.

- preluvosol molic-stagnic stanogleizat cu textura solului lutoasă în parcelele descriptive: 37, 38 .

- luvosol tipic cu textura solului luto-nisipoasă, în parcela descriptivă 39.

- luvosol litic cu textura solului lutoasă în parcela descriptivă în parcela 40.

- luvosol stagnic stanogleizat cu textura solului lutoasă și luto-nisipoasă în parcelele descriptive: 41, 42, 43, 44, 46, 47, 49, 50, 51.

- luvosol stagnic vertic în parcela 52 cu textura solului lutoasă .

- luvosol albic cu textura solului luto-nisipoasă, în parcela descriptivă 53 .

- luvosol albic stagnic în parcela 54, 55, 56, 57, 58, 59, cu textura solului lutoasă, luto-nisipoasă

- stagno luvic cu textura solului luto-nisipoasă în parcela descriptivă 60.

- antrosol cambic cu textura solului lutoasă în parcela descriptivă 61.

- complex de soluri luvosol albic-stagnic, stanogleizat moderat, cu textura solului lutoasă și luto-argiloasă în parcela descriptivă 62.

Eroziunea în suprafață - slabă în parcelele descriptive: 2, 6, 17, 20, 23, 24, 25, 27, 31, 37, 38, 39, 40, 43, 47, 50, 53, 54, 58, 60, 62; moderată în parcelele descriptive: 19, 21, 28,

30, 33, 34, 35, 36, 44, 51; puternică în parcela descriptivă 22; foarte puternică în parcelele descriptive: 61,62 și absentă în rest.

Eroziunea în adâncime este absentă.

Alunecările de teren sunt sub formă de valuri stabilizate (VS) în parcelele descriptive: 6, 15, 26, 30, 31, 38,50,55,56; absente în parcelele descriptive: 7,10,11,12,13,14,17,18, 19, 20,21, 35, 36, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 46, 47, 48,49,51,52, 53, 54, 56, 57, 58, 59, 60; movile stabilizate (MS) în parcelele descriptive: 22, 25, 27, 28, 32, 33, 37, 49; valuri semistabilizate (VSS) în parcelele descriptive: 23, 62; trepte stabilizate (TS) în parcela descriptivă: 61.

Neuniformitatea terenului este puternică în parcelele descriptive: 20, 23, 32,61,62; moderată în parcelele descriptive: 2, 6, 16, 19, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 33, 34, 37, 38, 43, 47, 49, 50, 55, 56, 58 și absentă în rest.

Grad de acoperire cu vegetație ierboasă 75-90%.

Grad de acoperire cu arbori și arbuști 0–1 0% la arbori, 10-25% la arbuști.

Adâncime apă freatică – 4-12 m.

Capacitatea de pășunat – 1,03 UVM/ha

Acoperirea cu mușuroaie – 0 - 15 %.

Cărări de vite 0– 25% .

Tipul de pajiște

- Pajiști zonale premontane de *Agrostis capillaris* (tenuis)

parcele 2,4,5,6,12,13,14,15,16,17,21,22,23,24,25,26,27,28,30,31,33,34,35,36,37,38,39,40, 60,61 și 62.

-Pajiști degradate de *Nardus stricta* în parcela 18,19,20,41,42,43,44,46,47,49,50, 51,52,53,54,55,56,57,58,59.

- Pajiști de luncă 7,10,11.

Lucrări de executat

(Tabel 6.1.a , Tabel 6.1.b și Tabel 6.1.c anexate la Studiul OSPA)

LUCRĂRI DE AMELIORARE

- Suprafețe de protecție (împădurire) – 0 .
- Defrișarea vegetației arbustive și îndepărtarea resturilor de vegetație lemnoasă – 166,27 ha;
- Tăierea arboretelor și scoaterea cioatelor – 0 ha
- Cosiri resturi vegetale neconsumate pe întreaga suprafață și pentru combaterea plantelor dăunătoare și toxice pe 959,83 ha;
- Nivelarea mușuroaielor – 75,69ha
- Culegere pietre și resturi de lemn –273,3554;
- Combaterea eroziunii solului – 997,6359 ha

Drenaj și/sau desecare - prevenirea și combaterea excesului de umiditate (desecare, captare, nivelare, dirijare) - 99,9748.

LUCRĂRI DE ÎMBUNĂȚIRE A PAJIȘTILOR

- Supraînsămânțare pe 13,88 ha.
 - Fertilizarea organică se face pe 0 ha (conform tabel 6.1.b anexat);
 - Fertilizarea chimică se face pe 13,88 ha. (conform tabel 6.1.b anexat);
- Doze recomandate:110 kg/ha s.a. N.; (conform tabel 6.1.c anexat).
- Terenurile nu necesită amendare calcică.
 - Nici un tip de îngrășământ nu poate fi aplicat pe terenuri acoperite de zăpadă, pe terenuri cu apă în exces sau pe terenuri înghețate

- Nu vor fi folosiți fertilizatori în apropierea resurselor de apă în conformitate cu următoarele indicații:

1. Fertilizator solid – nu mai aproape de 6 m de apă.

2. Fertilizator lichid – nu mai aproape de 30 m de apă.

3. În apropierea stațiilor de captare a apei potabile, nu va fi folosit nici un tip de fertilizator la o distanță mai mică de 100 m față de stația de captare a apei.

- Amenajarea de locuri pentru adăpat și repararea celor existente

- Acolo unde este cazul se vor amenaja adăposturi cu rol de umbrar

- Se vor amenaja stâne sau se vor repara cele existente.

- În următorii ani, după ce se vor face toate lucrările de ameliorare, pășunea poate fi tarlalizată și se va putea trece la pășunatul rațional cu garduri electrice.

- Pentru o determinare precisă a producției de masă verde și pentru calcularea, în fiecare an, a încărcăturii de animale pe hectar (CP), se va avea în vedere ca anual, pe fiecare trup de pășune, să se delimiteze piețe de probă (pe același amplasament în fiecare an) cu o suprafață de 10 mp fiecare. De asemenea de pe suprafețele pășunate, tot de pe 10 mp, se vor cosi plantele neconsumate de animale, pentru a determina cantitatea de masă verde utilă.

- Dacă parcelele se află sub angajament de agromediu, se vor respecta cerințele impuse pe parcursul celor 5 ani de angajament.

Recomandări generale

Trupurile de pășune studiate au condiții staționale complexe și prezintă o diversitate de unități de sol și teren (58 unități de sol). Principalele degradări (și limitări) pentru pășunile studiate sunt date de relief (pante, eroziune în adâncime și alunecări de teren) sau de vegetația dăunătoare (arbustivă sau ierboasă).

Îmbunătățirea acestor pășuni se va realiza prin:

- combaterea eroziunii în adâncime;
- stabilizarea alunecărilor de teren;
- combaterea (și înlăturarea) vegetației arbustive;
- combaterea (și înlăturarea) plantelor ierboase nefolositoare-dăunătoare-toxice
- fertilizări diferențiate.
- În funcție de resursele financiare se va da prioritate următoarelor lucrări:
- combaterea organismelor torențiale existente;
- organizarea unor perdele de vegetație lemnoasă (arbori) pentru stabilizarea în timp a alunecărilor;

CAPITOLUL 8. Diverse

8.1. Data intrării în vigoare a amenajamentului; durata acestuia.

Prezentul amenajament pastoral intră în vigoare la data aprobării de către Consiliul local Moinești și este valabil până în 2033 (10 ani).

8.2. Colectivul de elaborare a prezentei lucrării (Anexa 7 la amenajament):

AVIZAT Direcția pentru Agricultură Județeană Bacău Director executiv, Adrian SOLOMON	
Inginer, Gică Pîslaru Direcția pentru Agricultură Județeană Bacău Director OSPA Bacău, Ionuț Claudiu Saulea Oficiu de Studii Pedologice și Agrochimice Bacău Inginer, Valentina Arseni Direcția pentru Agricultură Județeană Bacău Consilier Registru Agricol, Ing.Florica Nechita Primaria Moinești Consilier comp.Pășune-Pădure, Ing.silvic Mocanu Adelin Primaria Moinești Consilier Registru Agricol, Ioana Hîrlea-Vicol Primaria Moinești	

8.3. Hărțile ce se atașează amenajamentului:

- hartă cadastrală 1:10.000(atașat în **Anexa 8** la prezentul amenajament pastoral), împreună cu STUDIUL PEDOLOGIC ȘI AGROCHIMIC- U.A.T. Moinești, realizat de OSPA Bacău)

8.4. Evidența lucrărilor executate anual pe fiecare parcelă (model atașat în **Anexa 5**)

În fiecare an se va ține o evidență strictă a lucrărilor efectuate pe pajiști, pentru fiecare trup de pajiște în parte.

Pentru fiecare amenajament în parte trebuie să existe un caiet de lucrări, care să cuprindă toate datele necesare de lucrări executate, respectiv lucrările executate, data, suprafața etc.

Caietul de lucru

În cadrul fiecărui UAT va exista, pe toată perioada amenajamentului (10 ani), un caiet de lucru, în care vor fi trecute toate lucrările efectuate pe fiecare trup de pajiște/parcelă în ordinea efectuării lor.

În încheierea fiecărei mențiuni cu lucrări efectuate persoana care completează datele își va trece numele, data și va semna pentru conformitate.

Caietul de lucru va fi completat de către utilizatori și se va afla în posesia acestora pe toată perioada contractului de închiriere. Lucrările trecute în caietul de lucru vor fi datate (ziua/zilele, luna, anul efectuării) și în mod obligatoriu utilizatorul, care completează materialul, își va trece numele și va semna ca garant al executării acestora.

Dacă perioada de închiriere este mai redusă ca durată ca cea a amenajamentului, caietul va fi predat reprezentăților UAT-ului, după studierea judicioasă a acestuia în scopul verificării executării întocmai a lucrărilor propuse de specialiștii amenajați, pe baza unui proces verbal de predare-primire.

Predarea caietului se va face la sfârșitul perioadei decenale (cuprinsă în amenajament), pe bază de proces verbal de predare-primire cu număr de înregistrare de la UAT, documentul fiind păstrat în vederea fundamentării viitorului amenajament.

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

1. MARUȘCA T. MOCANU V. HAȘ E. TOD M. ANDREOIU A. DRAGOȘ M. BLAJ E. ENE T. SILISTRU D. ICHIM E. ZEVEDEI P. CONSTANTINESCU C. TOD S.: Ghid de întocmire a amenajamentelor pastorale, Editura Capolavoro, Brașov, 2014
2. VÎNTU V. MOISUC A. MOTCĂ G. ROTARU I.: Cultura pajiștilor și a plantelor furajere, Editura Ion Ionescu de la Brad, Iași, 2004
3. Ordonanța de urgență a Guvernului – OUG nr. 34/2013 (act publicat în monitorul oficial nr.267 din 13 mai 2013)
4. Ordinul nr. 544 din 21 iunie 2013 – metodologia de calcul a încărcăturii de animale pe hectar de pajiște, emis de MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE (act publicat în monitorul oficial nr.386 din 28 iunie 2013)
5. Hotărârea Guvernului nr. 1064 din 11 decembrie 2013- Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, document emis de Guvernul României (act publicat în monitorul oficial nr.833 din 24 decembrie 2013)
6. Legea nr.86/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea legii fondului funciar nr. 18/ 1991

7. Hotărârea nr. 78/2015 privind modificarea și completarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor OUG nr.34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea legii fondului funciar nr.18/1991, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.1064/2013
8. Hotărârea nr.214 din 12 aprilie 2017 pentru aprobarea procedurii privind asigurarea fondurilor necesare pentru realizarea amenajamentelor pastorale ale suprafețelor de pajiști permanente, precum și pentru modificarea și completarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr.18/1991, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1064/2013
9. Hotărârea nr.643 din 7 septembrie 2017 privind modificarea și completarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991 , aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.064/2013
10. Lege nr. 44 din 19 ianuarie 2018 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991
11. Studiu pedologic și agrochimic necesar întocmirii amenajamentului pastoral al UAT Moinești, județul Bacău – O.S.P.A. Bacău, 2022.

PREȘEDINTE DE ȘEDINȚĂ:
CONSILIER LOCAL,
ING. BOGDAN-DRAGOȘ LEGĂNUȘ

CONTRASEMNAZĂ PENTRU LEGALITATE:
SECRETAR GENERAL,
JR. MARILENA DÎRLĂU